Martinasse.

Efter en 10 årig vistelse vid Finska Recognosceringen, ifrån
det jag blef Officier 1817 om hösten, ~~till~~ vid hvilken jag
förvärfvatt mig omkring en 40 goda kamrater och ibland
dem flere goda ~~vänner~~ af mig sympatiserande hade jag sedan blifvit skiljd
ifrån de fleste genom bortcommenderingar och vi voro
endast fyra quar — Stabs-Capitaine Enckell, Und. Lieut. C. Liljebrunn Baron G. A.
Silfverhjelm, Baron Georg Dybecker, fänrickarne
Christiernin och Essen, då jag slutligen också i Maji
1828 blef commenderad till Petersburg tillika med
Liljebrunn. Ehuru nöjd med denna förändring såsom
bönande bidrog till min framtida fortkomst; var
det ej utan en viss smärta jag lämnade ett land
där jag öfverallt hade bekanta ibland hvilka jag
förnött mina gladaste år — ifrån 20 till 30 —; där jag
i anseende till min tjenst vistadts uti några af Tjege-
socknar och öfverallt blifvit bemött med artigheter —
Endast tanken att snart kunna få återvända så-
som en nyttig medlem uti eller för detta land, in-
gaf mig det mod med hvilket jag tungt lämnade
detsamma för att gå oförutsedda händelser och
fäders mödor till möte — Skiljsmässan ifrån

de personer med hvilka jag under min tjenstetid, i lika mått,
delt både mödor och nöjen — jag kan härvid ej underlå-
ta att nämna Capitain Enckell, med hvilken jag såsom Cadet och Officer i
15 år varit dagligen tillsammans, och Baron Silfverhjelm,
hvilken vid en mängd åtskilliga tillfällen, förbigående
det dagliga, gjordt sig uti det yttersta berättigad till ett
fullkomligt förtroende och den uppriktigaste vänskap
å min sida — var för handen — De vänskapsfulla
omfamningar följde mig i mitt åkdon — Med god
fart rullade det fram — mina vänner syntes ej
mera — och med saknad af det förflutna gick jag
en ny lefnads-period till mötes — 1

På vägen besökte några bekanta och slägtingar,
däribland min mor och inom 10 dagar körde jag
in uti Rysslands präktiga Hufvudstad, som nu
just bestämd tid skulle blifva mitt hem —
Vid min ankomst hit fant jag här ganska få bekanta,
emedan de flesta hade marcherat till Turkiska gränsen —
dit jag ännu ej insåg någon möjlighet att komma, eme-
dan man vid Arméen hade mycket af våra Officerare
och jag i följd utaf brist däraf i Pettersburg hade blifvit
dit commenderad. Min lott blef således att tillbringa
en ledsam sommar uti denna stora Stad — Mången

förundrar sig väl öfver huru det kan vara möjligt att där hafva
haft ledsamt; men de besinna kanske ej, att allt beror utaf
omständigheterna här i verlden — De voro för många att
här uppräknas och alldeles ej hörande till ämnet, emedan
jag endast ämnat denna bok till anteckningar sedan jag lämnat Petersburg, under min
vistelse vid Arméen; allt hvad jag härvid kan och bör
säga, är att jag i Pettersburg träffat slägtingar — en köttslig
moster till min far, hennes dotter och dess barn, hvars
utomordentlig godhet emot mig, sedan i från första
stunden slet mig ifrån en tråkig ensamhet, och slutligen
gjorde mig min séjour i Pettersburg ganska agréable —
Jag var redan förtrogen med mitt öde, jag hade gjort
bekantskaper uti flera hus, hvars sällskapskretsar för-
ringade ett melancoliskt lynne — Med ett ord, jag
var redan smått hemma i Pettersburg, då jag helt
oförmodat blef commenderad i December till Arméen.
I anseende till brist på Officerare kunde jag ännu
ej få resa utan nödgades quarstadna till den 10. Janu-
ari 1829 —

Ehuruväl jag redan befant mig väl ~~här~~ och äfven här
hade funnit goda menniskor var dock ej skiljmes-
san härifrån densamma som från Finland —

Sedan jag för de penningar jag kommit hopsamlat, som
utgjorde 250 r:dr min lön, 720 r:dr en gratification för min fem-
mån. sejour, 500 r:dr af Hans Maj:t genom Gr. Rehbinder samt
760 r:dr hälften af den summa hvar och en af våra Officerare
fått till uppköp af hästar — tillsammans 2230 Rubel papper
betalt en del af mina skulder och equiperat mig för
resan, begaf jag mig i sällskap med Stabs-Capitain vid
General Staben Bergenheim samt en nyligen i tjenst
gången ung Finne, Commerce-Rådet Engmans
son från Uleåborg, på resan åfvannämde dato
den 10 Januarii —

Den 11, 12, 13, och 14 passerade vi genom städerna Zarsko
Selo, Gatschina, Porkoff, Welikiluki och Wittepski [struck] dit
vi ankommo sistnämde dato kl. omkring 10 på f.
m. utan någon motgång på resan, då jag undantager
en sträng köld — och utan något synnerligen anmärk-
ningsvärt — Zarsko Selo och Gatschina passerade jag om natten
Porkoff och Welikiluki voro små städer — ganska illa bygde.
Medan man i Wittepsk tillredde oss middag besågo vi staden,
som har sina ganska vackra delar — en mängd af kyrkor
några vackra hus, ehuru de i allmänhet äro små — Staden
bebos till en stor del af Judar och är i följd däraf på sina
ställen mindre snygg — Wid vår ankomst anmälte

sig genast en Jude under titel af Factor * som på svenska öfver-
satt betyder skaffare, i ordets hela bemärkelse — Man må vilja
ha hvad som hälst, som blott finnes i staden, så kan man
vara säker på att ha det genom dessa personer — Det enda
råd jag härvid vill gifva är att man blott bör akta sig att ej
blifva bedragen; ty [illegible] så stor deras tjenstaktighet än är, så
kommer den ej upp emot deras lust att bedraga, hvilken
går ända till den största skamlöshet — Det är härvid högst
nödvändigt att traktera honom med ovett — verfluchter
hund, verfluchter Jude äro smekord hvilka han emottager
med största välbehag, då han afsäger sig till och med
rättigheten att vara ansedd som menniska blott han är
i tillfälle, som Judarne kalla det, profitiren — Har han
något att försälja så söker han alltid att öfvertyga en
om att det är det bästa som fins och för det möjligast
bästa pris — till bevis härpå säger han alltid: bei meiner
sele! bei dem lebendigen Gott! — Ändteligen
blef middagen färdig — Wi gjorde ett godt mål både
till mat och dricka — kl. omkring 6 e.m. voro vi
reseferdige — Wår goda och tjenstfärdige Factor, bjöd
oss till att med goda löften om nattliga nöjen hålla oss

* Till dennes meritförteckning hörde att han uti denna mening åtföljt
Napoleon ända till Smolensk, under hans vistelse i Ryssland 1812 —

gen för att kunna draga litet större profit af vå-
ristelse i Wittepsk; men såsom vi sedan hadde fått betä-
la vår sjöud här dyrare än som var påräknat, så tyck-
tes hans plan ej d. Wi fortsatte ännu denna dag vår resa genom
Bobinowitsch, (en liten Krets Stad) ända till Köpingen Orscha
dit vi ankommo gauska utfrusne Kl. omkring 12 om natten —
Gästgifveri innehades af Judar, af hvilken tjenstfärdig-
het vi genast hade ett stort afvelegg — Rummena
som man anviste oss till nattqvarter voro alldeles kalla
försedda med dåliga dörrar och bräder glest slagne för
de öppne fönsterlufterna — Att för åsigt finna dem
snygga, dags hade vi afsagt oss alla pretentioner så snart
vi sågo oss emottagne af Israels barn — Utfrusne
och trötte nödgades vi i alla fall hålla till godo detta
högst usla nattharberge — Ibland de plågsamma Ju-
darne var i synnerhet en, som ville vexla sig till silf-
vermynt emot 100 Rub. papper mot en vinst af 40 Kopek. De vexl-
ade sig på detta vis ifrån papper till silfver och så åter till
papper sedan de fått af en god portion af det klin-
gande myntet. Ehuruväl vi körde ut honom flere
gånger kom han dock alltid tillbaka — och så snart
han om morgonen fick veta att vi voro uppstigne in-
fant han sig åter med sina 100 Rub. i handen. Största
delen af denna stad var bebodd af Judar —

15:e Januari Sedan vi druckit Caffe och intagit preservatifwer för
kölden intogo vi åter våra platser i kibitkorna — Passerade
köpingen Skloff och ankom Kl. omkring 2 på e.m. till Mohileff
Resan började sedan gå mycket långsammare än uti Petersburg-
ske och Pskoffske Gouvernementerna — Wägarne voro, genom
det starka snöfallet, blefne på sina ställen högst dålig —
hästarne voro små och svaga — en följd af ortens fattigdom —
Allmogen till sitt ursprung Polacker äro Katoliker till Religion.
De bo i allmänhet högst dåligt — äro illa klädde, i hvilket
sednare afseende de likna något finska bönderne i trakten
emellan Nyslott och Willmanstrand — Dock tyckas de
vara vida dummare och latare än dessa mina kära
länsmän. Skjutsbönderne sjunga i kör som de ryske,
men skrika i det stället så mycket mera för att muntra
opp sina usla hästar. Så snart vi kommo till Mo-
hileff läto vi straxt uppsöka en gammal kamrat, som
äfven hade tjent vid finska Recognosceringen flere år,
Stabs-Capitaine Wentzell — kommen från Wittepsk —
Han infant sig snart och sedan följdes vi åt till hans
quarter där vi passerade aften till Kl. omkring 9 e.m. vi
lämnade staden — Mohileff är, så mycket jag kund
märka under genomfarten en liten men snygg Stad, belä-
gen på ett sjelt ställe. På första Station Kutna, 20

verst från Mohileff tog vi nattquarter

16 Januarii Efter att hafva tillbragt natten uti ett gan-
ska dåligt rum, därifrån vi om afton vid vår ankomst dele-
gerat några gamla käringar, intagit Caffe och låtit fri-
kost i ganska behörig ordning satte vi oss åter uti våra
slädar — Genom det starka snöfall som hade varit åt
denna trakt åtföljdt af oväder hade vägarne blifvit
aldeles fördärfvade och snögloppar nyttjas aldeles ej
uppkommen från den ena gropen sjönk man genast
in i en annan och såsom de sällan voro tvärs öfver
vägen utan alltid djupare åt någondera sidan så hade
Bergenheim och jag det nöjet att oupphörligen ligga de
ena på den andra och då det mången gång skjelpte öfver
slädvingarne voro vi på vägen att bryta nackorna af oss.
Man skulle ej, utan att sjelf hafva sett det, kunna tro
att man i Ryssland, där man använder så mycket pen-
ningar till vägarnes vidmakthållande, skulle kunna
finna så litet omtänksamhet som att ej jemna från
om vintern med en snöplog — Då det blåser därföre snön
från de öppna fälten in på vägen där den samlar
sig i prygga af den öfver allt längsmed densamma
befintliga allén, som består af höga vackra björkar
med 2 alnar från hvarandra, skiljde sidan
uti 2:ne på ömse sidor om vägen — Vägen går uti raka

efter 2 à 3 verst brutna linier : Skog äro här
redan mera sällsynt — Landet i allmänhet mera jämt än Pskoff-
ska och Wittepska Gouvernementerna — Allmogen förefaller
mig ganska dum och enfaldig, lat och fattig — Deras boningar
högst snöda — husena äro hopsatte af högst dåliga stockar
och sedermera öfverstrukne med lera och betäckte med halm —
Osnygghet härskar uti deras granskaps öfveralt — Gästgifveri-
erne äro öfven ganska dåliga — Man finner ej mera här
de sköna stenhus, försedda med flera rum, hvilka uti Pet-
tersburgska och Pskoffska Gouvernementerna äro uppförda
på kronans bekostnad på hvar tredje Gästgifvaregård och
vanligtvis uthyrda åt tracteurer — Ehuru desse personer
ganska dryggt godtgöra sig, på ofsandes bekostnad, ty-
ressummarn; så är det dock ganska roligt att trött och
stundom utfrusen och hungrig komma till dessa goda
ställen — Då man som vi voro det, är försedd med
en god matsäck — för hvilken jag mången gång på
vägen tackadd min Tante Generalskan Ryckman
i Pettersburg — blir depensen ganska liten; ty för
blotta nattquarteret betalar man ingenting — Vägar-
ne uti snödrifvorna med beständiga stjelpningar fram-
skredo vi dock denna dag 130 verst — Hästarne voro
ganska små och dåliga men hölls dock uti ett jemt tunt

genom de polske skjutsbondernes ostbrutne och högst obehaglige skrikande. Nattquarteret togo vi uti en liten stad vid namn Tschetscherik.

17de Januarii Passerade vi staden Gorodno och stadnade om aftonen uti Gouvernements Staden Tschernigoff—

18de Härifrån begåfvo vi oss tidigt om morgon så att jag ej fick se Staden vid dagen— Så mycket jag kunde märka, så var den mera tegelbundigt byggd men husena i allmänhet små— I anseende till vägarnes utomordentliga dålighet hunno vi ej längre i dag än ~~1~~ 100 werst, till gästgifvaregården Semijolk. Här blefvo vi ganska vänligt emottagne af en ganska korpulant värdinna— som genast utrymde rummet för sina gästers ~~Hon~~ tycktes vara utaf de mera lifliga qvinnorna, och ej utan sina små behag ehuru nästan för mycket fet— Mannen var sjelf ej hemma; men väntades ~~hvarje~~ ögonblick, hvilket hindrade alla planer, man möjligtvis kunnat upkasta till att ersätta hans frånvaro— Jag somnade således trycht dock ej utan att icke den fryntliga värdinnans lifliga ögon förekom mig i sömnen— då jag nästan i detsamma blef uppväckt af ett högt bol uti rummet där vi sofde— Då jag öppnade ögonen blef jag varse den hemkomne värden, som med en sömnig och beskedlig min disputerade med en resande, den han ville tvinga att betala för tredje hästen— Man bör veta härvid, att det är vanligt att de spänna före 3 hästar ehuru man har podoroschna på 2^ne och öfven endast betalar skjuts härföre— detta gör de mera, som jag förmodar— af gammal pläga att alltid åka med 3 hästar, hvilket som det heter på Ryska troika, än för att spara de 2^ne— Den såkallade Smatritelen[x] bjuder nu alltid till att åtminstone få betalt för den 3^dje emedan han då stoppar det i egen ficka. Det passerade ej en enda Gästgifvaregård ifrån Pettersbourg till Jassy att de ej gjorde pretention på dessa penningar— Först uti Bessarabien blefvo vi på några ställen tvungne att betala i anseende till så väl vägarns som hästars dålighet— då vi ej vågade exponera oss för att endast få 2^ne hästar hvilka ej skulle orka fram ~~genom~~ den— ~~vanligt~~ mycket oftast, som detta är fallet på denna Rysslands södra tracht—

19de Januarii Sedan vi druckit vårt Caffe och intagit nödigt preservativ för climatet och mot kölden fortsattes resan— Vid. omkring 3 p. e. m. ankommo vi till Kief, till denna Ryska Tsarernas gamla residence Stad, belägen vid vestra stranden af Dneperfloden på en ansenlig, af en mängd djup-

---

x Smatritelen är den som har uppsichten på Gästgifv. Gård. och är hyrd af den som har Gästgifveriet på Entreprenad— Han skrifver in Podoroschnorna och tager emot skjutspenningarne för hvilka han gör redo efter bok—

ag med sköna träd bevärta dälder genomskuren
höjd; som erbjuder för ögat en den andra vackra-
ste tafla genom de på åtskilliga kullar af bran-
ter byggde kyrkor af kloster, hvilkas förgyllte
coupoler af höga torn, öfverallt framlysa ge-
nom vackra popplar och ekar — Wi togo quar-
ter på Stadens bästa wärdshus under namn af
London eller som det äfven kallades gröna
wärdshuset i anseende till husets färg. Under det
man tillredde åt oss middag foro vi för att
bese Stadens märkvärdigheter — Wi passerade ge-
nom fästningen till klostret Warvara Mutschenitza
där vi först besågo kyrkan — Ingången a från gatan
entre Stara
b be bestod af höga murar målade med mun-
a d kar med Metropoliten i spetsen alla hållande
c biblar i händerne — Sjelfva kyrkan d var ej
till sitt utrymme synnerligen stor — Aldeles mörk
upplystes den endast af några få tjock-vaxljus, hvar
strålar dock öfverallt skimrade mot de rika silf-
verbeklädde väggarne och matt upplyste den höga
med rök fyllda coupolen där man med möda
upptäckte en skön målning föreställande Christus
med korset i himmelen omgifven af en mängd
Englar. Gudstjensten förrättades af 7 st. svart
klädde, ålderstigne munkar hvars silfvergrå skägg

hängde långt ned på bröstet, åtföljdt af ett gan-
ska vackert Chor, imponerade allt tillsammans
taget ganska mycket och erbjöd åt den främman-
de den högsta andakt hvaraf clostrets tjenare
tycktes vara intagne. Härifrån begåfvo vi oss till Clo-
strets Catacomber — underjordiska valf, uppfyllde med
Mumier af fromma kyrkor, qvarlåmningar af första
Christenheten på denna ort. Ifrån kyrkan passerade vi
först en ganska lång af brant backe utföre emellan
klostrets särskilta hus, sedan utföre en lång med lack
af väggar försedd trappa då vi åter kommo in på
en annan af klostrets borggårdar, 10 à 15 famnar un-
der kyrkans — och ännu återstod säkert lika mycket,
om ej mera till foten af höjden, till flodens strand.
Under tiden vi nu här väntade på någon som skulle
visa oss sjelfva Catacomberna och besågo det som
närmast erbjöd sig för ögonen, blefvo vi varse vid
ingången till desamma en stor tafla, hvaraf den
ena hälften föreställde en mängd döende och dö-
de munkar, på den ena sidan omgifne af engla-
i qvinno skapnader och på den andra af fräsl-
de djeflar i alla möjliga obehagliga skapnader —
Den andra hälften af taflan föreställt Helvetet

uti hvars lägor man i synnerhet blef varse quin-
nor, denna munkarnes förbjudna frukt, hvars åtnjutande
dem uti denna verlden ej är dem tillåten, hvarföre de tyck-
as vilja hämna sig på dem uti den andra, då vi andre
stackars önska vårt paradis uppfyllt af desamma, ~~då ej~~
undantagen en och annan man som genom egna
fel blifvit bedragen af dessa våra jordiska englar,
och i följd däraf svurit dem en evig hämd, fullkom-
ligen öfvertygad om att de ~~qvinnorna~~ quinnor är mera skulden till vårt
syndafall än mannen — Uti de starkaste lägor-
na befant sig en turk igenkänd genom sin klädsel
och förmodeligen ditmålad under ett krig med
denna Nation — Anmärkas bör att quinnofiguren-
ne voro målade nakne — Endteligen infann sig
den munken, som skulle följa oss i Catacomberna,
med en stor nyckelknippa uti handen — Man upp-
låste en dörr och vi instego uti ett litet Capell, sedan
vi enligt våra Wn följeslagares exempel förrättadt
en kort bön, frågade man oss om vi ville hafva
Ljus — vi förstodo inviten och bade ett silfverstyck-
uti den enas hand som genast därföre kömtade
åt oss hvars ett vaxljus — vi ingingo nu uti
hvalfven, som ej voro bredare än att en kunde
bequämt gå, och litet högre än en karl. På bägge sidor-
na voro Nicher uti hvilka mumierna funnos in-

lagda uti kistor, men de voro öfvertäckta med svart
kläde så att man ej på något ställe kunde blifva varse
huden — De voro 700 år gamle och hade lefvat uti
dessa underjordiska hvalf i skygd för förföljelser af
hedningarne. Här och där funnos små Capell där
de hade förrättadt sina andaktsöfningar. Dessa voro
ännu uti samma skick som de varit den tiden och
lampor voro antände för Helgonen. — På ett ställe
låga 12 st. Mumier tillsammans innom ett gal-
ler — Man sade oss att de voro desamma som upp-
byggt den förrut omtalte Kyrkan — Klarifrån återvände vi till vårt quar-
ter, antogo en god middag och passerade aftonen så godt vi
kunde med åtnjutande af de nöjen staden erbjöd med till-
hjelp af vår Doctor —

<u>20e Januari</u> — Wandrade vi bittida ut på hästmarkna-
den i afsigt att köpa hästar; men för det första
som där gjordes få dugliga och de voro alltid ovanligt
dyre, en följd af den stora förlust Cavalleriet
och Artilleriet lidit under sista campagnen —
Middagstiden lämnade vi staden och fortsatte vägen
åt Jassy — Nattquarter togo vi uti staden Wasilko-
va —

21. och 22 Passerade vi städerne Belaja Zerkva, Skvi-
ra, Makarofka och Lipovetz till Bratilof —

23d. Till Mohileff vid Dnestern — Staden är gan-
ska illa byggd och irregulier, ligger på båda sidor
om floden omgifven af stora och branta höjder
hvilka man med mycken möda passerar upp och
utföre — På afstånd presenterar belägenheten
sig ganska väl — Floden är här ej synnerligen
bred — Sedan vi lämnat Staden och befunno
oss på första Gästgifvare Gården därifrån, som
lig ganska nära intill ehuruväl man nödgas
passera 6 verst i brokt uppför backe för att komma
dit, blefvo vi varse uti Mohileff en eldsvåda, och
vi betraktade nu från den invid liggande
höjden hela Staden där man kunde upptäcka hvarje
gata och se hela folkrörelsen som på hvardera
Allsammans upplyst af en stark aftonrodnad utgjorde
en ganska vacker tafla —

24e Januari. Ankommo vi till Staden Bälts uti Bessarabien
där vi nödgades qvarstadna öfver natten i anseende
till brist på skjutshästar, hvilket händer nu mera nästan

på hvarje Gästgifvaregård — en följd af den star-
ka trafiquen till och ifrån Armeen samt hästarnes
utomordentliga uselhet, som nödgade hvarje
resande att taga dubbelt så mycket mera än
hvad man vanligt behöfver — Staden Bältzi
är en liten illa byggd köping — Wärdshuset på
hvilket vi körde in hålls af en Österrikare och
var passabelt godt ehuru litet.

25te Januari. Passerade vi den återstående delen af Ryssland
och ankommo till Skuljani vid Floden Prut —
Wid Ryska sidan af floden spändes våra hästar
ut och vi passerade Moldavanska gränsen, drag-
ne af bönder och innom några minuter befunno
vi oss på den andra stranden därifrån vi ej mera
kunde återvända utan att undergå quarantaine
14 dagar för att rökas och renas ifrån de pest-
artade ångor, hvaraf denna sida var smittad —
Wi körde in på ett där befintligt wärdshus, re-
quirerade en bouteille Ungerskt vin — togo af-
sked af Ryssland och druckno Finlands och våre
därvarande vänners välgångsskål — med
ett annat glas hälsade vi det nya landet, ön-
skade hvarandra en ömsesidig lycka och fort

satte sedan resan till Arméens Högquarter, Staden Jassy — Moldaviens hufvudstad —

26e Januari Gjorde jag min uppvaktning hos General Quartermästarn, som genast tillkännade mig att jag skulle blef placerad på 3e Infanteri Corpsen. Jag träffade här flere bekanta och gamle kammrater — Steffansmend, Rehbinder och Tornberg. Jag flyttade till Rehbinder för den tiden jag skulle stadna i Staden, hvilket emot min förmodan blef ända till den 10^e Februari — Jag använde denna tid till anskaffande af hvarjehanda behofver för Campagnen till att bese Staden och roga mig dessemellan med gamla vänner — Jassy har ett ganska vackert läge — en hoper ganska vackra Stenhus spridda omkring i Staden emellan små, dåliga och oansenliga kojor — I allmänhet är den mer illa byggd och osnygghet herrskar öfverallt. En mängd af de största husen, däribland den f. d. Regerande Furstens Palats äro förstörda genom den stora eldsvådan som grasserade i Staden 1827 om hösten — Det omtalte Palatset är ett ganska

stor och vackert byggnad försedd med en borggård omgifven af höga murar — invändigt måtte det också varit ganska vackert — försedd med en mängd rundade vackra Salar — Hela Staden ligger utmed en hög brant och äger en ganska vacker samt vidsträckt utsikt. — Under min vistelse i Staden gafs inga publika nöjen och som jag ej hade några bekanta hus var jag ej i tillfälle att få beviste de enskilta. Endast på gatorna var jag i tillfälle att se de vackra Moldavanska fruntimren — hvars förnämsta merkit är deras fägring — det är en stor sällsynthet att här få se ett par fula ögon. Hvad deras bildning beträffar, skall den i allmänhet vara ganska medelmåttig, fruntimrens dock bättre än karlarnes — De förnämare tala, de flesta, fransyska — språket ehuru merendels dålig. — Könet klädes sig ej illa, vanligtvis ganska rikt, de tyckes i allmänhet vara ganska behagsjuka och männerna hafva litet att räkna på deras trohet — af hvilken dygd de sjelfva ej äro slafvar — Quinnor

na hafva antagit den Europeiska klädseln, men
mankönet bibehåller den turkiska och grekiska — Ra-
ka större delen af sitt hufvud så att endast mitt
på hufvudet stadnar qvar en tofs af långt hår
som åfven täckes af en liten röd mössa med en blå
silkestofs — Vanligtvis behålla de åfven sin stora
hufvudbonad på sig inne i rum; dock händer det
att de taga den af sig i synnerhet, de mera bild-
de, då de äro i sällskap med bättre utländningar.
Hufvuddraget i deras caracter är egennytta i hög grad;
de tänka och tala blott om penningar — I allmän-
het äro de svartsjuke, dock sällan af kärlek, emedan
de hysa ganska liten aktning för sina fruntimmer,
och man påstår att med all deras jalousie skola de
vara ganska beredvillige att sedera både hustrur
och döttrar för den ädla mettallen. Jag var på
3: särskilt värdshus och öfverallt härskade osnygghet.
På ett af de samma inträffade med värden och vär-
dinnan en besynnerlig händelse — Den sednare
hade nämligen en älskare, som redan uti fem
års tid, för en tillbörlig betalning varit lycklig

hos henne — Det blef nu hans tur att blifva den
bedragne — dock dröjde det ej länge, innan hans ö-
gon, mera skarpa än den rätte mannens, kom
under full med saken — hämnden intog hans
hjerta och han beslöt att hämnas den otrogna —
Under det han var sysselsatt där med, inkom man-
nen, ditkallad af klagorop — Högst förundrad
åfver att finna sin hustru piskad af en främman-
de person, tog han hennes parti och sprang
den rasande älskarn i hufvudet — Denne förkun-
nade nu att nådig fruns flygtiga uppförande vo-
härtill orsaken — Mannen, som tyckte att en
sådan bestraffning snarare tillkom honom att
utföra, fick till svar att det var en sak som
aldeles ej angick honom, emedan hans hustru
redan i fem års tid låtit ansenligt betala sig — Man-
nen som nu tyckte sig hafva dubbel anledning
till harm, skulle nu åfven företaga sig att straffa
henne — hvilket den gamle älskarn åter ej kall-
blodigt kunde tillåta — Saken blef således slat

utan sedan följden ~~är~~ att värdinnan hade några blå-
nor, dem hon hade förvärfvat sig under striden —
Hon var ännu ganska vacker, och jag förmodar att
hon nu mera klok än förr, med mera försigtighet, fram-
deles bedrar dem alla tre —

Jag var nu sent om sider färdig att lemna Jassy
och anträdde resan
d. 10 Februari i sällskap med Fändrik Essen ifrån Kursjalät — i
anseende till den stora brist på hästar, som mötte oss
nästan på hvarje station gick resan ganska långsamt
den 11te Feb. passerade jag om morgonen bitten köpingen Was-
luj — träffade där Capitain Bergenheim som var på
vägen till Warna — Wi språkades ett par timmar o-
visse om huru snart ödet skulle föra oss åter tillsam-
mans — Att skiljas från en gammal vän och kamrat
är alltid en trist sak, dock måste jag tillstå att
under ett krig, då hvarden går en mängd faror mo-
ot och möjligen förd tim. öfver väckes känslorna ännu
mera vid en slik skiljsmessa — Efter ett vänskapligt
farväl satte wi oss uti hvars sin släda och togo
vägen i olik direction — Om aftonen ankom
jag till Staden Birlat. Jag var tvungen att

stadna här öfver natten i brist på hästar — Följande
dagen
d. 12te Feb. blef jag nästan hela dagen i staden — På ef. midd.
köpte jag en häst hvarigenom jag kom att göra bekant-
skap hos en Bojar — Jag gjorde min visit hos fruen-
timren — För första gången uti ett bättre moldaviskt
hus, var jag också för första gången i tillfälle att få
deras seder: Wid min inkomst i rummet, steg värdin-
nan opp i soffan uti strumpfötterna och gjorde däri-
från sin bugning — Sedan jag på hennes invitation satt
mig, påkallade hon sin dotter, för att medelst fransyska
språket vara vår tolk. De voro alla glada personer hvar-
igenom conversation blef rätt lifligt. Efter en liten stund
inhemtas sylt (Dultschesti) jemte ett par glas vatten.
Sedan jag af sylten förtärt ett par skedblad presente-
rade Mamselln mig uti egen hand ett af vattenglasen
för att skölja ned densamma — Detta är ett vanligt tract-
ement uti moldaviska Herrskapshusen — En stund
därpå hemtades Caffe uti helt små koppar — Sedan
vi å ömse sidor tillkännagifvit vårt nöje att hafva gjort
bekantskap och därjemte yttrat missnöje öfver den snart före-

stående spitsmåssan (förmodeligen lika litet upprigtig å ömse sidor) tog jag min hatt, bockade mig och lemnade rummet åtföljd af en mängd lyckönskningar.
Straxt därpå lemnade jag åfven Staden.

13e Februari Passerade Staden Tekutsch — och ankom
o. 14e till 3e Infanteri Corpsens högqvarter, Staden Fokschane. I anseende till Pesten var Staden innesluten af en soldat kedja, hvarföre vi åfven nödgades stadna på Gästgifvaregården utanför Staden. Jag, tvungen att här anmäla mig hos min blifvande Chef, Öfver-Quartermästarn vid nämde Corps, begaf mig ensamen in i Staden — Jag hade här det stora nöjet att träffa en gammal Kamrat af Landsmann Stabs Capitaine vid General-Staben Tavast — som befanns sig vid härvarande Hospital i följd af en svår blessur genom hufvudet; den han fått vid Fästningen Brailoffs bestormning — Han var nu fullkomligen återställd till hälsan —

Sedan jag med denna gamla vän språkat bort hela dagen lemnade jag Staden och fortsatte resan utan vidare anmärkningsvärt till Staden Basco.
15e Februari Jag körde in hos 2e gamla kamrater och landsmän Lieutenanterne Reediger och Munsterhjelm hvilka redan ett helt år befunnit sig vid härvarande recognoscering. Hvilket nöje att på denna från hemlandet aflägsna ort träffa gamla goda vänner! Oaktat tiden var mig ganska dyrbar kunde jag på 4 dagar ej slita mig löss från detta angenäma sällskap. Jag tillbragte ej 16, 17, och 18e härabla —
Basco är en liten glest byggd Stad med 3 kyrkor och ett gammalt kloster — Bebos af en hop Bojarer hvars i allmänhet vackra fruar ej litet bidrogo till att göra, våre härvarande Officerares sejour så agréable som möjligt. Courtisen gick med full force; och den härvarande Divisions Generalen Sass gjorde allt hvad han kunde för att, så väl bidraga till andras nöje som att sjelf njuta af dessa strömkelse

behag. Under tiden jag var i Staden var här en bal; men som jag ej var bekant och ej gaf mig den mödan att gå till General Vassj, så blef jag ej bjuden. Jag köpte mig här ett par goda hästar —

19e Februari Lämnade jag Rosco. Föret började nu blifva högst dåligt — de stora Stepperna voro nästan öfverallt öfversvämmade så att de liknade mera sjöar än land — Wäderleken var dock ännu ganska kall och jag lämnade Rusco under en stark nordanvind åtföljd af snö och hagel endast möjlig att uthärda med ryggen; och således för mig, som vandrade söderut, ej synnerligen plågsam — Nattquarter togo vi på en gästgifwaregård 3 mil från Staden —

20 Febr. — Fortsattes resan till Köpingen Ursitschene — Här skulle jag nu skiljas från mina res-kamrater och de sista landsmän Essen och Engman — Sedan vi ännu en gång druckit hemlandets och dävarande vänners skål — omfamnat och önskat hvarandra en lycklig resa togo vi hvar sin väg och innom några minuter fann jag mig skild från allt hvad jag tyckte tillhörde mig med ett ord jag var ensamen och en viss tomhet intog hela min själ. Trist vandrade jag vägen fram, återkallande i minnet de många många nöjen, hvaraf nu ej funnos spår mera — blott och hälst öfverlämnad åt tanken på det förflutna och af ingenting störd på den öppna och ödsliga Steppen förde min häst mig fram 15 verst och stadnade vid en krog invid landsvägen där öfver min skjutsbonde gjort halt för att litet värma sig — Såsom huset såg tämmeligen snyggt ut och öfver jag var ganska frusen gick jag äfven in. Jag styrde kosan åt ett rum därifrån jag hörde musik — Då jag öpnade dörren blef jag genast varse en manspersson, som tämmeligen öfverlastad, med nakna armar dem han på hvarjehanda sätt kastade fram och tillbaka öfver hufvudet, liknandes därvid en vansinnig, roade det öfriga sällskapet med en af ganska enformiga steg bestående dans den han exequerade efter en musique af 2e fioler och ett blåsinstrument sammansatt af flere större och mindre pipor som för-

des fram och tillbakas framför mina Wid noga ef-
terfrågan hvad det var för ett nöje fick jag veta att det
var ett bröllop — Bruden och brudgummen satt igef-
vetna på en af de breda bänkarne med en qvinna på en
och en karl på den andra sidan — Framföre stod ett li-
tet bord med traktementet. (Deras bord äro runda,
vanligtvis en, högst halfannan aln i diameter på
trenne högst quarters höga fötter — hela bordet (på
Moldaviska Massa) placeras på en af de hela rum-
met omgifvande 2 alnar breda bänkar — En person
sätter sig ned på turkiska viset bakom bordet och
en på hvardera sidan samt någon gång den 4:
och 5:e på stolar framför bordet *)) Den förut om-
talte dansande person var värden i huset, som emelle-
det, han medelst sin dans sökte att roa sina gäster, tog
och hälde i ett glas vin det han efter godtycke dis-
tribuerade åt de kringstående — Samma artighet
visades äfven mig, min dräckt och skjutbrända (?) — Bru-
den var rätt vacker, äfven som brudsätan och begge
två hade de ganska talande ögon — Sedan
såg jag en liten stund betraktat detta enformiga nöje

.

*) Det är i allmänhet ganska sällsynt att finna en stol hos Moldavoner
och med hos Rojerane —

lemnade jag sällskapet och fortsatte min resa ännu 5 verst
till byn Rogos där jag trött af 2 dagars oftast (?) qvarstad-
nadd och saknade rätt från hela verldens både be-
kymmer och nöjen —

21 Febr. Ankom jag om afton till Staden Slobodseo. I an-
seende till Gästgifveriets dålighet anviste man mig qvar-
ter hos en liten Rojäd; där jag blef, med mycket prat e-
mottagen. Då jag sågo hos en Rojäd, skulle mina lems-
män kunna förmoda att jag erhöll ett godt och beqvam-
ligt qvarter — men Gudnåde, jag ångrade att ej hafva
stadnat qvar på den dåliga Gästgifvaregården — Följande
beskrifning kan noga upplysa härom — Familien
bestod af värden, värdinnan, en son samt en ovädens
broder — Redan vid första anblicken anade jag den rö-
het och obelefvenhet, som sedermera så tydeligen gaf
sig tillkänna. Begge de äldre Herrarne voro illamå-
ende — Wärdinnan uti allt vida under våra sämre
bättre bondhustrur samt ingen blan en sämre kom-
lig bondlymmel. Emedan Herrskapet endast he-
dde ett rum, nödgades jag dela detsamma med
dem. Straxt efter min ankomst hämtades

maten in. Man bad mig göra sällskap — För att ej förtörna
mitt värdsfolk antog jag deras anbud; men tyvärr betog mig,
såväl den smutsiga duken som afskyggliga fatet och tallrikarne
all apetit; och då jag fick se att man började röra med
fingrarne uti de samfällte faten förmärkte jag hos mig
ej den minsta hunger. Man bjöd mig bränvin — det jag
i brist på glas nödgades åtnjuta från mynningen af en
högst malpropre flaska — Anrättningarne bestodo mäst
af fisk; en följd af fastan den både barn och fruar
här iakttaga med mycken stränghet — Dock var det ej
den goda färska fisk jag var van vid i Finland — Ty
sjelf gammal och illa handterad, var den äfven ganska
illa anrådd — Med ett ord, hela måltiden var så det
högsta oappetitlig — och försämrades ännu mera af
fru i huset, den förbannade käringen som rörde i
och vid allting med sina orena labbar — Ändteligen
blef deras strykande apetit tillfredsställd och mig
dårjemte det nöje unnat att få lemna detta osmak-
liga bord — Nu kom ordningen till sängen — Utan
vidare förfrågan lät jag min dräng bädda mig
uppå en af de rummet omgifvande breda bän-
karne — Alla följde mitt exempel och innom

en half timme voro alla bänkar uppfyllde af sofvande
personer — på golfvet låg en gammal trotjenare och en piga,
såsom syndes — Snart snarkades på alla håll och äfven jag,
trött af dagens möder, tillslöt mina ögon och somnade sött.

Den 22 Februari Lopporna som hela natten ofredat mig, voro
uti förstor mängd för att ens om morgon gifva mig
någon ro. Jag rörde mig i min säng, sökte om mina kläder
och började kläda på mig, då den på golfvet liggande
trotjenarinnan vaknade, steg opp och inhemtade elda
mitt värdsfolk som vaknade härvid, gäspade hvar och
en i sin tur, gnuggade sina ögon och lemnade sina
bäddar, som mig tycktes, med förtrytsamhet —
Wärdinnan, den tjocka matronan låg längst grad-
hwilket jag så när hade tagit för modestie att ej
vilja stiga opp, emedan jag var i rummet, om jag
ej genom mellfalsen blifvit snart tagen från
min stora villfarelse — Jag hade vändt mina
ögon ut åt gården för att se på mina hästar
som gnäggade vid brunnen — Under tiden
hade käringen funnit för godt att äfven begynna
den nya dagens möda — Ett starkt stampande bak
om mig, väckte min nyfikenhet — Jag vände mig
om, och hvilken retande tafla presenterade sig

ej här för mina ögon. Den af mig för medelst hål-
na värdinnan hade satt sig opp i sängen och börjat
att draga på sig strumporna, då hon sannoli-
gen i dessamma blifvit hindrad häruti af någon
loppa; då hennes mordbegär kommit henne att
glömma allt annat för att med så mycken mera
ifver få tillfredsställa sin hämdlystnad på det lilla
djuret. Sålunda hade strumporna ej blifvit opp-
dragne, lemnat däremot uppkastade på halfva lå-
ret och en par force jagt anställd längs med hela
benet på den redan kreusflorslika huden — Mindre
rogad af denna vackra syn, vände jag mig straxt
om, gick ut och befallte spänna före. Under ti-
den man härmed var sysselsatt, drack jag mitt
Caffé och for sedan bort — Ungefär en mil här-
ifrån stadnade jag och intog en liten frukost, på
en stor Steppe, där det, för min syn, gränslösa
fältet ej erbjöd för mina ögon annat än en
mängd af svält och köld fullna Kreatur

d. 10e April Dagen då vi skulle lämna våra winterqvar-
ter var nu för handen — En kopia jemte betjening upp-
togs mågon staden af kl. omkring 10 f.m. Satte
jag till häst för att anträda den march som skulle
föra mig till så mycket nya föremål och ganska
ansvarsamma händelser — Jag önskade Staden Fok-
schani ett ömt farväl och lämnade den samma
i sällskap med en kamrat Lieutenant Molotoff —
och utan vidare uppehåll vandrade vi fram till
köpingen Tekutsch — vid min ankomst träffade
jag genast en gammal vän Baron Otto Rek-
binder — i högsta grad hungrig hastade jag i
sällskap med min reskamrat och Capitaine Rosen-
ström till Stadens förnämste värdshus — där vi
till största hast tillfredsställde våra hungriga
magar medelst en ganska dålig soppa samt en
stekt fog höna — Afton passerade jag hos
Rekbinder —

d. 11e April. Woro vi bjudna till middagen till Com(m)and-
På eftermiddagen redo vi litet ut för att bese Sta-

den — Den är i det hela ganska liten men har
en ganska stor mängd af handelsbodar (hvarigenom
alla detta landets städer utmärka sig) samt nå-
gra ganska vackra stenhus, hvilka tillhörde för-
mögne Bojarer —

12e Apr. War äfven rastdag — Större delen af dagen hem,
till middag hos min Ofver-Quartermaster — om aftonen
var Rekbinder och Rosenstråle hos mig — man pra-
tade om hemlandet och de därvarande vänner

d. 13e April. Fortsattes marchen till byn Blachir —
Större delen af dagen gick åt på vägen — Sjelfva
byn låg ganska vackert omgifven af en mängd
fruktträdgårdar invid floden Myrlatz #

d. 14e Apr. Ifrån byn Blachir till Nemolasa som äf-
ven hade den fördeln att vara omgifven af träd-
gårdar — en stor merit på en ort där man ibland
på hela dagsresor ej blir varse ett träd, trött af resan
somnade jag dock snart från denna härlighet och sofv.

Det var 1e dag påsk hvarföre man innan afresan
gick omkring från quarter till quarter och gratulerade
hvarandra till denna hos grekerne ~~bo~~ stora helg —

kungt till Kl. 7 om aften då ett bud från Rolotoff för-
kunnade mig att Thé var färdigt — Jag gnuggade litet
mina ännu halfsoffna ögon och lämnade med owilja
den säng, hvaruti jag under 3. timmar glömt verldenes
nöder och bekymmer utan att engång hafva kom-
mit underfund med mitt orolige sängsällskap: en
sort små svarta hoppande varelser hvilka, utan
vidare beskrifning, nog torde vara kända utaf
de flesta sittningar, dem de god nöde så ofta
våga attaquera till och med på de sensiblaste stäl-
len, att mången sjukande älskare knappast vå-
gar låta sina tankar taga ett luftsprång —
I sällskap med Bergenstråle och Rolotoff drack
jag Thé och passerade aften ganska agréablet un-
der lifliga resonnementer — under hvilka äfven Fin-
land ej glömdes. — Klockan 11 satt jag en stund
och betraktade stjernhimmeln — Nätterne här, den-
na tiden på året äro lika mörka som hos oss i Finland
uti October månad — Den glimmande Nordstjer-
nan helsade mig, i min inbillning, från mina vän-
ner i norden — Snart afbröts jag uti detta nöje genom
en regnskur, som tvingade mig att gå in — Jag kasta-

de mig på min säng; men nu mindre sömnig än
för ett par timmar, märkte jag nu först till hvilken
grad jag var anfallen af de omtalte insekterna, som
lifligt påminte mig om Gulliver då han attaquerades
af Lilleputterna — Jag var tvungen att stiga upp och
skaffa mig ett annat sängställe — Med pennan i handen be-
traktar jag mitt värdsfolk, hvilka hemsökte af samma
fiender som jag, starkt öfverväldigade af sömnens
kraft, äro känslolösa för dessa små varelsers oförrätter.
Lycklig den, tänker jag, som lugn vid hvarje oförrätt,
tryggt hvilar på sitt öra, och drömmer sig en lycklig
verld — Mina ögon faller på Levrens föreläs-
ningar i krigsvetenskapen — jag vill lämna pen-
nan för att en stund occupera mig med reglorna
för den konst som undervisar menniskan att
med största egen fördel förstöra sitt eget slägte, under
hopp att härvid vinna största ära — Jag har valt
detta besynnerliga yrke, och därtill tvungen af opinio-
nens röst, tycker jag mig äfven skyldig att förkofra
mig uti denna mördare konst — Adjö god natt
min penna —

Den 15e April. Tidigt om morgonen lemnade mig tång för
att komma mig, i god tid, i ordning till denna da-
gens March som enligt Marchrouten var 3½ verst.
kl. 7 om m. satt jag redan på min häst af följe
taget åt — För första gången såg jag nu Corps-stabens
alla medlemmar samlade, hvaraf jag ännu kände
en ganska ringa del — I allmänhet göra Militair
personer lätt bekantskap med hvarandra; dock tyckes det
mig ~~frestan~~ af den snara bekantskap jag i dag gjorde med
en mängd Officerare, som skulle menniskor, ett i det
förhållande som Officerare äro då de befinna sig
uti ett främmande land, i march mot fienden, ge-
nom denna omständighet redan vara hvarandra nå-
gra steg närmare på bekantskapens väg — Då
halfva vägen blefvo vi varse några höstackar, — ett
lyckligt fynd för våra arma hästar, som redan bör-
jade lida brist på hö — * Man gjorde här en allmän
halt uti åtskilliga grupper, i skygd, för den starka nor-

* Landet var i allmänhet utmärglet — af det lilla höförråd som än-
nu fans kunde med möda framskaffas till truppernas behof emme-
dan Oxarne till stor mängd hade fallit under transportskjut-
ningarne af de som öfverlefvat dessa möder, antingen blifvit omkommit
under den stränga vinterns starka oväder, hellre nu voro så
utmärglade, af brist på foder, att de med mycket möda kund
släpa fram sina ben —

danvinden, bakom åtskilliga hövålmar — En del sönder-
refvo andra, till hästarnes förskämde, för att ifrån botten
uttaga det bästa hö åt sina hästar; jag för min del,
skyndade mig att befria min favorit häst, som jag i
dag red uppå, från den svåra stången, för att sedan förr
dess hållande lemna det fritt val emellan det tor-
kade hö af detta årets, här på detta ställe, ännu ovan-
ligt långa gräset — Med en synnerlig smakens njut-
ning, tycktes den förtära af det sednare; så att jag sjelf
njöt af glädje, att se, det gräset började duga att ~~intaga~~ begag-
i stället nas för det oduglige hö, hvaraf man äfven redan hade
brist — Vin af bränvinsflaskor samt matkorgar, såg
man öfverallt spridda uti gröngräset, af den 15
verst's långa ritten tycktes hafva gifvit en synner-
lig appetit åt sällskapets alla medlemmar — Då alle
voro mätte stoppades piporna af den turkiska tobacken
rökvirflar formerade moln öfver Officerarne under det
drängarne voro sysselsatte med att binda höknippor
för att medföra till nattquarteret. Kl. omkring 2 ef.
m. ankommo vi till byn Grädischte — Sedan vi ätit
middag hos Öfverste Stich (Corpsens Öfver-Quartermästa-
öfverlemnade jag mig åt några timmars hvila — Hos
Bergenstråle voro vi samlade på Thé af språkade bort
aftonen —

Den 16. April — Rastdag i Gradischt — Användes att sätta i ordning och att rengöra hvad som under trenne dagars march kommit i oordning. Aftonen spenderades bort hos mig vid Thé-glaset — och som vanligt gick man härvid från det ena ämnet till det andra — Rysslands och Finlands seder; åtskilliga krig och krigsrörelser; Hushållning, så väl allmän, som enskilte personers; Anecdoter och disputer i hvarjehanda andra ämnen voro föremålen för våra raisonnementer medelst hvilka aftonen förflöt ganska gladt. Jag är nu litet sömnig; men fruktar för att, att dessa bondstugors vanliga nattsällskap torde kanske ej så snart tillåta mig att njuta sömnens sötma — emedlertid god natt mina frånvarande vänner — ägde jag Eder här i detta ögonblick skulle jag säkert ej tänka på sängen —

Den 17. April. Kl. omkring 6 vaknade jag af mina drängars bestyr till afresan — Jag steg opp, packade in och lämnade detta nattquarter med lika liten saknad som alla de öfriga. Gårdagens regn hade upphört och en klar himmel trädt i dess ställe; Wi hade en lång dags-march och vägarne voro mycket bortskämde af regnet; På halfva vägen, ungefär 20 verst från nattqvarteret gjordes en allmän halt så väl för att beta hästarne som för att tillfredsställa

sina egna hungriga magar — Under måltiden regalerade vår Dejour-Stabs-Officier oss med hvarjehanda anecdot — i allmänhet af mindre anständigt innehåll — en naturlig följd af hans obelefvenhet. Efter halfannan timmas rast fortsattes tåget — Wid min ankomst till vårt nattquarter, byn Ulm, blef jag varse att man gräfde en graf invid kyrkan — Nyfikenheten drog mig dit — Innom några minuter var den färdig och i det samma hämtades den döde — Likkistan väckte min uppmärksamhet, så väl i anseende till dess enkelhet, som till den lilla ceremonie med hvilken den hämtades till grafven. Locket bars förut af en karl — det var ganska illa sammanfogat af dåliga bräder — och omålat — kistan af lika dålig construction, bars på 2ne stänger af 3 karlar och en qvinna — den aflednes hustru och barn — I anseende till bördans tyngd voro de tvungne att flere gånger göra halt för att hvila — Sedan de voro framkomne ställde hustrun sig på knä och började ett slags gråt — som liknade vargars ul en kall vinterdag — utan att hon därvid kunde framprässa en enda tår ifrån det ålderstigna ögat för att fukta den skrynklade kinden.

Sedan lagade hon litet om den rubbade, ganska enkla
svepningen — Den bestod uti en gammal räck och
ett lakan som täckte alltsammans. 2ne brokiga band
voro knutna i kors ifrån armar till fötter — Sedan
fäldes kistan i grafven, locket lades på — kostern
gret ännu en vers — och sedan täcktes kistan med
den från grafven uppkastade mullen — Då min
tillfrågan af den närvarande prästen hvarföre
man ej höll den ringaste bön öfver den döde — svara-
de han mig att man förmodade det den döde ha-
de varit angripen af pesten och att man således ej
hade tillåtit att föra honom i kyrkan; där man sedan i
gå öfver hade välsignat honom — Jag var ej väl
återkommen från denna ceremoni förrän jag
blef varse min och Koloteffs hästar, för en stund
sedan, i anseende till deras brist på hö, ~~blifvit~~ afsläpp-
te på gräsbete, och nu oaktadt den gjorda 40 verst
marchen, sprängde af uti fullt fyrsprång tillbaka
på den vägen därifrån vi voro komne. Wi sprungo
efter; men inom några ögonblick voro de försvunna
åter vår ögon. Wi blefvo i detsamma varse några

Kosacker, som vaktade en mängd Remont-hästar, som
skulle till armen — desse engagerades nu att för dricks-
penningar fånga rymmarena — De kastade sig ett tu
tre på sina hästar och ilade med en förundransvärd ha-
stighet efter dem — Det dröjde några minuter så fingo
vi se våra hästar komma förut i fullt språng och Kosack-
er, en på hvardera sidan, som med skrik och piskslag
följde dem i hamn och i hål, ända in i byn, där de jag-
ade dem in uti en kätte — Det var nu afton — vi drack
vårt The och intogo sängen —

D. 18de Sep. Jag vaknade, gick ut och fant den alldra angenämaste
morgon efter en utomordentligt kall natt — Kl. omkring
7 anträdde alle marchen utom Koloteff och jag, som om-
me så väl för egna som för våra hästars magar dröjde
qvar ända till Kl. 9. Wåra hästar voro goda gångare — vi
skyndade på steget och då vi hade gjort vid pass 10 verst
ankommo vi till det stället där hela Corps Quarteret hade
gjort halt — Hästarne gingo omkring i gröngräset och
Herrarne voro sysselsatte att intaga frukost — Vi blefvo
genast inviterade af Chefen för Artilleriet — Man åt och
drack efter förmåga — Ett gladt och muntert lif fördes i

i almänhet, och efter 1½ timmas hvila fortsattes vägen till
nattquarteret — till byn Tschora — Denna by hade bestådt
af omkring 180 gårdar, hvaraf nu återstod endast 20 —
Invånarne ifrån de öfrige hade flytt undan för Ryska
inquarteringen och sjelfva gårdarne blifvit förstörde —
vi fingo dock en passabelt godt quarter — Under det jag
nu skrifver faller min uppmärksamhet på värden och
värdinnan hvilka hålla på att göra sin måltid — De sitta
framför spisen och äta sin Mammaliga (en sorts gröt
af Mais-gryn) de hafva vatten uti en kopp, hvaraf de
turvist förtära, med den enda sked som vid denna mål-
tid är synlig — gröten äta de med fingrarne — Mamma-
liga är här den allmänna och för i år nästan den enda
råa man finner hos Moldavanerna — den är i stället för
bröd, i stället för allt — i allmänhet tyckes denna nation
vara vänderligen tarflig — en sak mycket fördelaktig för
deras i allmänhet rådande lättja — Deras klädsel är
öfver ganska enkel — Quinnorna nyttja utom deras enda
till hälarne långa linne, en slags kjol, bestående af
mörkt ett täcke med röda kanter, det de vickla ganska tätt om-
kring sig — så att alla de rynkor hvarmed våra quinno
bjuda till att pryda sina länder, helt och hållet försvinna;
~~af~~ men däremot blifva hvarje contur ganska synlig — i
alla fall är den omvecklade kjolen så snäf att den lin

nar en öppning framföre, hvilken sedan betäckes med ett
ganska smalt förkläde — så att för hvarje gång de sitta eller
luta sig upptäckes linnet — är jag undantagen spisen efter loppor,
merendels alltid rent — Deras boning är äfven ganska enkel, men
nästan alltid snygg —

19. April. Efter vanligheten stego vi ganska tidigt upp, men funno
till vår stora ledsnad att, regnet som sedan om afton begynt ännu
fortfor, och att himmeln öfverallt täckt med moln hotade oss
med detsamma för hela dagen — Här var dock ingenting
annat att göra, än att sadla sina hästar och begifva sig på vägen —
knappt hade man kommit utur byn så började ett snöslagg
som fortfor en god halftimme och på det strängaste försök-
te våra öfverslaggs duglighet — Efter en och en half timmas
marsch befunno vi oss vid ett par usla sir-kojor som bebóddes
af herdar och arbetsfolk — Wi stego af, skyndade in i skjulet,
lätt göra upp en eldbrasa midt på golfvet — Den ena an-
kom efter den andra och innom en liten stund var det
lilla huset fullt af Officerare — Ett fält-bord placerades
midt på golfvet och vår Öfver-Quartermästare lätt inbära
en god frukost som nu utan krus och complimenter
delades af hvarje medlem — Winbouteillerna tömdes med
största nit — Med motvilja lämnades nu denna enkla
boning — som i anseende till det allt jemt fortfara-

de regnet, för momenten ägde ett högt värde. – Eft.
en fyra timmars march ankommo vi, ändteligen
till Staden Brailow, tämmeligen genomblötte. – Quar-
terena voro här ganska dålige – Bergenstråle, Bo-
toloff och jag fingo tillsammans åtnöja oss med ett
rum och voro synnerligen glade att ej behöfva dela
det, som det först var ämnat, med vår Öfverste,
hvilken sjelf förbehållit sig bredvidletteren – Ef-
termiddagen användes nu ganska flitigt att, så myc-
ket som möjligt, upptorka de våta sakerna samt
dricka thée och punch till bibehållande af hälsan,
hvilket som nu kommer mig att lämna pen-
nan till i morgon.

Den 20de April. I brist på bättre voro vi sedan ganska nöjda
med vårt dåliga quarter, där vi sedan sofvit ganska
godt en natt; ty vår är äfven den minsta glädje
ej alltid varaktig – Som vi stego opp och gingo ut i
förstugan där våra drängar sofvit blef jag varse
en sjuk Moldavanare som äfven där passerat sin
natt, i följe af min drängs goda hjerta. Det dröjde
ej länge innan man erfor att han var besmittad

af Pesten, hvilket förorsakade en stor förskräckelse
ej så mycket af fruktan för att sedan vara smittad, som
ej mera, att möjligtvis blifva instängd på en sexton
dagar för att undergå quarantaine – För att nu und-
vika denna obehaglighet, utfördes sakerna uti största
hast och lastades på vagnarne som sedan fördes ett
stycke ut på fältet – Hela flyttningen var gjord
inom fem minuter – och helt oförväntadt befunno
vi oss nu under vår Herres bara himmel, utan hopp
om att få något quarter – Nästan hela dagen till-
bragte jag ute – Till natten bjöd väl vår Öfverste oss att
dela med honom sitt rum; men som det var ganska
litet och golfvet, för mycket fuktigt för att ligga på;
så funno vi för godt att bivouaquera; så mycket
mer som den vackra väderleken uppmuntrade
oss därtill. Våra tre vagnar formerades till en
öppen fyrkant, emellan hjulena lades höknippor
och hafresäckar i hörnena till skydd för den till-
tagande blåsten – Följande ritning kan noga
utvisa hela bivouaquen – där vi först uti några främ-
mande Officerares sällskap druckit thé och punch
och sedan passerade natten under en ganska god sömn.

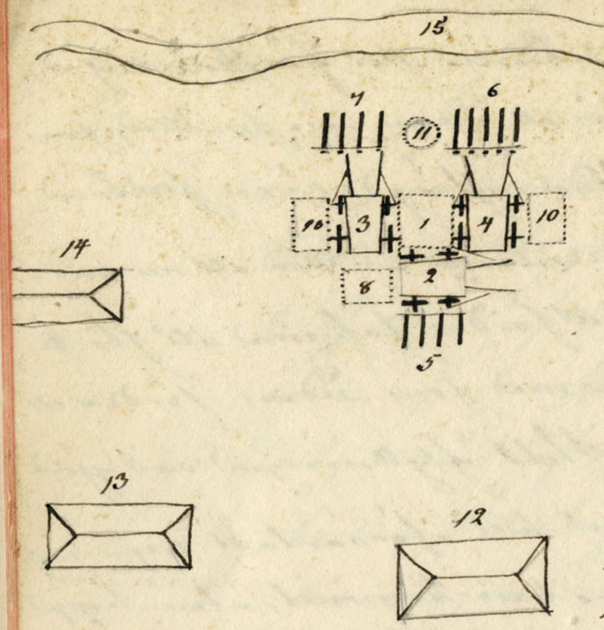

1 Vår bädd
2 Bergenstråles vogn
3 min —— d:o
4 Kolotoffs —— d:o
5 Bergenstråles hästar
6 Kolotoffs —— d:o
7 mina ——
8, 9, 10 våra drängars nattläger
11 Eldbrasan
12 Öfver Quartermästarn quarter
13 Artilleri Chefens d:o
14 Öfver-Auditörens af Stab dåkarns
15 En liten gren af Donaufloden

Den 21:e April. I dag vet menniskan ej hvad morgondagen medför. Wi hade nu broderligen passerat en militairisk natt och vaknade uti den förhoppning att den skulle åtföljas af flera dylika; men allt är föränderligt här i verlden och det var nu beslutit att vi skulle skiljas — Genom en förändring, den nye General-Quartermästarn General Buturlin hade gjort uti General-Stabs Officerarnes placering, hade jag blifvit utnämnd till Divisions-quartermästare för 4:e Infanteri divisionen, som äfven hörde till en helt annan Corps — Således, i stället för att nu i dag följas åt vidare med 3:e Corpsen, som gick för att belägra Silistria och äfven skulle i dag

passera Donau måste jag nu skilja mig ifrån, så väl gamla som nya bekanta; med hvilka allesammans jag hade all orsak att vara nöjd — Corps-Staben, skulle passera igenom byn Sto-Petri där Arméens högquarter äfven befant sig — Såsom jag var tvungen att äfven fara dit för att underrätta mig om hvar 4:e Division för det närvarande fans följdes jag åt dit, med mina gamla kamrater och tog där afsked af dem — Sedan jag gjort min uppwaktning hos General Quartermästarn och språkat bort ett par timmar hos en gammal kamrat Öfv. Lieutenant, begaf jag mig tillbaka till Kraïltsi för att därifrån fortsätta resan till Fästningen Schumscha där man hade sagt mig att min division fans, för att belägra densamma — Jag var således nu åter ensamen och hade verkeligen ganska ledsamt — Här stod ingen ting annat att göra, än att med ett godt hopp sögte vandra min bestämmelse till mötes — Ganska nöjd med min nya placering, såsom en ibland de bästa platser hvartill våra Officerare blifva använda, kunde jag dock ej utan saknad af personer, med hvilka jag tillbragt en ganska agréable 10 dagars march, nu helt oförmodadt se mig alldeles ensamen — Med min [illegible] intagen

af dessa twänne motsvarande känslor hästade jag mej
på min häst. Den ödsliga steppen förökte den dyster-
het som för momentet intagit och beherrskade mitt
hjerta — Ändteligen väcktes jag utur denna sinnes-
stämning genom en stark fors som brusade invid
vägen — Jag var nu vid en by som hette Sandari —
invid strömmen Jalovits — Af bönderne fick jag höra
att jag hade kommit 15 verst från Brailow —
Jag steg af, lät spänna ut mina hästar, för att beta
dem; lät breda ut en servietté i gräset och gifva mig
litet mat — Sedan jag ätit litet, stoppade jag min
pipa och gick för att bese 2ne stora qvarnar, byggd-
a uti den stora forsen — Emedan deras construction
litet skiljde sig ifrån dem hvilka jag förut sett
vill jag här lämna en liten ritning af dem, såsom
möjligtvis kunnande gagna uti en framtid —

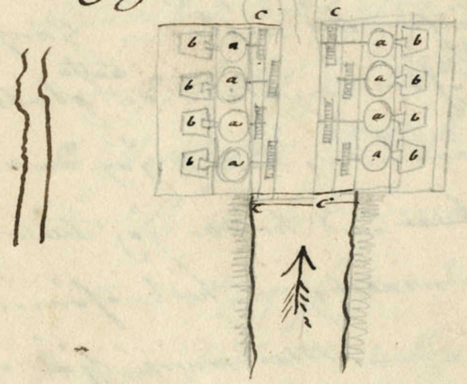

a, Stenarne — de voro af en famns
Diameter —
b, Lårar uti hvilka mjölet nedföll —
cc, fyra rennor, uti hvar och en 2ne
hjul — af hvilka de som voro
lägre ned i forsen hämmades
medelst krokar tillräckeligt stort
för att hindra det från de andra
hjulen strömmande vattnet

att sätta dem i rörelse — Efter en timmas hvila lät jag
spänna före och ankom i skymningen till byn Ograda —
5 Verst från Sandari — Jag tog här mitt nattqvarter

Den 22 April Ankom jag kl. omkring 11 f. m. till Köpingen Slobodseo
Jag betade här mina hästar med hö, som min dräng slagit på
vägen — I allmänhet var gräset ganska långt — Under tiden
jag var här passerade 4de Ulan Division, som kom ifrån
Lilla Wallachiet och skulle passera floden Donau vid Girsova —
Här passerade Armeens högqvarter öfver floden — Nattqvar-
ter tog jag på Gästgifvaregården Wischna 20 verst från Slo-
bodseo — I anseende till dennes dålighet var jag tvungen att
passera natten i min wagn —

Den 23de Fortsatte jag min resa hela dagen genom en öde Steppe
och ankom om afton till byn Obilechti; men som pesten
grasserade här och byn var innesluten af en vakt cordon
kunde jag ej få här nattqvarter utan var tvungen att
ännu fara några verst dit öfver Gästgifveriet var flyttadt
undan för pesten — En här inqvarterad Major skaffa-
de åt mig en passable god jordkula; men af fruktan
för ohyra tog jag åter min plats uti min vagn —
Denna äfven som föregående natt voro ganska kall.

oaktadt vid ganska stark hetta om dagarne —

Den 24e April Såsom jag, för att låta mina hästar hvila, ämnat
hafva rastdag här, qvarblef jag här ända till kl. omkring
2 ef. m.; men som jag fick ganska ledsamt och detta
var dåligt begaf jag mig härifrån — Den svåraste
frågan blef nu, hvar jag skulle taga nattqvarter.
den första Gästgifvaregården var för nära, den andra
för långt och vid vägen fans inga byar, endast en krog
emellan dessa bägge Gästgifverier — Jag tänkte således
stadna på detta sistnämnde ställe öfver natten; men
som jag ej kunde ligga där, utom i min vagn, och stället
beläget på en höjd var utsatt för en stark och kall
nordanvind, begaf jag mig ännu framåt, osäker
om, var och huru snart jag skulle komma att stadna —
Efter ett par verst blef jag varse ej långt från vä-
gen en liten eld och vid densamma några vagnar
som liknade ryska trossvagnar — Jag frågte om
det var Lensman och fick till svar ja! Då jag
kom närmare fant jag några stycken husarer
som gingo med en liten tross och här tänkte passe-
ra natten — Jag förkunnade dem att jag tänkte

göra dem sällskap — De yttrade häröfver sin glädje —
Jag befallte spänna ut mina hästar — och lade mig sjelf
vid eldbrasan och språkade med husarne som voro syssel-
satte med sin economie — en ibland dem ältade en deg —
på min förfrågan fick jag veta att han deraf tänkte
~~stekt~~ gröd. bröd på kolena — Efter en liten stund blef
mitt Thé färdigt, hvilket jag förtärde med ganska
mycken appetit vid eldbrasan och ett svagt månsken —
afton var ovanligt kall — Så mycket jag ofvanför-
ut tyckt om Thé har jag dock aldrig vetat att sätta
så mycket värde därpå, som under denna resa då 4, 5
à 6 glas ej var för mycket; såväl för att släcka, den
under hela heta dagen uthärdade törsten, som för
att äfven under afton-kylan värma upp kroppen —
Jag intog åter min plats uti vagnen — där jag dock den-
na natt fick frysa duktigt

Den 25e April — Efter en kort sömn mot morgonen väckte min
dräng mig med Caffe — Jag började med att svära i de
förbannade loppornas obarmhertighet, som under hela
natten ej gifvit mig den minsta ro — Half sömnig
och förargad drack jag mitt Caffe — Klädde mig och

satte mig till häst— Efter att hafva gjort 3:4 mil blef jag än-
teligen varse ganska mycken snö, hvaraf jag ej sett tecken på
flere dagar, samt till höger om vägen ett ganska vät belä-
get kloster— Trött vid den flere dagar genomvandrade ödslig
sleden, beträdde jag nu ändteligen en gladare nejd— hela min
själ upplifvades på nytt och intogs af de lifvaste känslor. Vägen
slingrade sig fram långsmed en å, mellan skönt doftande Ek-
och Serenskogar uti hvars intervaller man öfverallt upptäckte
uppå små af naturen rikt varierade höjder, kloster, kyrkor by-
ar, omgifne af ganska nätt anlagde trädgårdar och vinplante-
ger— Hänryckt af den tafla, den sköna naturen här erbjöd,
steg jag af min häst, gick till fots och stadnade på flere ställen
för att betrakta den kringliggande nejden, förskönad genom
ett gudomligt väder under en lagom morgonkyla, som tillät
blomster och örter att rikt kringsprida sina angenäma och
uppfriskande dunster— Under det jag ledandes min häst,
sakta framvandrade, glömmandes bort att jag var ensamen,
skild från vänner och bekante, svärfvade mina tankar
omkring från föremål till föremål,— min själ njöt i det
fullkomligaste och jag tänkte för mig sjelf: ack menni-
ska! hvarföre klagar du öfver ödet skickelse vid hvarje
liten motgång? ett enda ögonblicks njutning ersätter ju dig
så rikeligen för många långa möder och besvär och kum-

mer dig att glömma både oförrätter och bekymmer; sorg
och smärta— Och du mitt kära stånd— svårt är det kall-
svåra äro de plickter, man har att uppfylla, för att vara af
dig en värdig medlem— men ocksa, hvilket annat stånd, kan
väl ens göra sig en föreställning om alla de njutningar och alla
de nöjen du ensamt kan åstadkomma och erbjuda till ersättning
för alla de uppoffringar, för alla de besvär och möder, hvar-
ji af de dina måste uthärda, åtminstone vare beredd uppå-
Du gode Präst— du klagar då du någon gång om natten
nödgas lämna din varma säng, för att välsigna en döende
broder— Du unge lagskipare, du som vid pennan och
dit bläckhorn, om någon gång ett mera krångligt mål
tvingar dig att ännu en gång vända bladet uti rättvisans
bok.— Huru väl blifva dock ej dessa ringa möder er be-
talte— jag menar med penningar— hvilkas samlan-
de, i allmänhet är eder största njutning— och således
bör vara er tillräcklig— då däremot egennyttans passion
vare långt bortlyst ifrån dig Soldat— Sjelfförsakelse,
menniskans högsta dygd, bör vara din första plikt—
Soldat! gör allt för andra, tänk föga på dig sjelf—
Låt äran endast bli din lott; snart skola goda Chefers och
kamraters uppriktiga tillgifvenhet och vänskaps fulla hand-

slag, rikt belöna dina mödor. Kamratskap — du gifva brö-
derband, hvem annan än soldaten känner dig; Du, källa
till så mången lycklig stund, hvar föddes du, om ej bland
krigarn? Bland Statsman, prester och Jurister är du
för alltid främling vorden — De känna ej den troll
kraft, hvarmed du beherrskar menniskans hjerta —
Du gjort min hela sällhet uti flera år; jag njuter än däraf.
jag är nöjd men mitt lott, nöjd med det stora, hvars val,
jag hittills aldrig ångrat. Med min själ uppfylld
af de ljufvaste känslor, fullkomligt lycklig inom
mig, hade jag vandrat fram 5 verst genom denna
sköna trakt då jag slutligen ankom till en å med
2 qvarnar — stället heter Paroai — mit Equipage
hade skjutsat efter — jag stadnade för att vänta in det.
Promenaden hade retat min appetit och jag beslöt
att här i skuggan af några stora sköna Ekar inta-
ga en liten frukost. Då mina drängar ankommo
spickade jag omkring uti byn för att få litet ägg
och mjölk; men huru stor blef ej min glädje då
de dagjemte hämtade mig alldeles färskt kärnsmör.

Ett qvarnställe vid vägen från Silistri till Buckarest, 22 verst från sistnämde stad — heter Paroai

hvilket jag ej sett sedan jag lemnade dig mitt kära Finland — Ack mina kära landsmän, hvilket kalas hade ej Eder frånvarande vän — Sedan jag ätit och under det man fimmade mina hästar sysselsatte jag mig med att aftekna utsigten ifrån det stället, där jag intagit min frukost.* Efter att här hafva till bragt 3 timmar satte mig åter opp till häst — Kl. var nu 11 på f. m. och en brännande sol hade trätt i stället för den svala angenäma morgonen — Jag hade ej ridit en half verst, förrän jag med en stark svettning fick umgälla det nöjet jag njutit i skuggan af det sköna trädet — Nejden fortfor dock alltid att vara vacker — Kloster, en mängd af byar och herrgårdar syntes till höger och vänster om vägen och slutligen blef jag varse en skog af torn — jag var nu fem verst från Buckarest — Inom en timme hade jag det nöje att rida in uti Wallachiets hufvudstad, som nu är Residenset för Moldau och Wallachiets General-Gouverneur — för det närvarande General Scheltuchin — som sträng af naturen, söker att med all drift åstadkomma ordning

* se vidstående — min frukost på min utbredda asiatiska regnkappa (Burka); min gamla trotjenare blanka mina stöflar ej långt från min utspända kärra, under det min andra dräng är borta och simmar [illegible] af mina hästar — min tillstånd som jag i dag

i staket, för dem i alla delar af dessa provinser styrdt
rådande ordningar och missbruk. Innan jag kom in
uti sjelfva Staden passerade jag förbi ett stort superbt Sten-
hus med en stor borggård – Proviant Commission hade där
sitt säte hvilket äfven en mängd med proviant lastade
vagnar gaf till känna – Den gatan långsmed hvilken
jag kom in i Staden var ej synnerligen väl byggd – längre
in i Staden syntes väl ett och annat vackert hus, men
som både jag och mina hästar voro trötte efter det strän-
ga solskenet och längtade både efter quarter och mat
gaf jag mig ej den mödan att fästa min uppmärk-
samhet därvid – Tvänne saker frapperade mig dock
uti förbifarten – 1:mo en mängd smått nakne bö-
gossar och flickor af Zigenare slägtet till och med
13 à 14 års gamla, så mycket man kunde sluta till af
växten, hvilka gingo omkring och tiggde samt sprun-
go efter en långs med gatan – 2:do en myckenhet af
sköna quinno ansigten, hvilka på flere ställen upp-
fyllde fönstrerna och gungade fram i eleganta vag-
nar – Jag kunde på flere ställen ej återhålla mig
ifrån att helsa på de sköna, hvilket alltid besvarades

vidt stor fastbunden vid den stor-eken –

åtföljdt af ett småleende, utan att de visade den min-
sta brydsamhet för de nakne som länge förföljde mig
med utsträckta händer – Jag red in på ett stort Caffe-
hus, där jag lämnade mitt equipage och mitt folk, me-
dan jag sjelf begaf mig till Commendanten för att ut-
verka åt mig quarter, hvilket jag äfven fick ej långt
från nämde Caffehus, invid sjelfva Polisen – Det bör-
jade skymta, jag var trött, drack mitt Thé och lade mig
sedan att sofva –

den 26:e April Gjorde jag min uppvaktning hos tjenstförrättande Öf-
ver Quartermästarn, för den afdelta Corps som stod under General
Kisileffs befäl * Öfv. Lieut. Hiklevitsch – Han hade tjent uti
fransysk tjenst och emottog mig med den fransyska artigheten –
Jag önskade att få lämna Buckarest så fort dess händer;
men han bad mig stanna qvar till General Kisileffs åter-
komst – I anseende till den stora sjuka brisen var detta
för mig rätt svårt – Men här stod ingenting att göra – Jag
beslöt att skicka mina hästar på gräsbete och att be-
gagna den tid jag skulle qvarblifva i Buckarest, till att
bese Staden, som ifrån första inträdet presenterade –

* Denna Corps bestod af 4:e Infanterie och 1:a Häst-jägare Divisionerne, den
utgjorde för det närvarande ej annat än en observations corps, för att ej tillåta
fienden att tränga in i Wallachiet och därjemte hålla fästningen Schumschia
innesluten – I anledning häraf låg vid byn Gostinari, 6 fjerdedels från fäst-
ningen, större delen af 4:e Division – en mindre del jemte en Brigad af Häst-
jägare låg närmare – samt den 2:dra Brigaden i lägret invid Buckarest –

ganska väl. Då jag lämnade Ofs Lieut. Niklewitsch var det redan middag; jag var hungrig och inträdde uti ett värdshus, där man rådde mig att Officerare vanligtvis brukade äta — I Spisesa verket fant jag där några deraf, ibland dem 2: General Stabs Officier — Man serverade en ganska god middag — priset var 3 Rub. papp. — Efter slutad måltid förnyerade jag connaissance med min 2: kamrater — en Lieutenant Apuchtin och en Underlieut. Schreider — Jag följdes åt med dem till deras quarter och sedan jag där bortspråkat några timmar, gick jag hem — samt förblef hemma hela afton — Lieutenant Apuchtin vid Gen. Stab. kom till mig litet sednare och språkade bort afton till Kl. omkring 11 —

Den 27: April — Hela förmiddagen hemma till Kl. 11 — Jag gick litet ut, träffade 2: af Derptska Häst-jägare Officierare, af hvilka jag fick veta att Baron Eric Silfverhjelm som tjente vid samma Regemente, befant sig uti Byn Surlai 4 verst från Staden — Jag vände om hem, lät sadla och begaf mig dit. — och inom en half timma hade jag det nöjet att

omfamna en bror till min mäst intima vän — Vi pratade om nytt och gammalt, om hemlandet och härvarande förhållande — Jag gick omkring bland troppen, som bivouaquerade. Officierarne hade några få dåliga stugor, uti hvilka de slet ganska ondt. Sedan jag ätit middag begaf jag mig åter tillbaka — På aftonstunden gjorde jag en promenad, med Ofs. Lieut. Niklewitsch uti en trädgård, upplåten för allmänheten —

Den 28: April — War jag hemma hela förmiddagen — Mot aftonen gick jag ut för att bese staden — I följd häraf begaf jag mig först opp till Metropolen — ett kloster — Härifrån presenterade sig hela staden — En mängd af vackra hus och kyrkor med sina torn omväxlade med vackra trädgårdar som öfverallt uppfyllde intervallerne. De smala, smutsiga gatorna voro bortskylda af husena och det hela praesenterade sig superbt — I nord syntes Karpat-åsens höga snöbetäckta toppar — från hvilkas horizont ned uppsteg ett mörkt åskmoln, som ännu mera förskönade den vackra taflan — Sedan jag med kikare noga bespådat alla de delar af Staden som här voro synliga, begaf jag mig åter ned i på gatorna — Den friska luft jag

andats på klostrets höjd, förbyttes nu uti en svår stank,
en följd af den i denna, såväl som i alla andra Moldavan
ska Städer rådande osnyggheten. Det var söndags afton
och Stadens invånare tycktes älska promenad — Öfverallt
korsade Equipagerne hvarandra och lämnade föga, åt-
minstone ett ganska osäkert rum åt fotgångarn — som
dessutom nödgades gå varsamt för att ej stöta sina
fötter och ej falla omkull på de svala högst illa sten-
lagda gatorne — Själfva vagnarne voro ej utmärkt
elegante; men hästarne i allmänhet goda och inuti
själfva vagnen blef man ej sällan, varse sköna qvin-
nor, merendels sågo de allvarsamma och triste ut — Van-
ligtvis voro de väl klädda och lyxen tycktes ej vara
ringa i den vägen — Uti byggnadssättet finner man
den Turkiska och Europeiska smaken sammanblandad;
sällan träffar man något hus fullkomligen uppfört
efter den ny-Europeiska architekturen — Efter att
uti par, tre, timmar hafva drifvit omkring på
gatorna och sysselsatt mig med att gapa, utan att
kunna få någon riktig idé om gatornas sträck-
ning som voro irreguliära och krokiga (på många
ställen belagda med bräder i stället för sten) begaf
jag mig hem — Det skymtade, jag drack mitt

Thée helt ensamen och trött af promenaden lade jag mig tidigt
till sängs.

Den 29 April. War jag hela dagen hemma; sysselsatte mig omsom
med lecture, omsom med rita —

Den 30 April. Hemma hela förmiddagen — på e.m. red jag ut
kl. omk. 5 för att promenera och tillika bese en del af Staden,
som jag ännu ej sett — Wid min ankomst till tullporten på vägen
till Jassy, blef jag varse till vänster om sammavägen vid pass
halfannan verst från Staden ett stort hus samt därvid ett
torn som var under arbete — Jag styrde min kosa dit — Då
jag kom närmare fann jag ett superbt hus med en 2 à 300
alnars lång ganska vacker allée emot porten — Straxt
invid en liten nätt kyrka — Allen sträckte sig långs med
en brant sluttning som utgjorde stranden af den här-
invid belägna sjön ganska vackra sjö — På ett näre af-
stånd ifrån själfva gården såg man flere byar och
Staden med sina trädgårdar; med ett ord hela stället
var ganska vackert och tillhörde Furstliga familien Ghika
Själfva huset, ännu aldeles nytt och aldrig bebodt af
dess ägare, var för det närvarande inrymt till Hos-
pital, Stället hette Kalentina — Sedan jag ga-
lopperat omkring och njutit af detta vackra stället under

en ganska vacker afton återvände jag hem K. omkring
i åtta om afton —

Onsdag den 1ste Maj — Då jag om morgonen gick utur mit rum
blef jag på gården samt i förstugor och vid portarne
varse dithämtade små träd af löf. Min uppmärksam-
het fästes härvid och då jag litet besinnat mig, påmintes jag
häraf att det var 1ste Maj — Lifligt återkallades uti mit
minne fleråriga, uti hemlandet, denna dag åtnjutna
nöjen. Wänner! med hvilka jag delt desamma och de
som gifvit dem värde, var finnes I nu? — när skolen
vi åter råkas, när åter sklinga med mjödglasen på
denna blomster månadens första dag? Då Ni som
bäst kanske mediterar något afskyldigt nöje för dagen
sitter Eder frånvarande vän uti Wallachiets hufvud-
stad, — och lefs; den trösten lifvar dock min själ, att
dubbelt stort skall nöjet bli, då jag åter kommer
att utgöra en medlem af Edra vänskaps kretsar —
Emedlertid önskar jag Eder, af ett uppriktigt hjerta,
allt möjligt godt, och i allmänhet mycken lycka åt
Eder mina kära landsmän — Ensamen, tristh och
saknande allt hvad mig är kärt, vill jag äfven
lämna dig min penna för att, om möjligt blir, närmare
betrakta hvad publika nöjen, man i Buckarest kan finna
denna dag. — Ho! Ho! jag är trött, efter att hafva galop-
perat omkring, längsmed Buckarest. gator, och hvad har
jag sett? jo nästan ingenting — om jag förbigår en hopa
vagnar som rullade gata opp och ned och i anseende till
trängseln flere gånger nödgades stadna. — Men se här
och - käband till det enda nöje jag funnit på min pro-
menad: då jag mötte något equipage med något skönt ansigte,
stadnade äfven jag för trängseln och förnöjde mina ögon
med den förbjudna frukten — Snart dock matt vid detta
enda nöje återvände jag hem och det enda nya jag
märkt var att en hoper kuskar äfven som hästar voro
prydde denna dag med löf och blomster —

Torsdag d. 2dra Maj Lämnade jag Buckarest och ankom om af-
ton nära byn Gostinari vid pass 25 verst från staden
Jag tog här mit nattquarter på Steppen emellan några bu-
skar där jag lät göra en eldbrasa, lade mig därvid
och sedan jag druckit mit Thé insomnade långt-

Fredag d. 3dje Maj Fortsatte jag min resa härifrån till byn Pe-
triki där jag gjorde min uppwacktning hos General Ma-
jor ~~Sch~~legman, Divisions Chefen för 4de Infanteri Divi

som och sedan jag, här qvarlämnat mitt equipage och min drängar, begaf jag mig ensamen till Byn Daja för att göra min uppvacktning hos Gen. Adjut. Kiseleff, vår Corps Chef — Han tog ej emot mig — Jag gjorde emellertid bekantskap med 2ne af General Stobens Officierer Kapten Lofschin, min företrädare vid Division, samt Kapiten Schemiot —

Lördag d. 4de Maj — Gjorde min uppvacktning hos General Kiseleff — Emottog ordres och instructioner för en recognoscering samt sedan jag ätit middag hos Gen. Rot återvände jag till Byn Petri — På vägen var jag inne hos Chefen för Archangelsko ditto Regem. Furst Volkonskij — Drack där Thé och gjorde hos bekantskap.

Söndagen d. 5te Maj — War jag på morgonstunden hos General Stegman — Passerade resten af dagen hos Chefen för 7de Jägare Regementet Öfverste Tolstoj —

Måndag d. 6te Maj — Började jag min Recognoscering omkring byn Petri, hvarmed jag var sysselsatt hela förmiddagen — eft. midd. tillbragte jag hos Öfverste

Wolkonskij
Tolstoj — Jag fick af honom ett tält för egen räkning, hvilket jag placerade invid hans, inom 7de Jägare Regementet — Jag var nu arrangerad ändteligen på fullkomlig militairisk fot — Det var en vacker afton och lägret, placerad på en dominerande höjd med alla sina, till Pest-smittans förekommande, inrättade ök eldar, upplysta af ett matt månsken — Fält-musiquen spelte och öfverallt blef man varse större och mindre grupper af Soldater — Med ett ord det var en vacker tafla och jag njöt — måhända af nyhetens behag — allt nog för momenten var jag nöjd — Det felltes mig blott någon landsman, hvaraf här ej fans en enda, för att för tillfället ej sakna något —

Tisdag den 7de Maj — For jag bittida om morgonen ut på recognoscering och återkom ej förr än kl. omkring 5 eft. m. efter att hafva gjort 40 à 45 verst till häst — Aftonen tillbragtes hos Öfverste Tolstoj, där jag nu nästan bodde —

Onsdag d. 8de Maj: Uppstället för en långvarig och redan nästan glödande hetta, hade den klara himmelen denna natt försvunnit och en mulen trätt i dess ställe — En kall och fuktig ostan vind gaf på förhand tillkänna att snart hafvet beredde oss en regnig och obehaglig väderlek, hvilket äfven inträffade omkring middagstiden — Det skvalregnade, allt blef fuktigt

som fans uti sätena, aftonkylan var stark; med ett ord, ifrån att gårdagen liknade en Juli månads vacker dag hos oss i Finland, hodde jag mig nu innom ett dygn flyttad in i September månad — Denna starka öfvergång ifrån köld till värma och från värma till köld gör detta land, i synnerhet längsmed Donau floden, så högst ohälsosamt — Jag sysselsatte mig hela dagen med cantoring

Torsdag

Torsdag d. 9de Maj — Då jag kom uti mitt tält märkte jag en stark rörelse innom det Regemente jag bodde: några slogo opp nya tält, andra hämtade blommor och musiquen som ofvan hördes gaf tillkänna något ovanligt så tidigt på morgonen — Af Reg. Adjutanten som i detsamma passerade förbi mig fick jag veta att det var praesnik (helgdag, Nicolai andagtsgöran) samt Regementets högtid. (Hvart Regemente, Bataillon och Compagnie hafva sin vissa Helgdag om året den den firas.) Kl. omkring 9 var hela Reg. uppställt uti fyrkant till Gudstjenst, som förrättades af Reg. presten vid ett bord innuti fyrkanten, prydt med en spickum öfvertäckt en bibel och ett kors samt Reg. 2ne fanor, som

hölls af 2ne Und. Off. och 2. Offi... som utgjorde assistenter med en sträng andakt tillbads det högsta väsendet under en bar och efter en fleradagig torkig väderlek uppklarnad himmel. Men åro uti det skönaste Tempel, väcktes mina känslor här, då jag under det öppna himlahvalfvet betraktade den djupa vördnad med hvilken man till döden invigda krigare här tillbedo den allmägtige Skaparen — Gudstjensten varade omkring en timme. Kl. omkring 12 samlades främmanden till den af Regements Chefen tillställde middagen. Bordet var dukat uti 2ne hopsydde tält, hvars ståndpelare tjokt virade med blomster, hvarmed äfven tältets väggar, golf och tak voro prydd, gåfvo tillkänna den rikedom detta lands bördiga jord häraf afgifver: de skönaste färger prydde den gröna daken och den angenema lukt som desamma kringspridd utgjorde all matlukt och gjorde middagen så mycket mera appetitlig. Man åt och drack förträffligt — Till slut tömdes 2ne skålar i Champagne för Chefen och dess Regemente — Eftermidd. tillbragtes med kortspel och conversation hvarjemte musiquen spelte afbruten då och då af Regementets Sångare

Fredag d. 10 Maij gjorde jag en Recognoscering längsmed Donau ifrån byn Petnitki till Dajad — På återvägen åt jag middag hos Chefen för Archangelgorodska Regementet — samt passerade hela eftermiddagen där emedan jag 7 timmar fara hem för ett starkt regn —

Lördag d. 11 Maij
Söndag d. 12 —
Måndag 13 —
Tisdag — 14 —

Dessa dagar voro upptagne af min tjenst Wäderleken var ganska ful, regnig och kall, i synnerhet voro nätterne kalla, — som om i Finland i September Månad; men till all lycka för min hälsa var jag genast ifrån förrådet hemma min säng betäckad så att, oaktadt jag bodde i Tält led jag ej det minsta af kölden

Onsdag d. 15de Maij Passerade General Adjutanten Kisileff genom vårt läger till Ruschtschuk — På förmiddagen sysselsatt i Cansliet på eftermiddagen gjorde jag en Recognoscering ett utaf 4 werst — gjorde bekantskap med Artilleri Officeren Schipoff

Torsdag d. 16 Maij Ifrån denna dag till och med Torsdagen d. 23 var jag sysselsatt med Recognoscering samt min tjenst i Cancelliet — utan all vidare variation sistnämnde dag afkommenderades 1sta Brigaden af vår Division och marcherade till byn Kalarasch för att där förena sig med den delen af Armeen som belägrade Silistria. Mitt hopp att få bevista någon affaire blef allt mindre och mindre genom den förminskning vår Division undergick, och den Corps vid hvilken jag befinner mig tyckes endast vara bestämd till en Observations Corps emot fästningarne Ruschtschuk och Schumla — Silistrias fall är den period, på hvilken vi vänta med otålighet, i hopp om att vårt öde då måtte undergå någon förändring. De enda fiendtligheter vi här veta af, är ett och annat ströf anfall på våra svaga förposter, vid byarne Prundi och Godschiora invid Donau — Redan uti fjorton dagars tid har väderleken här varit ganska regnig åtföljdt af en kall och obehaglig nordan vind — I synnerhet hafva nätterna varit högst kalla —

Fredag den 24^e Sysselsatt uti Cancelliet hela dagen. Skref till Mamma och Otto –

Lördag den 25te På Recognoscering

Söndag den 26te – Hemma sysselsatt med Cartritning

Måndag den 27^e Hela dagen på Recognoscering på vägen ifrån Petri till byn Kalugareni och därifrån tillbaka genom byn Bonjäsi – Anmälte sig Polsk. Gen: Stabs Lieuten. Trese –

Tisdag d. 28^e Hela dagen hemma sysselsatt med Cart-ritning.

Onsdag den 29^e Gjorde en recognoscering till byn Kalugareni och därifrån till byn Daja – därifrån i dag utgått 2^ne bataillonen Infanteri samt 2e Esquadroner af 1e Häst-Jägare Division till Fästningen Schumscha, hufvudsakligast för att medelst falska manövrar fästa deras uppmärksamhet på oss och därigenom hindra dem att lämna någon hjelp åt Silistria. –

I dag lämnade Lieut. Pribylkoff 4e Divisioni –

Uti fyra à fem dagars tid hade väderleken varit ganska varm och åtföljd af en uppfriskande blåst.

Torsdag d. 30e Hela förmiddagen sysselsatt med Chartritning på efter: midd. persvaderade man mig att spela kort; jag vann ~~litet~~ och för att quittera det gjorde jag däraf en Pharao-bank. Jag tappade den och litet mer till: för att nu göra jemt spel fortsatte jag att tappa – emellan en liten stund omkring 70 Rub. – för mig en stor

[…] väl emedan jag hvarken var van att tappa, […] ej var älskare af kortspel, ofvan som jag […] et ej hade särdeles mycket penningar –

[…] emedan kom en Officier från Bucharest och […] underrättelse om byn Rakoffs intagning af Gener. […] Heismann. Stället är ej i sig sjelf af synnerlig betydenhet, men såsom beläget på högra sidan af Donau floden var det en nödvändig punkt för vår Armée för att kunna förhindra Turkarne ifrån den sidan all tillförsel af lifsmedel till fästningarne Nikopol, Ruschtschuck och Schumscha – – Af de 3 ~~batterier~~ redutter, hvarmed stället var befästadt intogs 2^ne med bestormning, hvarvid vi förlorade omkring 200 man – såsom volontörer vid bestormningen voro: Heismanns Adjutant Engelhart, dödligt blesserad, en General-Stabs Officier Stabs-Capitain Kort, högra lårbenet krossat – och Grefve Tolstoj, lindrigt blesserad – med flere andra – Åfven fingo vi veta att

Fredag den 24:e Sysselsatt uti Cancelliet hela dagen. Skref till
Mamma och Otto —
Lördag den 25:te På Recognoscering
Söndag den 26:te Hemma sysselsatt med Chartritning.
Måndag den 27:e Hela dagen på Recognoscer
Petri till byn Kalugareni och därifrån t
byn Bonjasi — Anmälte sig Polsk. Gen: Stabs.
Tisdag d. 28:e Hela dagen hemma sysselsatt m
Onsdag den 29:e Gjorde en recognoscering till
och därifrån till byn Daja — därifrån
2:a bataillonen Infanteri samt 2:e Escadronen af 1:a
Häst-Jägare Division till Fästningen Scheurscha, hufvud-
sakligast för att medelst falska manövrar fästa deras
uppmärksamhet på oss och därigenom hindra dem att
lämna någon hjelp åt Silistria.
I dag lämnade Lieut. Pribylkoff 4:e Division —
Uti fyra à fem dagars tid hade väderleken varit
ganska varm och åtföljd af en uppfriskande blåst.

Torsdag d. 30:e Hela förmiddagen sysselsatt med Chartritning
på efter:midd. persvaderade man mig att spela
kort; jag vann ~~litet~~ och för att quittera det gjorde

jag därefter en Pharao-bank. Jag tappade den och litet
mer till: för att nu göra jemt spel fortsatte jag och tappa-
de — inom en liten stund omkring 70 Rub. för mig en stor
summa, så väl emedan jag hvarken vad var att tappa,
emedan jag ej var älskare af kortspel, äfven som jag
för tillfället ej hade särdeles mycket penningar —
På aftonstunden kom en Officier från Beckaresch och
medförde underrättelse om byn Rahoff intagning af Gener.
Adjutanten Heismann. Stället är ej i sig sjelf af
synnerlig betydenhet, men såsom beläget på högra sidan
af Donau floden var det en nödvändig punkt för
vår Armée för att kunna förhindra Turkarne ifrå
den sidan all tillförsel af lifsmedel till fästningarne Niko-
pol, Ruschtschuk och Schiurscha — af de 3 ~~batterier~~ redutter,
hvarmed stället var befästadt intogs 2:a med beStorm-
ning, hvarvid vi förlorade omkring 200 man —
Såsom volontörer vid bestormningen voro: Heis-
manns Adjutant Engelhart, dödligt blesserad, en
General-Stabs Officier Stabs-Capitain Korf, högra lår benet
krossat — Öfv. Grefve Tolstoj, lindrigt blesserad —
med flere andra — Äfven fingo vi veta att

2dra Infanterie Corpsen lämnat Silistria för att opp-
söka Stor-Visiren som gått ut från Schumla med
58 tusen man för att anfalla General Roths Corps
omkring Basardschik. 3e Corpsens 2a Divisionen
(8 och 9a) fortsatte Silistrias belägring; som
man berättade, ej med synnerlig medgång.

Fredag d. 31 Maj. Därtill tvungen i anseende till min
tjenst, var jag redan i rörelse kl 4 om morgon-
Ledsen öfver min gårdags förlust, såsom inträf-
fad i otid, anade jag ej! då jag kl 5 om morgon
satte mig på min häst, att gårdagens mot-
gång skulle åtföljas af flere andra förargelser.
Efter en timmas god galopp befann jag mig
i lägret vid byn Dajá, där jag hade min tjenste be-
styr. Då jag skulle resa därifrån erfor jag
att jag tappat bort min penknif — som utom
att det var den sista jag ägde af sorten och
gunstig gå, hade ännu andra förtjenster som
gjorde den för mig kär. Jag lämnade Dajá för

att göra en recognoscering; jag förvillades och red
minst fem och tjugo verst utan att det medförde
någon nytta och då jag kom hem fann jag att jag
förlorat en nödvändig Charta. — Ledsen att se
den ena förargelsen följa på den andra, kastade
jag mig på min säng och somnade in, beredd på
att vakna till nya motgångar. — Det enda som
dock glädde mig var att denna dag var den först-
riktigt förargliga jag haft sedan jag lämnade
Petersburg. Emedlertid var mitt hittils nästan allt
tilltagande glada lynne stört, och oaktadt alla Phi-
losophiska raisonnementer kunde jag ej hela denna
dag återfå detsamma.

Lördag d. 1 Junii. Jag ämnade i dag recognoscera den
trakt där jag i går förvillades; men redan kl
8 om morgonen betäcktes himmelen med moln, och
jag nödgades stadna hemma för ett starktregn
som fortfor hela dagen —

Söndag d. 2 Junii. Regnet, som nu hade fortfarit ett helt
dygn, gaf ännu ej hopp om slut. — Det fortfor

ackso hela dagen och tvingade mig, att ochtat all min artighet, sitta innom mit tält. — På efter:mid. passerade ~~Gen~~ Corps Chefen Gen. Adjutz Kiseleff ifrån Ruschtschuk tillbaka till Lägret vid Doja

Monday d. 3^e Junii. För jag åter till Doja för att presentera en del af min recognoscering som var färdig — Han var nöjd med mit arbete och såsom det var det första jag prof, gladdi det mig öfver att se det hafva lyckats. Ty i det hela hvad är vårt militairiska stråd annat än ett lyckosökeri — Jag hade blifvit recommenderad hos honom och hade således så mycket mera anledning att önska hans bifall — Jag åt middag hos honom och vid bordet drakes våra vapens framgångs skål som ij låt från Schumla vid Kuleftschi vunnit en stor seger öfver Stor-Wesiren, därefter hans 40,000 mans starka Armée aldeles blifvit slingen 1500 fånga gjorde och 40 kanoner togos —

på eft:mid. hölls bön och tacksägelse för segern — Efter middagen passerade jåg tillsammans med 3 landsmän Eric Silfverhjelm, Bjerne och Hornstedt. om aftonen återvände jag till Petri —

Tisdag den 4e Juni I följd af General Adjutant Kiseleffs befallning att underrätta huruvida det vore möjligt att ifrån byn Oltenitza afhämta botar till byn Doja längsmed Donau flodens små grenar begaf jag mig i dag på vägen till nämde by åtföljd af min kosack. Kl. omkring 11: satt jag till häst med min portfeuille under armen — Jag åtföljde Donaus strand och recognoserade under det jag red 6 Werst från Petri var en by som hette Dojeni. Då jag passerade densamma blef jag varse en större folksamling och då jag stadnade hördes därifrån musik ~~...~~ af en säckpipa. Jag förmodade något nöje och red dit förat närmare betrakta detsamma — En polska dansades; men vid min ditkomst slingrades den — På min begäran, blefs musikanten att sin pipa och de dansande återtogo sina platser — Hela ringen bestod af omkring 10 flickor och lika många unga karlar — Man behöfde blott betrakta

denna dans för att finna den lätt som uti aut behönspann Moldavanarn både till kropp och själ. De dansande höllo ej hwarandra uti händerna men uti kjol-linningarne på ryggen så att den ene var den andra ganska nära — anmärkas bör dock, att alla flickorn stodo tillsammans på sin sida och karlarne på sin. Ibland de dansande fans blott en enda flicka som såg något ut — hon tycktes ockso veta däraf, hvilket hon gaf tillkänna genom små coquetterier — hon var dessutom, till sin klädsel, mäst af alla utstyrd — Sedan jag betraktat detta enformiga nöje vid pass 10 minuter, på hvilken tid den 20 personers starka ringen kommit omkring endast 3 gångor, gaf jag sporrar åt min häst och gallopperade därifrån — Jag hade ännu 5 verst till byn Krundi — Vid min ankomst dit red jag in hos en Officier af 7. Jagar Regementet Tschirikoff som commenderade en där stående förpost — Det var nu redan något lidet på afton så att jag ej kunde hinna i dag mera till nästa by — Jag stadnade därföre här öfver natten. —

Onsdag d. 5. Junii Kl. 4 om morgonen var jag redan till häst och fortsatte vägen framåt åtföljd af min Kosak. Strax invid byn begyntes åter vingårdarne som åtföljde hela denna Donaus strand och utöfver af byn. Jag passerade i dag omkring 30 verst igenom bara dessa trädgårdar och plockade under det jag red körsbär som här fans i ymnighet på bägge sidor om vägen af 4. särskilda slag. Niederna var lika så vackert som fruktbar, skada att den brukades af bara idelige lätta gräs. Middagstiden kom jag till en by som heter Preki. Jag red in hos den här på förpost stående Kosak Officiern af hvilken jag med mycken artighet blef emottagen. Han bjöd mig strax en supé, hvilken jag förtärde med en synnerlig appetit efter att hafva ridit hela förmiddagen. En sked därpå tracterade han mig ännu med stek och soppa — Sedan jag spisat litet på maten satt jag mig åter till häst. Härifrån åtföljdes jag af ännu en Kosak, till utom mig, dels för att visa mig vägen, dels till betäckning mot

Ströfanfall af både turkar och Moldavaner, hvil-
ket i dessa skogar voro vanliga och ej längesedan
tagit lifvet af en Capitaine och tagit till fånga 2ne ko-
saker som de öfverrumplade på en piket. Jag stan-
nade en stund på förposten vid byn Gotschiora —
uti byn Kirnotschi drack jag The hos en Capitaine
af 3e Jägare Regementet, och klockan omkring 9 på
aftonen kom jag fram till vårt batteri och lägret ej
långt från byn Oltenitza, mitt emot Turkiska
köpingen Turtukai som för det närvarande
var alldeles öde. En del af dess invånare hade
~~qvitterat~~ flyttadt öfver på Moldaviska sidan.
Jag passerade natten hos Major Träpetsin.

Torsdag d. 6e Juni. Jag återvände nu härifrån åtföljd af Ma-
jor Träpetsin och ~~artilleri~~ Capitaine Tskritski till byn
Kirnotschi där vi intogo en god frukost hos Capitain
som sedan följde med oss till förposten
vid Gotschiora. Sedan vi här vilat en stund och
språkats tillsammans återvände de till sina po-
ster och jag satte mig på en bot och for åt på Do-
nau för att söka opp en communication emel-

lan 2ne Trupp — Då jag återvände härifrån var det redan
så sent på aftonen att jag nödgades stadna qvar på för-
posten och passerade natten under bara himmeln. Nat-
ten var temmeligen varm och jag skulle ha sofvit
ganska väl om ej en mängd af mygg och flugor oupp-
hörligen hade stört mig.

Fredag d. 7e Juni. Kl. ½ fem satt jag redan till häst
för att fortsätta vägen hemåt. En utomordentlig
hetta hade nu trädt i stället för en flere dagar fort-
farande kall och regnig väderlek — Himmeln var
alldeles klar och de brännande solstrålarne försatte
både mig och min häst, oaktadt en ganska lång-
som ridt, uti en ganska stark svettning. Jag
hade ändteligen tillryggalagdt 35 verst, lägret vid
Petri blef synligt — Redan otålig, gaf jag sporrar-
ne åt min, liksom jag, trötta häst — Hemkommen
i mitt tält, kastade jag mig på min säng, ropade
på Thé och somnade hastigt in trött af 6 dagars
ridt ifrån morgon till qväll — Snart väckte min
dräng mig med tillsägelse att Thé var färdigt och

efter att nu hafva litet hvilat skyndade jag mig att
tillfredsställa en brännande törst som hade plågat mig
hela dagen och ej kunnat tillfredsställas med den
mängd af körsbär jag hade förtärt.

Lördag d. 8e Junii. For jag till Lägret vid Daja för att för
Gener. Kisileff göra reda för min resa. Jag åt mid-
dag och passerade en del af eft: midd. hos Eric Sieverssies
och återvände sedan hem — Trött af flere dagars mö-
dor lade mig och somnade lungt från verldens be-
kymmer —

Söndag d. 9e Junii. War jag hemma hela dagen syssel-
satt med kartritning. Fick min klocka ifrån Ise-
samt hundra Rub. af mitt finska understöd.
Jag vet ej, antingen det är af ovana att sitta stilla
ett par dagar, heller af andra dolda orsaker men hela
denna dag har mitt humeur varit ovanligt dåligt.
Jag har ledsamt, jag saknar och vet knapt hvad
jag önskar. Men nej! jag gjör mig sjelf orätt — hit-
kastad af ödet uti ett främmande land, skild ifrån
dig mitt kära fosterland och Eder mina ungdoms-
vänner är det ej nog, att jag i sådant fall är

ensam men, jag nödgas till ligga verksam och ej för försö-
ka att vinna det mål på hvars halfva väg jag redan står:

O! Wänskap — den dig icke känner,
den känner icke lifvets värde.
I kretsen utaf glada muntra vänner
jag fordom sorgen glömde; men därvid lärde:
att lifvet är en helig gåfva
och vänskapen, som därtill gifven,
att riktigt njuta af dess rika håfvor,
är oumbärlig för mig blifven —

Saknande alla vänner här, har jag ganska ledsamt och
väntar med otålighet den glada dagen som engång skall
återföra mig till dem. Besynnerligt är menniskans
öde, besynnerligt att hon så ofta skall finna fö-
delsebygden för trång. Hvad drifver nordbon ned un-
der södern heta strålar, hvarföre söker söderlänningen
Nordpolens kalla hvita massa? begge lida och
ingendera finna hvad de söka: med sträckta armar
efter lyckan, flyr dem lugnet ofvan allt och ingen
vän dem lämnar minsta tröst i främmanlandet

Måndag d. 10 Junii. Regnade det hela dagen – Sysselsatt med
kopiskrifning. På efterm. bevistade jag Brigad-manöver

Tisdag d. 11 Junii. Hemma hela dagen – Hettan började att
tiltaga –

Onsdag d. 12te Nästan hela dagen på recognoscering –

Torsdag d. 13e. Hettan som nu dageligen tiltog förmådde
mig att försöka att simma. Wid min återkomst
därifrån blef jag redan på afstånd varse en ovan-
ligt stark rörelse uti lägret och snart fick jag veta
att man hade fått Ordres till uppbrott. I stör-
sta hast packade jag in mina saker och innom
en timma var jag i full march jemte den bri-
gad vid hvilken jag befann mig – Min Divisions-
Chef, mindre nöjd med denna expedition, så-
som far till en storre familie, och enligt hvad
man påstod, ej synnerligen stor Hjelte, hoppades
i sitt inre och önskade af själ och hjerta att
vi snart skulle få vända om – Också hade
vi endast marcherat 5 verst då vi möttes af
en Kosak, utskickad af Corps-Chefen med Or-

dres för oss att vända om – Jag fortsatte vägen till Dajo –
passerade aftonen där och återvände till natten.

Fredag d. 14 Jun. – Hettan var allt i tiltagande och började
Lördag d. 15 – att blifva plågsam – endast fruktan att den
Söndag – 16 – ännu skulle blifva vida starkare gjorde att
jag ännu med tålamod uthärdade den nuvarande –

Måndag d. 17: Till och med ~~T~~ Onsdag d. 19e Ingenting af vigt,
annat än att hettan som dessa dagar varit lindrigare nu
nu åter började tiltaga –

Thorsdag d. 20 for jag till Lägret vid Dajo. Wid min an-
komst dit hade kort förut Courier ankommit med
underrättelse om Silistrias öfvergång* – Alla fägnade
sig öfver denna händelse under hopp att vårt inac-
tiva lif nu skulle undergå någon förändring. Ja
Till denna lifliga önskan hade man också verkeli-
gen orsak; ty det började redan blifva ganska
tråkigt att ligga sysslolös och endast glädja sig,
som Kusken åt smällen, åt de framsteg och lycki-
ga försök man gjorde på alla andra håll – Jag
öfvervarande bön på Dajo, passerade en stund hos Eric
Silfverskjöld och återvände sedan hem, där jag fant

* Härvid föllo 10,000 fångar, 250 kanoner, 100 fanor samt en mängd ammu-
nition uti segervinnarnas händer –

alla intogos af samma lifliga önskan om en snar förlossning — Hettan var denna dag högst plågsam, ag man sade att den var i skuggan omkring 30 grader —

Fredag d. 21.
Lördag d. 22. } Ingenting —

Söndag d. 23. Satt jag till häst redan kl. 8. om morgon i afsigt att rida till Lägret vid Daja med den delen af min Ridgnoc-ering som nu var färdig; men som Divisions Chef hade fattadt det oförväntade beslutet att en gång ge en middag åt sin Stab och några andra, tillät han mig ej att fortfölja mitt föritag för än efter slutad måltid — I följe häraf kom jag mig ej at för än kl. omkring 6 ag arkom till Daja omkring kl. till där jag stadnade öfver natten —

Måndag d. 24. Passerade jag hela dagen där — Om afton litet för än jag skulle fara därifrån afgick en parlamentär till Fästningen Schurscha för att komma öfverens med Comendanten Gusseïn Pascha att han skulle emot tag 2,000 blesserade Turkar utgörande en del af de med Silistria erhållne fångarne — Hvaju, jag sedermera fick höra, att han skall hafva ingått — kl. 7 om afton satt jag mig på min häst och galopperade bort den dessa dagar utomordentligt starka hettan börjad

förminskad genom en stark blåst som uppdref starka åskmoln —

Tisdag d. 25. Ovädret, som denna natt ökades på afftonen, genast starkt lätit höra sig, hade betydeligen afkylt luften, hvilken svalka allt underhölls af en temmeligen stark blåst. — Ehuru hettan stundom varit ganska stark, har jag hittills dock anmärkt att den aldrig varat mera än 3 högst 4 dagar å sorts — hvilket tycktes vara en följd af de med snö betäckta Karpaterna — Det var i dag kejs. födelsedag ag i följd däraf Parad. ag högtidlig gudstjenst — Vår Divisions Chef, som nu på kort tid tycktes hafva tagit smaken deraf bjudorne på ny gaf åter en middag för sin Stab — Efter middagen passerade jag hemma —

Onsdag d. 26. — Fick jag om afton Ordres att i morgon komma till Daja för att därifrån begifva mig till lilla Walachiet. — Jag packade in och lade mig tidigt för att kunna vara så mycket tidigare i rörelse —

Thorsdag d. 27. kl. omkring fem satt jag redan på min fyrspända Karutsa (en liten moldavansk spjutkärra med fyra häst) och rullade vägen fram uti fullt fyrsprång till Daja. Jag fick där mina Ordres och mundtliga instructioner af General Adjutant Kisileff — Hvaraf hufvudändamålet var att bereda

vid Fästningen Turno en oförväntad attaque emot den däremot på andra sidan om Donau liggande fästningen Nicopol — Glad öfver den mig gifna commission, vid hvars utförande jag var säker om, att jag skulle komma att vara med och öfven en gång få försöka min lycka — lämnade jag Dagen iladd skyndsamt fram åt Fästningen Turno — Wid min ankomst till närmaste gästgifvargård ifrån Kl. omkring 8: om afton hörde jag på långt håll skriket af en annalkande skjutsbonde, och straxt därpå blef jag varse en Officier som kom efter uti så stark fart, som hästarne möjligt orkade förmå — Det anade mig genast att det var efter mig, utan att kunna förmoda att det var med ett, angående min commission vigtigt tjenstebref till Gen: Adjutant Geismarn, som jag hade glömt efter mig uti brådskan — Med förargelse fick jag min resa börjad med otour — Det var nu redan så långt lidt på afton att jag ej utan svårighet kunde slippa in i Turno, dit jag ännu hade 30 verst — jag fant således för godt, att vedan jag i synnerhet fått sällskap af den hitkommande Officier — Und. Lieut. Senoschensky — hvila här några timmar — Med min burka på en bänk och täckt af min kappsäck, somnade jag sött in under vår Herres blå himmel — Jag väcktes dock snart af de menniskoande myggorna, som uti otalig mängd anföllo mig med sina vässta taggar och twingade mig att under ett ganska vackert månsken lämna dem ett par timmars formlig bataille — Förargad att ej kunna slå min fiende, oaktadt alla mina bemödanden, på flygten; fant jag för godt att retirera mig i god ordning — Kl. var 2 om morgon — jag lät spänna före och begynte

Fredagen d. 28: med samma fart og samma skakning som jag hade slutat gårdagen — Wid min ankomst till Turno blef jag rökt på det jag ej skulle medföra pästen i Fästningen — Jag anmälte mig hos General Major Schirman och meddelte honom mit uppdrag, samt hvad mått och steg hand i följd däraf hade att iaktaga — Jag red ut med honom, till den nu rasserade fästningen Kale, 2: verst från Turno, mit emot Nicopol, där man endast hadd lämnat quar en courtin försedd med 12 kanoner. Här skulle vi nu utse plats för 42 kanoner, hvilka vid attaquen skulle beskjuta fästnings Bastionerna och under hvilkas skott våra landstignings-troppen skulle passera floden — Allt blef arrangerat och skulle blifva färdigt till d. 3: eller 9: — Sedan

jag härom lemnat min Rapport till Gen. Kiseleff. begaf jag mig härifrån kl. omkring 9 om afton — på vägen till Staden Krajova — Wid min ankomst till första gästgifveriet 20 verst från Turno lade jag mig att sofva uti en skjutskärra där

Lördag d. 29e Junii. Fortsatte jag vägen åt Krajova — Wattan var högst plågsam och med möda kunde jag uthärda densamma uppå den skakande skjutskärran — Ögonlocken fullo igen — jag slumrade som oftast och var då på vägen att falla utur det lilla Moldavanska equipaget — Det led redan mot kl. 6 efter midd. då jag på några fjerdedelar från köpingen Slatina afstånd på vägen körde om, gående och åkande Moldavanar alle ovanligt välklädda — De fäste min uppmärksamhet, jag gnuggade mig i ögonen och blef nu varse den ena vackra flickan efter den andra — uti ett ögonblick var sömnen försvunnen och jag glömde nästan bort att jag var trött — Hvad som härtill mycket bidrog, var att jag uti deras klädsel tyckte mig finna mycken likhet med en del af våra finska allmoge, då de gå lördagsaftnarne till kyrkan — Ännu en observation jag gjorde härvid, var att de flesta qvinnorna voro klädda uti kjolar; ty i allmänhet nyttja bondqvinnorna, om sommaren i synnerhet, ingen ting annat på sig än ett linne, utsydt med rödt ullgarn — hvarföre de fästa, så väl framföre som bakföre ett ofta ganska smalt förkläde som alltid är kortare än linnet — Det händer till och med att de ibland ej nyttja det främre — Det bakföre tyckes deras modesty nödvändigt fordra — det är vanligtvis rödt — orsaken härtill, torde könet kanske bäst kunna upplysa, åtminstone vill jag ej åtaga mig detsamma, ehuruväl jag är fullkomligen öfvertygad om, att härtill måste vara något skäl — Jag passerade Slatina en liten obetydlig köping — Ett stycke därifrån passerade jag floden Olta på en bro — hvilken fäste min synnerliga uppmärksamhet, emedan det var den första dugliga jag på alla mina resor i Turkiet och Wallachiet uti detta land funnit — Den var byggd på 32 ganska goda pråmar — På närmaste station till Krajova stadnade jag ~~öfver natten~~ för att litet hvila, emedan det redan var sent på natten och man påstod att jag vid min ankomst till Staden skulle måste kläda af mig och bli rökt för att ej medföra pesten (här, på befallning, öfverallt kallad till en nerveus smittosam pestartad feber) —

Söndag d. 30e Junii. Efter ett par timmars hvila, tvingades jag af

en otalig många mygg, flugor och loppor att åter sätta
mig i rörelse — Kl. omkring 6 på morgonen körde jag
in uti Krajova — lilla Wallachiets hufvudstad — Den
ligger på ett ganska vackert ställe och presenterar sig
rätt bra från denna sidan — Den förlorar ganska
mycket då man kör in i staden — Husen som hittills
voro skylda till största delen af de dem omgifvande
trädgårdarne blefvo nu synliga uti hela sin usselhet.
Sedan jag bytt om hästar for jag till ett Coffehus, och
blef härigenom i tillfälle att se en större del af
Staden som var litet bättre bygd — En mängd
af sjuka och blesserade soldater hvaraf en del sutto
utanföre sina hospitaler, och en annan del gingo
omkring på gatorna gåfvo rikeligen tillkänna kri-
gets följder och climatets svåra inflytande på våra
nordiska soldater — Efter att hafva förtärt ett
par glas Coff lemnade jag staden och fort-
satte vägen åt Rahoff — Jag hade dit 3 stati-
ner, alla långa och den starka hettan tillät
ej de utkörda hästarne annat än ett långsamt
lunk, så att jag först Kl. 2 på e. m. ankom till

Rahoff — Jag gjorde genast min uppwaktning hos
här commenderande Generalen, General Adjutant Heij-
mann. Han nekade genast till utförande af den plan
till Nikopols bestormande, som Gen. Kisileff, uti sitt bref
med mig, proponerade — Han uppgaf som skäl härtill
att han hade för litet trupper och att enligt de under-
rättelser han ägde, voro flere större Turkiska Corpser
i annalkande för att falla in uti Wallachiet — Oak-
tadt alla föreställningar från min sida kunde han
ej bevekas — Man har att förmoda att avundsjukan
spelte härutinnan ej ringa roll; emedan han hade, som
man visste, ämnat att ensamen utföra denna expedi-
tion och önskade förmodeligen ej att dela lagrarne med
någon annan — Emedan han föreslog mig att med
bref besvara General Adjutant Kisileff — lemnade
jag honom för att bese trakten, alla båtar, Chai-
tor etc, som en Officier var befalt att visa mig;
för att öfvertyga mig om att han hade skäl till
sitt nekande — Sedan jag hade sett allt detta, lem-

gaf jag mig i sällskap med en landsman och fordom
Cadet Camrat Löjtnanten vid General Staben Salmén — (vid
första påhälsningen kände vi ej igen hwarandra, en följd
af en flerårig skilsmässa) — till Adel Meinander (en
bror till min svägerska). Wi hade ock så ej sett hwarann
sedan han blef Officier — han kände ej igen mig
och jag skulle ärligen hållit ej igenkänt honom
vid ett mera oförmodat möte — Sedan vi språkat
ett par timmar, och under största glädje tömt ett
par bouteiller Champagne och därvid druckit hem-
landets och frånvarande vänners och slägtingars
skål, kallades vi af våra tjenstskyldigheter åt oli-
ka håll och skiljdes åt under ett gladt hopp
och lifliga inspirningar att återse hwarandra, om ej förr, så i hemlandet —
Jag blef bjuden till afton till Gen. Heismann och
fick af honom efter slutad måltid hans bref hwar-
efter jag tog afsked af honom — Jag blef sedermera
bjuden till en Adjutant som gaf ett kalas i för
af erhållen belöningar — Kl. 11 lade jag mig li-
tet att hwila.

Nicopolis Rahoff* belägen på kanten af en
till Donau (brant) stupande höjd — med största förvåning

stannade man som afslöts uti de djupa och smala
defiléer, som emellan twärbranta jordhöjder endast läm-
na plats för 3 à 4 alnars breda vägar och gångstigar, hwa-
raf 3 st. leda från stranden upp till högsta höjden — att
afstånd af ungefär twå ryska verst — uppå hwilka de
ryska trupperna stormade staden* och utdref fienden
som utom 3 batterier, skyddad af en oändlig mängd ku-
lor kunde för hwarje steg, från bakhåll nedskjuta de
små stormande trupperna** hwilka de smala gatorna
ej tillåt att samla sig uti större massor — Jag med
förundran ser man denna stormning vågad, men ännu
mera förundrad blir man att höra det dåliga motstånd tur-
karne gjort — på en plats där den anfallande alltid [illegible]
[illegible] nödgats klättra sig uppför branta höjder — där hwarje
gående nödgas stadna för att hemta andan och hwila sig,
i synnerhet under en het dag —

* Staden är belägen uppå små hwarandra dominerande kullar hwars emellanliggande defiléer utgör dess gator och äro på flera ställen så smala att endast en person kan gå fram —

** I brist på båtar kunde första gången ej öfwerföras mer än 150 man volontärer, hwaribland befunno sig 10 à 11 Officerare hwaraf de flesta blefwo nedskjutna — båtarne gingo öfwer Donau under skydd af 22 kanoner, hwars krutrök fördes af vädret till fiendens sida och undangömde för fiendens ögon våra båtar

Måndag d. 1:a Juli. Efter några timmars hvila steg jag upp och lämnade Rakoff kl. omkring 3 om morgonen och tog vägen genast åt Turno — I brist på vanliga post-Stationer nödgades jag begagna Kosak-skjutsen och var således tvungen att rida omkring 10 mil, hvilket blef så mycket mera tröttsamt, som Kosak-sadlarne äro tjenliga[?] Korta och obeqväma för en som ej är van vid dem — Kl. omkring 11 om natten framkom jag till Turno — Sedan jag underrättad Gen. Schirman om det hvad jag erhållit af Gen. Geismar och inhämtadt huru vida [illegible] förberedelser till Nikopols beskjutning lyckats begaf jag mig härifrån om natten.

Tisdag d. 2:a Återkom jag till Daja, anmälte mig hos Gen. Kiseleff med fullkomlig redogörelse för mitt uppdrag — Hettan hade under hela resan varit grufligt stark, och emedan jag dessutom hade varit tvungen att resa natt och dag var jag aldeles trött och fördorstad af Skjutskärorna (se ritningen) och de högst dåliga vägarne —

Onsdag d. 3:e — Stadnade jag ännu qvar på Daja hela dagen

Torsdag d. 4 — Återvände jag till Petri — vid min ankomst dit träffade jag Essen som hade kommit ifrån 2:d Corps och nu skulle blifva tjenstgörande vid 4:e Inf. Division — med den broderliga vänskap som var så egen emellan de Officierare som hade utgjort Turkiska recognoseringen omfamnade vi hvarandra och så snart vi kunde skilja oss från alla andra fick[?] modersmålet sin rättighet och med lifflighet taltes nu om nytt och gammalt — hvad dagen ej räckte fortsattes under natten —

T.

Fredag d. 5 }
Lördag d. 6 } D:o Petri — Lidsamt ——— enformigt —

Söndag d. 7: Fick jag befallning att åter infinna mig hos General Adjut. Kiseleff — och begaf mig därföre åter till Daja.

Måndag d. 8: Blef jag skickad för att vid byn Mogura utse plats för ett läger, där en del af våra trupper skulle förläggas, som en central reserve såväl för stora som lilla Wallachiet — Jag ankom till nämda by kl. omkring 11 om afton — på förfrågan fick jag veta att i byn fans en Tschukoi (ett slags liten embetsman för uppbörden) — jag körde genast dit och begärte mig nattqvarter — och blef emottagen med all den fläcken[?] till gästfrihet, som man här kan förvänta sig — Man bjöd

närligend sylt och vatten — Wärdsfolket som redan
hade tillredt sina bäddar ute på gården, förmodeligen
för att undvika ohyra, bjöd mig en plats på de ut-
bredda mattorne — Sedan jag en stund suttit och
resonerat, så godt min svaga kännedom af Molda-
variskan tillät mig, bad jag att man skulle för-
mig till mitt sofrum — I anledning häraf förde
man mig till en annan jordkula (Bordei) där
man uti förstugan i skapnad af våra källar
halsar hade bäddat åt mig — Wid min inkomst
möttes jag af ett starkt flätt os — på förfrågan
fick jag veta att man innanföre uti sjelfva rummet
var sysselsatt med att tillreda en höna
åt mig till soupé — Trött och öfverväldigad af
sömn undanbad jag mig alla anrättningar —
det hjelpte till intet — man fortfor att steka och
fräsa — Emedlertid kastade jag mig på min
bädd och somnade från den utlofvade qvälsvard
till hvars färdig blifvande min sömniga själ
tyckte att det skulle behöfvas en hel evighet

Tisdag den 9: Juli. Efter en god sömn vaknade jag bittida — lät
tillreda åt mig Thé och gjorde sedan en liten recognos-
cering — Kl 10 hade jag slutat, återvände till mitt quar-
ter och begagnade mig nu af den till soupé tillämna-
de hönan — Efter slutad måltid begaf jag mig åter till
Dasa — Emedan byn Ellogerne var långt borta
fick jag befallning att söka opp något annat ställe
vid bäcken Kilniste — Jag for till Petri, tog mina
egna hästar och

Onsdag d. 10: for jag för att uträtta den mig gifna com-
mision, men efter att hafva varit uti alla byar
långmed ån Kilniste fant jag att vatnet så väl
i denna å som på alla andra ställen var uttorkat
och återvände med den underrättelsen att på denna
trakt ej läglig ställe för läger fanns —

Thorsdag d. 11: General Adj. Kiseleff ej nöjd med detta
svar skickade mig ånyo till några byar norr om
Kilniste — jag kom dit, fant ty vär samma
torkhet och återvände med samma svar, för ho-
nom så mycket obehagligare som han, ej förmo

sände en slik vattubrist sedan hade lämnat sin Rap-
port till gref Diebitsch att han på omtalte trakt
hade formerat en Central Corps till samfält
understöd för de i stora af lilla Wallachiet befint-
liga truppen

Fredag d. 12e. Till yttermera visso bedöd i dag Qvar-Quarter-
mästaren ämne stickad; och återvände med samma
svar som jag.

Lördag d. 13e. Återvände jag till Petri, glad att efter 3e
veckors oupphörlig skakning, uppå Landets sina
af obeqväma skjutskarror af på dåliga vägar,
återkomma till hvila

Under de sista 8e dagarne jag varit frånvaran-
de från vårt läger — hade den ingångne Juli må-
nad medelst dess starka hettan förorsakat mycket
sjukdom ibland våra trupper, hvaraf alla dagar
(af 2e Regem.) insjuknade omkring 70, à 80 Sold.
och en stor del officerare voro äfven sjuke — snart
fingo vi veta att detta var fallet med alla de
trupper som stodo utmed Donau, — och att denna
sjukdom tagit sin början, öfver allt, ifrån den 8e

denna månad —

Söndag d. 14e till och med d.
Söndag d. 21 var jag hela tiden hemma endast syssel-
satt med min vanliga tjenst — i dag for jag till
Daja i jägtspass med Essen — Passerade en stund hos
Silfverhjelm, samt hos Weimarn af andra Camrater
och återvände samma afton till Petri —

Måndag d. 22: Enligt alla dagar voro vi äfven denna dag
för att simma uti en gren af Donau — Man roade sig
med hvarandra uti vattnet utan att finna någon fara
uti denna smala gren — Men under det jag nu den-
na gång lekte med en af Gener. Stegmans Adjut-
en Lieut. Lilljein, förde strömmen oss långt
af lägre, tilsist togo fötterne ej botten, han kunde
ej simma, hängde sig om min hals af owillkorlige
hade vi bägge, sedan flere gånger under vattnet, [struck out]
slutelige af gansko snart drunknat om ej en Sigurt-
Sorbrikoff, Ser. vid 7. Jäg. R. hade fräckt oss — därigenom
att han skiljde Lilljen ifrån mig — Jag hade sedan så
mycket förlorat anden att då jag kom till lands så
var jag aldeles yr i hufvudet

Tisdag d. 23: Erhöllo vi Ordres att bryta uppe d. 26: för att inta-
ga ett nytt läger vid byn Mågurale. Hvarav ag en blef
nu sysselsatte med att sätta sig i ordning till march-

Onsdag d. 24. Utom en mängd sjuka som redan åtskilliga
gånger blifvit afskickade ifrån brigaden blefvo nu de
sista bortskickade — antalet var ej ringa ty det öfver-
steg 700 man som alla voro friske för 10 à 12 dagar;
man kan häraf sluta till detta lands klimats in-
flytande uppå våra nordiske kroppar —

Thorsdag d. 25te. Redan bittig om morgan såg man alla
sysselsatte med inpackning till den förestående
marchen — och ingen bör förundra sig öfver att
en militair trupp behöfver så mycken till hos-
till då man besinnar att vi förde krig uti ett
land där man nödgades vara försedd med allt
ifrån det ringaste, så framt man ej ville
svälta ihjäl — Wi hade stått tre månader
på ett och samma ställe, och redan nästan
utan hopp att blifva rörde, hvilket förorsa-
kat att man lagt sig till en hop bekväm-

ligheter, hvilka man under tätare rörelser nödgats
umbära — Och som vi på den nya plats, dit vi skulle
gå förmodade samma stillastående, så ville hvaracken
en så mycket som möjligt taga det förvärfvade med
sig — Sängar, bord, stolar; förråd af matvaror, höns
Gäss, grisar till och med kor utgjorde nödvändiga ting
vid vår Armée. Jag hade hitintills bibehållit
mig frisk ibland hundradetals sjuka och glädde
mig redan med det hoppet att få förblifva frisk.
då jag helt oförmodat Kl. omkring 9 om aftonen
kände mig plågad af qvälningar — Kl. om-
kring 12 om natten vaknade jag högst illamående.
En stark diarhée förenad med våldsamma uppkast-
ningar tvang mig att innom en timma 6 à 7 gån-
gor lemna min säng — Utmattad häraf, hade
jag litet insomnat då jag åter väcktes af ett gräs-
ligt buller förorsakat af mina hästar, som blif-
vit anfallne af Essens hingst, och då jag skulle
springa ut för att tysta ner detta slagsmål blef

jag attaquerad af en svindel och kom med möda åt
i mit tält; där jag åter insomnade —

Fredag d. 26: Julii — Då jag vaknade var jag så svag att
jag ej kunde lämna fingerd — Emedlertid lagade
alle sig i ordning till march — Bägge mina drän-
gar och min Kosak voro sjuka och med största
möda fick jag mina saker inpackade — Tältet
däruti jag låg tog man bort — jag flyttade mig
med möda uti ett soldats tält och snart befann
jag mig öfven där under bar himmel och jag
visste ännu ej om jag skulle kunna följe mig
då man i detsamma lät mig veta att Divi-
sions Generaln väntade på mig — med möda
klädde jag mig och begaf mig till honom —
jag satt mig uti hans vagn — vi lämnade
Petri och innan jag kom till lägret vid Desse
kände jag mig redan mycket bättre —

Lördag d. 27: War jag redan alldeles frisk, endast något
matt — Kl. omkring 3 på e.m. fortsatte vi vår march
härifrån till byn Oduberi — En af mina drängar var bortskickad
för vattnet — min andra följde fick med och min Kosak
som red efter mig nödgades jag på vägen sätta på en karr
och ge hans häst åt en vägvisare —

Söndag d. 28: Julii. Gingo vi från Odivejo till Kokolet, 29
verst — Jag åkte med Generaln och vi stredade oupphör-
ligen vid soldater som hade fallit af sjukdom och matt-
het och lågo på ömse sidor om vägen — Största delen i frost-
san —

Måndag d. 29: Togo vi nattquarter ett par verst från byn
Pella dit vi ej tordes gå in emedan man sade att där
funnos pest-sjuka —

Tisdag d. 30: Kommo vi i god tid på f.m. fram till byn
Mogura — Lägret blef genast uppslagit och innom
några timmar voro vi här alldeles hemmastadde —
På dessa fem dagar hade öfver 600 man sjuknadt
omkring 140 à 180 —

Onsdag d. 31: War jag sysselsatt med att recognoscera lägret —
Thorsdag d. 1: Augusti — Likaledes —
Fredag d. 2: — Blef jag väckt bittida om morgonen af

Generalns ordonans som kallade mig till Hans Excell-
ens vid något slikt, anmodad jag genast något särde-
les — Då jag kom till honom gaf han mig ett papper
i handen — Det innehöll att Turkarne hade passerat Donau
vid Fästningen Nikopoli, att Turno som innehades
af oss var belägrad och att man önskade oss till hjelp
Neschinska och Derpska Husar Reg: tillsammans med Ridande art +
x Derpska Ridande Artilleri Compagn. N:o 2 +
inom 24 timmar var 7de Jägar Reg:t i march — En ko-
pel pjuka hade intagit sin plats uti lederna — och alle
gingo med ett brinnande begär att få göra bekant-
skap med den ännu för dem okända fienden —
Med forcerad march gingo vi fram ända till byn Boro-
sk:a — Här fann vår General för rådligast att invän-
ta det 8de Jägar Regementet som äfven var på vägen ifrån
ett annat håll — Wi stodo nu i följd häraf 18 timmar
vid nämnde by och förlorade härigenom en dyrbar tid —

Lördag d 3. kl. 5 e.m. midd. gingo vi ändteligen härifrån, förstärk-
te af 8de Regementet samt ett Artilleri Compagnie och
kommo

Söndag d 4. på morgon kl 4 fram till Turno — Jag blef skickad
förut för att recognoscera fienden — men fant in-
genting — ändteligen avancerade trupperne närmare.
Commendanten ifrån Turno red ut, oss till mötes och af

honom fingo vi veta att Turkarne redan i går på e.m. be-
gynt sin retrett; men han förmodade att de vid ruinerne
af Fästningen Kale (ligger mitt emot Fästningen Nicopoli öfver
Donau på 350 famnars afstånd) ännu skulle finnas 1000 man
Infanterie, samt vid båtarne litet nedanföre, något Cavalleri:
I följd häraf skickades en Eskadron med mig för uppsöka att
supponerade Cavalleriet och en liten Colonn gick till Kale —
Här ingendera skulle fans en enda Turk — Omkring 150
döda Ryska kroppar lågo omkring i gräset, hvilka fallit
under drabbningen den 3dje på morgon och af hvilka
Turkarne sedan skurit hufvudena — De flesta lågo på
rygg till största delen nakne med händerna i sidorna:
och öfveralt såg man ohyggliga följder af våldsam död — Wi be-
traktade att detta äfven som återstoden af det Turkiska
lägret som var invid Donau, utan att besinna att vi
voro långt innom Nikopolis kanoners skotthåll,
då Turkarne uti ett ögonblick öppnade eld ifrån mer
än 40 kanoner; kulor och Granater började vina
om öronen — Den ena efter den andra slog ned emellan
oss. (vi voro omkring 30 personer till häst) och med för-
undran sågo vi att ingen enda gjorde den minsta skada —
Det var första gången jag befant mig uti en slik lek, och jag
kan ej neka till att icke en af de första kulorna, som susade

den nesvisheten att passera mig noj nere till vänster, twingar
mig till en ovilkorlig bugning till höger — Det förargedi mig
dock efteråt att jag visst denna fiendtliga kula en slik
otillbörlig honeur, och som jag vid nogan eftersinnande
fant att slika complimenter voro ändamålslösa, så be-
slöt jag att framdeles ej befatta mig med dylika onödiga
artigheter — Ungefär en qvart timme voro vi utsatte
för denna kanonad, hvilken i hög grad försvårade
den öfverlagda fästningen — Fienden hade fått
vetta af vår ankomst, och ~~fant~~ funnit för godt att retirera —
Med lång nesa togo vi nu ut söka en läger plats för
att hvila oss efter utstådda mödor, hvars belöning
vi blifvit beröfvade genom vår Generals onödiga
försigtighet —

Måndag d. 5te Augusti Förmiddagen gick åt medelst åtskilli-
ga arangementer och relationer afskickades om hvad
som förefallit och varit följden af vår march — Hvar
och en torde veta att en och samma sak kan be-
skrifvas på 2ne olika sätt — Ifrån vårt alldeles
misslyckade företag beskrefs här på det gran-
naste, och hade vi endast kunnat få skicka
ett par kartetsch skott efter fienden, så hade
vår affaire varit ypperlig — jag vill ej säga om

vi fått 10 à 12 fångar, ty då hade det varit en stor affair
och enligt bruket hade man kunnat skrifva Gud vet icke
hvad — Just som vi skulle äta middag, kom en Sol-
dat ifrån en af Piqueterna med underrättelse att ned längs
med Donau seglade 3ne st. skutor — genast skicka-
des några st. kanoner af Donska ridande Artilleriet
till strand — och besköt dessa fartyg med kulor och kartet-
scher medelst ricochette längs med vattnet — En par
båtar blefvo skadade —
Kl. omkring 11 om afton bröto vi opp och återvände
åt Mogura — ankommo till byn Litza — 10 ver.

Tisdag 6te Augusti. På march från Litza till Slata. 20 ver.

Onsdag d. 7e — Från Slata till byn Ulmeni — 6 verst.
Thorsdag d. 8e — Till köpingen Mavrodin 15 verst.
Fredag d. 9e — Till Mogura — 12 verst — Vårt svaga
och sjukliga manskap twingade till denna långsam
march — På denna vecka sedan vi lämnade Mogura
hade insjuknad, af vår Corps som bestod af ungefär 1000
man, omkring 300 man — och sedan den 8de Juli, då
vår Jägar brigad bestod af 2500 man, hade vi mist
från fronten 2,000, största delen i frossa, en liten del

i andra sjukdomar — största delen af Officerarne voro af- var sjuka och alla de soldater som gingo med i Colonnen voro mer eller mindre sjuka —

Lördag d. 10 Augusti — Wårt läger var nu åter inlagit vid Mogura, blott med den skilnaden att hälften utaf tälten blifvit tagna från linien och formerade till Lazarettet — For jag till Turno för att bese ett par vägar —

Söndag d. 11. — Lämnade jag Turno under ett fasligt regnwäder. i detta land är så mycket obehagligare på resor, som jorden inom ett par timmar är alldeles uppblött och fäster sig vid de asmorde hjulen och innom några verst uppfyller hjulen med smuts så att man med möda kommer därur — Jag passerade floden Olta vid Tschileni och ankom om natten till byn Dobreschti i Lilla Walachiet — min Kosak lagade mig Thé, hwarupå jag sött insomnade trött af dagens mödor —

Måndag d. 12. återvände jag härifrån genom byn Amereschti och ankom om afton Kl. 7 till Gästgifvaregården Korovaretz — Som det redan blef så mörkt att jag ej mera kunde se att aftaga vägen längs med vägen, så nödgades jag stadna här öfver natten — Jag bjöd till att få mig ett dugligt nattqvarter — men förgäfwes — och var tvungen att

intaga mitt nattqvarter vid den dåliga Gästgifvaregården under bar himmel — Jag lät bädda åt mig — uppgjorde en eldbrasa när intill mig och ställde dit min Thé pann- sedan jag ätit en tarflig aftonward somnade jag in omgifven åt alla håll af Skjutsbönder med deras familie som alla i brist på boningsrum voro tvungne att bivouaquera —

Tisdag d. 13. Aug. återkom jag till Mogura — och tillbragte där Onsdagen d. 14.

Thorsdag d. 15. — For jag för att recognoscera trakten härmellan och byn Beja —

Fredag d. 16 — fortsatte recognosceringe

Lördag d. 17. — Återvände jag om afton till Mogura Under tiden hade här ankommit en Officier af General-Staben med befallning från General Kisileff att flytta läget opp på höjden, dit jag först ville placera det; men hwaröfver min Divisions Chef ej samtyckte hwarför han öfwer fick sig en sträng reprimand —

Måndag d. 18 — War jag sysselsatt med lägrets uppslagning på den nya platsen — samt Cart-ritning

Tisdag d. 19. } Sysselsatt med Cart-ritning —
Thorsdag d. 21

Onsdag d. 20. Kom General-Adjut. Kisileff sent om afton — Kosacken som var utställd på vägen för

möte honom hastade jag vägen i mörkret utan förde honom åter grafvan och buskar — I högsta grad förtörnad öfver detta otillbörliga möte, tog han hvarken emot bör Chef heller någon annan på en hel timme — General Stegman kropp bryd härofver i anseende till den i morgon förestående mönstringen gjorde allt för att reparera felet och gick slutligen omsider in och sedan han ursäktadt sig, blef allting åter bra —

Thorsdag d. 22 Augusti War det mönstring, hvarefter General Kisileff gjorde med våra trupper en liten manöver, som slutades med Gudstjenst i anledning af Adrianopels intagning och till minne af kröningsfästen —

Lördag d. 23
Söndag d. 24
Måndag d. 25 } Sysselsatt med Cartritning — Tisdag d. 26 Om afton kom General Kisileff åter hit, hvilket förmodat, och gaf tillkänna att Cavalleriet i morgon skulle rycka ut — samt att vi skulle marchera till lilla Wallachiet, passera Donau vid Rahoff, gå därifrån till Sofia för att slå Pascha Scodri som med Serber och Albanesare gick från fästningen Widdin, Sultan till undsättning och därefter skulle vi gå till Adrianopel för att förena oss med 2dra Infanteri Corpsen — Denna så efterlängtade expedition war nu således slutligen för handen och hvar och en intog sin plats uti leden med förhoppning att komma i tillfälle att få utmärka sig och därigenom vinna någon belöning för alla de mödor och sjukdomar man är utsatt för uti detta land och för hvilket sednare våra trupper varit ett rof, oaktadt de nästan stodo på samma plats — En mängd sjuka soldater rapporterade sig friska för att få följa sina kamrater på deras fält; gensk. få vunno dock sitt ändamål; ty i anseende till den lilla mängd friska som fans vid regementerna, blefvo de formerade till en bataljon; — den andra fanan skickades till lägret vid Dasa, för att omkring den formera den andra bataljon af tillfrisknade, hvilka man ännu ansåg för för mycket svag för att kunna uthärda en march —

Onsdag d. 27 — Ryckte Jägare brigaden ut —
Thorsdag d. 28 — Cavalleri brigaden (1ta Häst-jägare Divisions 2dra brigad)

Fredag d. 29
Lördag d. 30
Söndag d. 31 } Sysselsatt med att sätta mig i ordning till marchen hvilket gaf mig så mycket mera göra som jag ej hade någon dräng, ty de voro sjuka, utan jag fick låfätt i at ställe begagna mig af ett par dumma soldater, hvaraf jag hade

alls nijerd åtminstone ganska föga nyttad. Dagen
före Cavaleriets utryckning, lät min gamle dräng, som
nu troget tjent mig 6 år, utskrifva sig från Lazare-
tet, inbillande sig sjelf att han var frisk, och ville
nödvändigt följa mig — Han hade vattusot och svull-
naden på bröstet, hade något gifvit sig hvilket gaf
honom den förhoppning att han var frisk — Jag
fick honom på intet sätt att återvända till det sju-
kas boning, för än efter några timmar då den
rörelse han nu kommit att åter uppsvälld i hans
kropp och han kände sig oförmögen att följa med.
Jag kan nu säga att jag var lämnad på min hels-
min Kosak var ännu mitt enda hopp —

Måndag d. 1:e September Redan bittig om morgonen var
jag i rörelse för att kunna få allting i ordning; ty
som sagt, af mitt folk hade jag föga hjelp — Slutte-
ligen var nu allt inpackat och påpackat och jag skicka-
de mitt equipage förut — På eftermiddagen reste Di-
visions quarteret ut med den återstående Infanterie
brigaden — Nattquarter hade vi i byn Ploska — 20
verst från Mogura —

Tisdag d. 2: September. Gingo vi från Ploska till Kyrovanets
20 verst —
Onsdag d. 3 — Till Tschileni — Jag red efter vanligheten förut
och kom fram till nattquarteret middagstiden — Mitt
equipage som var efter kunde jag ännu ej vänta på ett
par timmar, emedan en af mina hästar (den bästa jag
hade) hade i går blifvit halt så att den med möda kunde
gå — men då de ej en gång kommo på den förmodade
tiden blef jag otålig och supponerade att min häst alls
intet mer kunde gå, eller någon annan olycka —
utsträckt på marken, plågad af den brännande solen
och ledsen öfver detta som misgånga var jag ledsen
öfver den dålig början och anade att hela marchen
skulle gå olyckligt — Omkring 7 på aftonen kom slut-
ligen General Stegmans af hvars Adjutanter jag
fick veta att ett bakhjul på min kärra gått sönder
och att de med möda kunnat skaffa sig ett molda-
viskt oskodt hjul — Ledsen häröfver, kom min
Philosofi mig dock något till hjelp och tranquilise-
rade mig ända till dess mitt folk kom och jag af dem
fick veta att Majoren för forstats Bataillon varit
skulden härtill genom sin befallning att medelst en
skoputsa köra omkull min kärra, då de ville

köra förbi— Denna befallning en följd af den råhet, man
så ofta finner, ej allenast bland dessa tröskaste Officerare,
utan äfven bland andra af Wapenbröderna, förargade mig
i hög grad— Jag gick genast till Herr Majoren, ej för att
förehålla honom hans välförhållande, emedan jag
däraf hvarken kunde vänta af honom förbättring eller
ursäkt, utan för att finna reparation— N.B. på mitt
hjul— Jag kunde dock ej återhålla mig uti min hetta
hvilken kom mig att förkunna honom att han ej
handlat, såsom en Officer ägnar och anstår utan som
en obildad menniska— Följden blef att han lofvade
mig att låta laga hjulet—

Torsdag d. 4 September— Till byn Greduneli— 13 verst.

Fredag d. 5te— Till byn Demianova 30 verst—

Lördag d. 6te— Till Donau stranden mitt emot Rakoff— 15
verst— Wi ankommo kl. omkring 11 f.m.— Straxt på
e.m. begyntes öfverfarten— Manskap, hästar och kano-
ner öfverfördes allt på små båtar— Det drog ut hela
dagen och först om aftonen i mörkret kommo Artilleri
hästarne öfver— Till 12 ℔ kanoner som drogos af 6 hä-
star spändes 8 för att föra dem uppför den ofant-
ligt branta 2 verst långa backen som utgör Dona-
us högra strand— Men förgäfves redan i första
back brinken stadnade den första kanonen som hade
de bästa hästarne— Natten instundade, man fruk-
tade för att kanonerna möjligtvis i mörkret skulle stör-
ta ned uti någon af de på ömse sidor om vägen befintli-
ga djupa raviner— Man beslöt således att vänta till dagen
i följd hvaraf jag, som väntat här flere timmar för att
visa Artilleriet den rätta vägen, uttröttad, af flera gånger upp och nedgå-
ende för Rakovs branta backar, nu äfven begaf mig till hvi-
la—

Söndag d. 7de September— Fortsattes öfverföringen af troppen
utdeltes Ordres och befallningar— med ett ord det fläk-
des till höger och vänster— Följande dag bestämdes till
utryckning för hufvudstyrkan— Avant-Gardet gick i
dag och i öfvermorgon skulle Arriere gardet rycka ut efter hela trop-
pen— Hufvud-Colonn hvarvid jag var Quartermaster
kommenderades af Gen. Stegman— och utgjordes af 2dra
brigaden af 1sta Häst-jägare-Division— med 12 kanoner
deraf ridande Artillerie— 1sta och 3dje brigaderne af
4de Infanterie Division med 2dra Artillerie Compagnie
med 8 st. 12 ℔ och 8 st. 6 ℔ kanoner— General Kiseleff
följde sjelf med hela sin Corps Stab med denna Colonn
kl. 6 om morgon ryckte wi ut och gingo till natten till
byn 250. dit vi framkommo kl. omkring 8te

Måndag d. 8de. Gingo vi ut kl. 5 om morgonen och kommo
om aftonen i god tid fram till byn 22 verst—

Tisdag d. 9e September. Det hade varit en kall natt och
jag vaknade bittida och steg genast opp för att värma mig vid
någon af de omkring lägret öfverallt, af frusna Soldater upp-
gjorda eldar — det var ännu alldeles mörkt — upplyst endast
af stjernhimmelen vandrade jag med möda omkring emellan
eldarna, kringsuttne af Soldater — som berättade hvarandra spa-
jskiga anecdoter, hvaribland man som oftast hörde svo-
jor af de nyligen ankomne unga recruterna — Skydd
af det starka mörkret, smög jag mig på ett ställe helt nära en
grupp och stadnade för att höra: det var en mängd unga
gossar som satt och beklagade sig öfver de ovana mödor de
nödgades uthärda, öfver det hårda öde som bestämt dem till
soldater och ryckt dem från deras anhöriga och vänner —
Ibland dem var i synnerhet en som grät — jag gick
närmare, frågade hvad honom feltes — förmodande att
han var sjuk eller något dylikt — Han svarade mig
endast med några snyftningar — Då jag tillfrågade de an-
dre, steg en fram från hopen, sade sig vara från sam-
ma by och berättade mig på följande sätt orsaken
till sin kamrats tårar — „Petter är från samma
by med mig, vi tillhörde båda en och samma Herr-
Petter var kär och förlofvad med min syster, som
var en vacker flicka, — är icke det sant Petter? —
Petter svarade endast med snyftningar — Wi hade

en slak Inspektor på egendomen, han ville förföra min
syster, Petters fästmö — Han bjöd till att vinna sitt ändamål
med penningar och hotelser — allt förgäfves — det var en
bra flicka min syster — är icke så Petter — Wi lefde på
hennes dygd och spottade åt Inspektorn en lång tid — Petter
begärte slutligen tillstånd att få gifta sig — hvilket han
ej fick — Så detta väl förflöt nu ett half år — under hvil-
ken tid Inspectoren fortfor att courtisera min syster — En
dag då vi kommo hem från arbetet — sade man oss att
Inspectoren skickadt efter min syster och en hop andra
unga flickor till något arbete — Petter som var svartsjuk gick
öfver till Herrgården — Då han kom dit fann han där
hvarken sin fästmö heller de andra flickorna. Han fick
slutligen veta att alla gått hem — Då han återkom till
byn fick han veta att de andra verkeligen blifvit hem-
förlofvade utom hans fästmö — Han kom genast till
mig, berättade saken och vi beslöto att taga bort min
syster — Wi kommo till Herrgården, läto säga till att 2ne bönder
hade att tala med Inspectoren — Wi blefvo insläppte — då vi
kommo in, sprungo vi på Inspectoren och lofvade slå ihjäl
honom, om han ej skulle ge fram min syster — Han skrek
på hjelp, som snart inkom och körde ut oss — Emedlertid
hade Mari, min syster, sluppit ut ifrån hans rum en annan

väg och sprungit hem — Wi blefvo satte i arrest till natten
och dagen därpå lät han piska oss så att vi höllo på att dö —
Till denna execution hade han låtit hemta Mari och hotade
att om hon ej skulle vara flitigare härnäst, så skulle
han ej allenast arrestera henne, för att arbeta om natten,
utan han skulle äfven låta piska henne — Härmed
var nu saken slut för en tid, — det varade en månad, —
Petter fick ej gifta sig och Inspectorn gjorde allt för
att så förföra min syster — men jag vaktade
nog på den satan — inföll Petter — Ja kära Da-
det hjelpte dock till intet; ty nu äro vi för alltid skil-
da från Mari och alla andra de våra — Här bör-
jade Petter sorg gråta och Iwan berättade vidare att
recrut-utskrifningen hade inträffat snart därpå
och då blefvo de gifne till recruter — och nu Gud
vet huru det går med min syster? — —
Da hade väl slutat sin berättelse och jag gått nå-
gra steg därifrån, så började trumman att låta hö-
ra sig — Jag skyndade mig på min häst — arrangera-
de truppen och red till Gener. Stegman, där jag
fick höra att en courier hade ankommit med
freds-underrättelser — Mitt humeur nedslagnt af
den barbariska historien intogs af förargelse
öfver denna nyhet, som gjorde slut på alla

mina ärelystna planer, och beröfvade mig all belöning för
de mödor jag utstådt under denna sommar — Jag
red dädifrån, intog min plats för Colonnens tête och
fortsatte vägen fördjupad uti tankar — då jag slutelige(n)
fant att jag ej var mindre barbarisk än den elake fogden
då jag önskade att ett krig, som kostadt så mycket menni-
skor lifvet genom mödor och sjukdomar, skulle fortfara
för att skänka mig några, min fåfänga tillfredsställande, för-
delar — Jag skämdes öfver denna svaghet och tröstade
mig med mitt gamla valspråk: hvem vet hvartill det är
bra? — Wid vår ankomst till Köpingen Wrats, som
ligger vid foten af en gren af Balkanska bergsryggen,
träffade vi General Kisileff ännu qvar med sin Stab, ~~hvit~~
~~tet~~ och ryktet om freden besannades — En stor del
menniskor, hade gjort sig hopp om att få skörda lagrar,
underrättelsen om freden hade kullkastadt alla luftslott
och man såg ej annat än mulna pannor — Ack! du
arma svaga menniska! — Man skickade Officerer
till höger och vänster med underrättelse till de kringliggan-
de Turkiska fästningarna och arméer — och våra trup-
per fingo befallning att stadna här i lägret till vidare —

Onsdag d. 10 September — War jag för att bese den dju-
pa defilén ~~[illegible]~~ sidan om staden uti hvilken, 3 verst från Wrats,
Turkarne nyligen ~~[illegible]~~ gjort en befästning — Ett synner-

ligt bevis på huru gärna Turkarne bjuda till att omgifva sig
med murar och huru litet de dock känna befästningskonst.
Defileen är verkeligen ganska vacker. De höga sidorna bestå
till största delen af ofanteliga granit-block, hvilka tycktes
vara sammansatte af en mängd mindre och större spetsig-
stycken — Midt i defileen är en bäck som med god fart
fram-brusar emellan klipporna och med detsamma
sätter i rörelse 10 à 11 qvarnar — Sjelfva Staden Wrat-
z synnerligen liten till sitt omfång, men högst illa byggd
och för det närvarande är en stor del hus öde efter bort-
flyttade turkar — Omgifven af en graf och en jord vall
är Staden dessutom försedd med ett 5 hörnigt fästningsverk-
hvars 2ne bastioner formeras den ena af 3 den an-
dra af 2ne halfcirclar — de öfriga hafva raka sidor.
Innom befästningen finns ett citadelle med fyrkan-
tiga torn försedde med skottgluggar för gevär och dess-
utom ett träd-torn deruti jag bodde — Staden är
försedd med 5 à 6 mosquéer, de enda väl byggda
hus i hela Staden — Stället är förträffeligt och skulle
erbjuda ett rikt tillfälle för en som förstår att med
konsten försköna naturen — Men det tyckes ej vara
Turkarnes sak —

Torsdag d. 11 September — Flyttade jag ifrån lägret in
i fästningen där Gener. Adjut. Heismann bodde
med hela sin Stab — Ifrån och med denna dag

till och med
Thorsdag d. 26te bodde jag här — sysselsatte mig under tiden
med att recognoscera Wratz och dess omkringliggande nejd.
Den 23e var jag till ett kloster 6 verst från Staden — beli-
get uti en bergsskrefva af Balkanerna 2 à 3 verst från
foten — Stället i högsta grad pittoreskt i och för sig sjelf
hade dessutom en ganska vacker och vidsträckt utsigt —
Sedan jag nu sett allt här började stället att bli ganska
ledsamt och jag jemte alla andra önskade en snar förlos-
ning — Natten mot i dag kom också Gen. Kisileff's
adjutant från Adrianopel och medförde resolution
på denna önskan — Wi fingo nämligen Ordres att
marchera härifrån till Byn Gabrova — belägen på
vägen från Nicopoli till Adrianopel — Denna rö-
relse, befalld af Grefve Dibitsch, kunde ingen förklara
emedan man hade alla anledningar att förvänta
freden ratificerande — I följd af denna befall-
ning kom Gener. Kisileff hit från Rahoff och befallte
trupperna att sätta sig i ordning till march — Anmär-
kas bör att vi nu åter i Wratz på litet mer än 2ne veckor
af omkring 4,000 man fått omkring 800 sjuka och en
hoper döde — Men förundran gick jag ännu och sag
mig frisk, då nästan ingen annan kunde undgå att få
fråssan heller diarrhée, hvilken sednare sjukdom öfver

de som hittintills varit friska, blefvo hemsökte af här i
Wrats — Ungefär middagstiden fick jag Ordres att gå för-
ut med en Squadron Kosacker och truppernes quartier
som utgjorde omkring 50 man och 2ne Officerare —
Sedan jag hela efter hesst att göra med min in och på-
packning (jag var N.B. nu för första gången utan kärra
och nödgades marchera med lastade hästar —) ryckte
jag ut från lägret vid Wrats med det mig anförtrod-
de Avant-Gardet kl. omkring 7 om afton samt
framkom till byn Kremen-Dolnoi, 18 verst
från Wrats, kl. omkring 12 om natten — Jag bestyr-
de om att få hö och hafre åt hästarne, hvilket utan
dröjsmål blef mig tillställt af byamännen — Sedan
jag fått allt i ordning och druckit The så var kl. reda
3 om morgon — det var en månljus och vacker natt
— lade jag mig på min bädd och somnade trygt in
glömmandes bort att jag befann mig uti ett fiendtligt
land —

Fredag d. 27. September — Efter en sömn som steg jag
opp kl. omkring 6 — utstakade stället för trupperne som i
dag skulle utrycka från Wrats — 1. och 3. Brigaden
af 4. Infanteri Division med 12 kanoner samt Tobolske
Regem. af 17. Inf. Division — Trupparne ankommo mot
afton och jag ämnade gå förut — men det molnade, månen

skymdes bort, det blef stick mörkt och ett ymnigt regn desi-
derade mig att stadna quar till morgon —

Lördag d. 28. kl. omkring 2 på morgon vaknade jag, hörde myc-
ket sorl omkring tältet där jag låg, trodde att det var längre
lidit på dagen, steg opp lät sadla och ryckte ut med mitt
avant-gardie — På vägen blef jag öfverfallen af ett starkt
och kallt regn — på det var så kallt att jag med sloppad kapp-
rock nödgades stiga ned från hästen och gå — Wid min
ankomst till byn Kamenopol kl. 9 på morgon bestyrde jag
genast om att få furage för truppen med godo — men så
snart Bulgarerne märkte att jag ej ville nytja våld — så
gjorde de ingenting för att gå mig till mötes uti mina
fordringar — Jag nödgades, emot befallning nytja våld
och de hade den djerfheten att mit ibland våra trupper
slå en officier i kragen, som var befalld att taga en
liten höstack — Wi kommo dock i brist på hö — så
att General Kisileff nödgades förändra sin befallning
och tillåta att taga hvad man kunde komma åt för
hö etc: — dock mot ett bestämdt pris —

Söndag d. 29. kl. omkring 8 på morgon gick jag från Kame-
nopol och kom till byn Tschumakowitza kl. 12 — Wägen
emellan dessa byar var mindre bergig och till största delen
stenfri — hållet var omkring 16 verst —

Måndag d. 30: September. War det rastdag till nytta och förmån så väl för menniskor som hästar — Byn hade ett Turkiskt Mosqué och bebodes till en stor delen af Turkar och en mindre del Bulgarer — Dessa sednare tala ett språk som liknar mycket ryskan dock inblandad och förskämt af turkiskan — Uti byn fins ruiner af en gammal fästning som hetat Constantingrad —

Tisdag d. 1:e October — Till byn Mahali — 22 verst — Halfva vägen var något stenig, men den öfriga delen jemn och god — Här förenade sig Cavalleriet med oss — Alla våra trupper, som nu voro samlade utgjorde omkring 4,500 man med 8 pieser fält och lika mycket ridande Artillerie —

Onsdag d. 2:a Till köpingen Plevna — 25 verst — Lägret förlades en verst från staden på en slät höjd — Större delen af Stadsboarne — 13 karlar kommo ut till oss för att bese trupperna — en af dem hade den industrien att hämta med sig en mängd tobakspungar gjorde som jag tyckte af gamla lappar — han sålde dem för en rubel stycket och blef af med 30 à 40 st. inom en liten stund — äfven jag tog en till souvenir af detta ställe — Stadsboarne hade ennedlertid skickadt en deputation, General Kisileff till möte, med anhållan att de ej skulle bli oroade i staden och lofvade däremot anskaffa fourage och ved så mycket som skulle behöfvas — Häraf fingo vi öfverallt mera än vi behöfde, så att af resten formerades ett magazin på karror, hvilka åtföljde truppen — till förekommande af brist, i händelse af ändringar af saknas ställning —

Thorsdag d. 3:e October — Lämnade jag lägret kl. 5 om morgon med mina quartiermästare — Man hade sagt mig i går att vi skulle gå grad till köpingen Lovtscha, jag tog således vägen genom sjelfva Plevna — Straxt vid min inkomst till staden blef jag varse en Turk som stod vid en häst — Jag hade länge varit i behof af en slik handsvärtare — Jag steg af min häst, pekade på dess fot och gaf genom tecken, så godt jag kunde, min önskan till känna — med vilvilja gick Turken min begäran till möte och skodde min häst med sin turkiska sko (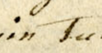) — Ett stycke härifrån red jag förbi en bagare — jag visste att så väl jag som mina drängar voro utan bröd, hvarföre jag köpte 3:e bullar knöt dem in uti min näsduk och lämnade Plevna — Då vi ungefär marcherat 1½ verst, blef vi varse en af våra Cavalerie colonner efter oss — uti det samma en officier som i full sporsträck kom därifrån till mig och frågade om jag visste hvart jag gick — jag svarade till Lofdtcha — hvarpå han framtog dagordern och visade mig att vårt nattquarter var bestämt uti byn Slatina och att vi således hade förvillat oss äfven som de — Jag lät ej märka min okunnighet om nattquarteret, utan lades bli förargad uppå min vägvisare som ej fört mig den rätta vägen — Wi kommo nu underfund med att vi voro förbi Slatina med att det fans en liten väg som förde dit — Vi följde den och jag framkom förr än General Kisileff — så att ingen visste af mitt misstag — och jag lades ej om någon ting utan arrangerade genast om lägrets utstakning — Då alla trupperne voro på sina ställen — lade jag mig ock så i god tid för att åter följande morgon kunna vara ledig i invägen

Fredag d. 4.e October Med samma förargelse som alla andra
morgnar i anseende till påsadling och uppackning måste jag
äfven denna morgon vara tidig i otid för att i behörig tid
kunna komma ut. Jag hade nämligen i stället för begge mina
gamla drängar som stadnat qvar sjuke uti Moldau, fått 2.
dumma soldater, ja de dummaste må man kan tänka sig.
dessutom hade en af dem, med den ena af mina packträsk
kapprock och tubell i går försvunnit och ännu ej infunnit
sig, hvarföre jag denna natt fått frysa ganska ordentligt — Ledsen
och förargad öfver denna förlust begaf jag mig härifrån; dock
i hopp att finna honom vid det nya nattqvarteret, det jag
förmodade att han gått med avangardet — Jag kom till kro-
losstället ej långt från Lovtscha — där fans han ej — Jag
kom till nattstället — ej heller icke här — Emedlertid börja-
de det regna och inom en half timma var jag redan
temmeligen blött — Det var kallt — Jag svor och förban-
nade den dumma karlen och somnade slutligen —
Trötthet och sömn uttränger alla bekymmer — Åtmin-
stone har jag den lyckan, att jag ännu alltid varit så
tidsen att jag icke kunnat somna; och ehuru väl en
förgången [illegible] kan komma mig att vackna något tidigare,
så betyder det dock ingenting; emedan det tyckes vara en
egenhet i mitt lynne att det alltid är godt om morgnarne

Löndag d. 5.e Oct. Gingo vi härifrån till köpingen Selwi — Wi passe-
rade nu en ganska bergig trakt — som starkt gaf tillkänna

att vi närmade oss till Balkanerne. Då mina qvartierer
passerade Selvi observerade det min dräng som försvunnit med
min häst — Jag hade redan passerat förbi honom utan att han gjort
sig till känna — En af soldaterne som gingo till honom, fann
honom sittande i all tranquillité sysselsatt med att mörda de
små fiender, som under ett krig alltid infinna sig, och sträfvande
att så stor mängd att till och med den tätaste nödgas vidtaga
medel till deras utrotande — hvilket dock är ganska svårt —
Man förde honom till mig — då jag frågade honom hvar han
hållit hus, svarade han mig att han stadnat efter för att plocka päron-
och, att då han därigenom förlorat oss utur ögnasigte, hade följt
med avangardet — Glad att hafva funnit honom i synnerhet för
min tubell, hvaraf jag hade så stort behof, förlät jag honom
oaktadt att föresatt att formeligen bestraffa honom — Så-
snart jag var ledig från min tjenst tog jag genast min tu-
bell på mig och fant däruti en fullkomlig njutning — Så litet
vet man att värdera hvad man har, förrän man blifvit be-
röfvad detsamma och nödgas känna brist — De som lefva
i öfverflöd och alltid äro missnöjda — De veta ej värdera allt det
goda och tjenligt öde skänkt dig — Med huru litet kan
den menniska ej vara nöjd, som en gång känt brist af allt.
Selvi är en liten stad — bebos till en stor del af turkar — En hop
turkiska qvinnor blefvo vi varse som stacko fram hufvudena

öfwer dem, stoden omgifwande murarne — Wi redo närmare, då
de genast drogo sig undan, ehuru de woro alldeles ombundne
om ansigtet, så att endast en liten öppning war lemnad för
ögona — Då de gå ut på gatorne äro de vanligtvis uti en *

Söndag d. 6te October Till gamla Gyben 16 verst från Gabrova.
Det war så kallt att mina händer frös, oaktadt att jag hade handskar på mig, så att jag nödgades sluta att recognoscera vägen —
Mot afton bytte jag mig till en liten turkisk häst — Den war
ganska liten; men icke destomindre slogs den om natten
med mina andra hästar, så att de slets sig lösa och väckte
mig genom sitt buller ett par gånger om natten — I anseende till min dåliga dränger war jag äfwen hälften nödsakad att
sjelf vara stalldräng —

Måndag d. 7de — Till köpingen Gabrova — 15 verst — Wi woro
således nu på den ort dit vår march war bestämd, dock under förhoppningar att härifrån få gå längre — Wårt Avangarde hade gått fram öfwer Balkanska bergsryggen för att besätta
detta pass mot Pacha Scodri, som stod med sina Albanesare uti Philippopoli, och hwars afsigt man trodde war, att
i förening med Stor-Wizirn afsätta Sultan — Till detta än-

* svart heller ett kappa hwilket i förening med deras täckta ansigte ger dem ett högst besynnerligt utseende —

damål åtwinnande, fraklade man för att Stor-Wizirn skulle lemna Schumla, där han stod hittills förmänen, och taga denna
väg åt Adrianopel — Straxt efter wår ankomst hit, anlände
öfwer courirer från alla håll med förfrågningar hwad denna
wår helt och hållet krigiska rörelse, efter slutad fred skulle betyda — Man gaf dem till svar att det war på General en Chefs
befallning, att vår Corps war så stark+ att man ej fant sig tvungen att härom göra reda för någon samt bifogade härtill den
frågan: hwarför Pacha Scodri rört sig fram åt emot fredsfördraget, samt hwarför fästningen Scherscha enligt freden, redan ej blifwit afrymd åt våra trupper —

Tisdag d. 8de Oct. Föll det temmeligen mycket snö, förenat med en stark
nordanwind, hwarigenom jag kom i erfarenhet af, att det denna årstid
ej är agréablare att bo i tält, än det är hos oss i norden —

Onsdag d. 9de — Blef jag på förmiddagen kallad till vår Öfwer Quartermästare, där jag erhöll befallning att begifwa mig öfwer Balkan
till byn Schibka samt därifrån tillbaka genom köpingen Trevno för att recognoscera dessa begge vägar — Sedan jag expedierat härtill nödiga Laster och satt mig i ordning till alla delar lemnade
jag Gabrova kl 4 på e.m. åtföljd af vår Divis. Tolk och en Kosak.
Omkring 8de verst från Staden red jag fatt en Ingen. Öfv. Lieu. Baumann, som lemnat Staden en timma för mig, men emedan
han hade sin karra med sig, kunde han ej komma så fort fram
uti dessa backar och sten-kastler — Jag vaktade mig fort och

\+ Man gaf vår Corps ut för att bestå af 10 à 12,000 man, hwilket
öfwer ett owant öga kunde förmodas, då man såg oss marschera — då det hela bestod
af 2700 man Inf., 6 à 700 man Cav. och 16 kanoner; hwaraf woro mycket sjuka —

fogdes åt med honom ett par verst — Det blef nu redan ganska mörkt — väderleken var ganska kall och ingen utsigt att uppe på bergen få hvarken vatten heller hö för vår häst, försatte oss uti litet bekymmer och kom oss att besluta att åter nedstiga ½ timmas väg utföre för att uti en där befintlig by söka hjelp mot dessa brister — Uti denna föresats vandrade vi ännu ett stycke fram, då vi blefvo varse några hästar och ofvan en stuga — Det var en af de 3 turkiske vakter som äro placerade uppå passet att förekomma röfverier — hästarne åter tillhörde fem kosacker som denna dag hitkommit för att qvarstadna som piquet — Wi gingo in uti stugan funno där 3ne turkar, som togo ganska vänligt emot oss — wi hade således tak öfver hufvud, men värre var det med de arma kreaturen, ty hö fans ej — Wår häst hade således i perspectiv att utan föda få passera natten uppå en ansenlig höjd uti en stark nordanvind och säkerligen hade det blifvit deras öde, om ej den att åstadkommande mer tellen öfven har gjort sin behöriga verkan och bevekt turkarnes hjertan så att de i mörkret vandrade ut i skogen och efter en timmas bortovaro hemtade med sig ett par knippor hö — deras egit heller andras? — troligen ifrån någon

af den närliggande byns stackar — lika mycket — detta togo vi ej på vårt samvete — Den vanliga vännen Thékannan, uhöll sin plats på den rummet upplysande elden. Sedan vi druckit thé, tagit en supa, ätit och till alla delar beredt oss till hvila, gjorde vi förbehåll med våt värdsfolk att de skulle underhålla elden hela natten, och somnade sedan lugnt in —

Thorsdag d. 10de October — Redan tittig om morgon vaknade jag af den köld som oaktadt den vaksamma turkens jemt underhållne eld inträngt genom den glesa dörren uti denna sommarboning — Vakten finns här blott från medlet af April till medlet af November — Sedan vi litet frukostserat begåfvo vi oss härifrån — Det var en klar och vacker morgon, men kölden var högst incomod för mina händer som nödgades hantera papper och blyhartspenna — Redan i går hade vägen uti 3 a 4 verst stigit ganska brant uppföre och jag fortfor nu att höja mig högre och högre — Den kringliggande horizonten blef allt vidsträcktare och vidsträcktare och på bägge sidor om vägen sänkte sig bredd djupa dalar omgifne af branta på hvarandra staplade toppar — Det var ännu allt jordhöjder bevärte måttadels med löfskog Jag höjde mig nu nästan jemt uppföre, men och mindre brant, uti 10 a 12 verst — på vägen mötte jag beständigt antingen turkar, återvändande med sina familler till sina gamla bonings platser, dem de lemnat vid krigets

början; hellre också utaf vår tross som nedan uti flere dagar
arbetat för att komma fram till avangardet; men i an-
seende till vägens högst dåliga tillstånd, som förorsakade icke
sällan fordonens söndering, och de redan af en forcerad marsch
utmärglade dragarnes svaghet ej varit i stånd att komma
fram och Snön som här oppe på bergen nedan fallit i ym-
nighet hade litet smultit och sedan fruusit så hårt att häst-
ne jemt snavade — Sedan jag ändå till fotsnad jemt van-
drat uppföre — kölden tillät mig ej att sitta till häst — be-
fant jag mig slutelijen kl. 10 om morgon på högsta höj-
den — Både Bulgarien och Rumilien lågo nu för mina
ögon — Med en viss begäran såg jag åt det väderstreck där
Ottomannernes hufvudstad låg; men med innerlig önskan
att snart återse vår nordiska hufvudstad och därjemte foster-
bygden, tog jag fram min brännvinsflaska, drack dessa
olyckliga turkiska provinsers välgångsskål, förenande
därjemte den uppriktiga önskan att snart få återvända till
hemmet och aldrig behöfva besöka ett land som erbjuder
så litet, ja als intet nöje, men i anseende till sitt ohälsosamma
climat beständigt den ena sjukdomen efter den andra —
Härifrån slingrade sig vägen ned mellan branta klippor —
och innom 2½ timmar red jag in uti byn Schibka där
vårt avangarde låg — Jag red in hos Regem. Chefen, fick
mig där en god middag, under det man skaffade mig quarter
dit jag straxt efter slutad måltid begaf mig för att hvil-

efter dagens möda —

Fredag d. 11te October. Begaf jag mig i god tid om morgon från Schib-
ka på en gångstig som förde genast öfver bergen till Kojingens
Trevno. Med möda klättrade min häst 7 verst uppföre den
branta höjden under hvilken byn låg — Jag passerade nu öfver
en ännu brantare och oöfvergängligare del af Balkanerne, än
i går — Jag var till och med ett par gånger tvungen att stiga af
hästen i anseende till branten jag nödgades passera utför — Jag
hade 30 verst till Trevno och framkom först närmare skym-
ningen — Nära staden stod i läger en squadron häst-Jägare.
Jag uppsökte Officiern, drack The och passerade afton hos ho-
nom — Då jag om afton gick till Staden för att intaga mitt
quarter, förde man mig till en välmående bulgar, jag fick
ett ganska godt rum med en ganska snygg bädd, och blef
på allt sätt med mycken välvilja emottagen — Jag blef
snart tagen ur min förundran öfver allt detta ovanliga,
då jag fick veta att det var slägtingar till min Tolk som
var med mig och hvilken jag uti ett annat rum fant sit-
tande på golfvet, utan rock och stöflar, omgifven på alla håll
med mat, hvaraf han tycktes traktera sig på bästa sätt —
Jag hade sedan ätit hos den omtalte Officiern och hade nu en-
dast begär till sängen, den jag också genast intog —

Lördag d. 12te — Mitt artiga värdsfolk tog ej emot någon betalning
för det goda nattquarter jag här åtnjutit, jag hade således ej
annat sätt än att dela ut dricks penningar, hvilket kom

mig på mera depenser än en verkelig betalning — Nöjd
att ändteligen en gång efter mer än 14 dagar hafva fått kläda
af mig och sofva i varmt rum kom mig ej att ångra denna
utgift, hvilket jag gärna i går äfven fördubblat om man be-
gärt det — Jag drack The hos min gårdige Officier och tog vägen
åt Gabrova — Sedan jag åter klättrat opp och ned för höga
backar framkom jag kl. omkring 4 på e. m. och styrde ko-
san gerad till det qvarter, som min kamrat Essen för
vår samfällt räkning intagit — Jag fant här alla beqväm-
ligheter som man kan hafva pretention på här: nämligen
mat, dricka och ett varmt rum — bord, säng och stol fans ej,
gjmen del anse Bulgarerne ännu mera än Moldavane-
rena för onödiga möbel — Härtill kom en ganska vacker
värdinna och ett godt skäll — På ömse sidor om den väg jag
i dag gjort hade jag funnit större och mindre byar — I
allmänhet är landet här ganska väl bebodt och almogen,
oagtadt Turkarnes påtryckningar och nästan dagligt röfve-
rier mera välmående än den uti Wallachiet —

Söndag d. 13de October. Började jag om morgon bittida med
att rita opp mina recognosceringar, uti det glada hopp att
härmed i ro få sysselsätta mig några dagar — Jo pytt! —
Kl. omkring 10 blef jag efter skickad till Öfver Quartermästaren
som förklarade mig att jag skulle ofördröjeligen be-
gifva mig till Schumla för att af Stor-Vizirn ut-
verka tillstånd för våra truppar, att vid återtåget

härifrån till Walachiet, taga vägen genom Staden Sistov —
Jag gick till Corps commendören och erhöll härom vidare Ordres.
Lagade mig i största hast i ordning och åtföljd af vår Divisions tolk,
en Turk och 2ne kosacker lämnade jag Gabrova kl. 3 på e. m,
tog vägen åt köpingen Drianova där jag åt aftonvard hos den
där på förpost stående hästjägare Officieren, samt stadnade öfver
natten i Staden, emedan man trodde att jag ej skulle om natten
slippa in i Staden Tirnov som jag skulle passera igenom och
där jag äfven hade saker att uträtta hos Wojevoden (Chefen i Staden)
Vägen ifrån Gabrova hit, (20 verst) kan nästan ej passeras annat än ri-
dande —
Måndag d. 14de Satt jag redan kl. 3 om morgon till häst och vid
första dagningen red jag in i Tirnova — Kl. 8 hade jag audience
hos Vojevoden, sedermera gick jag omkring litet i staden för att
uppsöka någon rarité att få köpa — Jag köpte ett dussin pipor och litet rosen-
olja, hvilket är en preparation af örter och kostar här vanligtvis
omkring 1 R. 50 à 60 kop. Solotniken — Jag såg några vackra tur-
kiska bössor och frågade på dem; men fick till svar att de ej
voro till salu — Efteråt fick jag höra att de blifvit förbjudne att
sälja dem åt ryssar — Kl. 9 lämnade jag Staden — Jag pas-
serade hel och halft igenom denna. Den har ett högst ovanligt
läge och erbjuder ett rikt tillfälle till flera vackra taflor —
Jag skulle gärna hafva tagit en liten teckning, om jag ej fruk-
tat Turkarnes misstankar som säkerligen skulle ha ansett
det för någon topographisk stöld — De hästar jag fick
härifrån, skulle föra mig ända fram till Staden Rasgrad

det jag hade 13 timmars väg (5 verst på tim). De voro alls fem: — 1 för mig, en för tolken, en för den turkiska följeslagaren, en för min lilla kappsäck och en för skjutsbonden — gansko dåliga, hvad man på svenska kallar äkta stinkampar. Jag hoppades vara i morgon i Rasgrad; ty snart märkte jag snart att det skulle blifva omöjligt — ty efter hvarje 2 à 3 timmar nödgades jag beta och för öfrigt rida fot för fot.

Tisdag d. 15 October. Jag red hela natten och kunde dock ej komma fram till Rasgrad förrän omkring kl. 3 på e. m. Jag åt här litet medan de bytte om mina hästar och fortsatte sedan min resa+. Till åminnelse af denna stad och den turkiska Compagnien köpte jag mig här en turkisk sabel. Efter 3 timmars ridt stadnade min skjutsbonde åter vid en by för att beta — Bönderna här på orten, så väl turkar som Bulgarer hafva en ganska god sed: de hafva nämligen i hvarje by en sambfäll stuga där de taga emot resande, och där gårdarna bära med att gifva traktamenterna så väl åt folk som hästar — i brist på en dylik stuga taga de emot i sina egna hus — Mera hos Bulgarerne, det sednare sällan hos turkarne — Mina turkiska skjutsbonde fergnörade mig att hvila här några timmar — med mycket prat vann han tillstut häruti sin önskan — Midnattstiden väcknade jag och satte hela mit sällskap i rörelse — Wi redo nu några timmar, så stadnade min skjutsbonde åter vid en by, förkunnade mig att han i mörkret ej hittade till Ryska lägret — Jag förargade mig väl häröfver, fullkomligen öfver-

+ Skjutslegan är den samma som i Finland: 6 kop. versten

tygad om att det var bara skalmstycken — men beslöt dock att stadna här till kl. 4 om morgon, beräknande att dock till kl. 7 hinna fram de 3 timmars väg, han sade mig att det återstod —

Onsdag d. 16 Octob. Regnet som började blifva något starkt väckte mig och omkring ½ 4 ifrån en söt sömn vid eldbrasan — Ehuru väl vi voro vid en gård nödgades vi stadna ute, emedan turkarne ej släppa in om natten — Innan jag hade fått riktigt lif i mit sömniga ressällskap var kl. redan ½ till 5 — Wi voro nu åter till häst — ty vår hade min turk här åter ljugit, så att i stället för 3 timmar hade jag väl 6 till Schumla — Det blef en stark dimma så att vi redo vilse och jag hade så när förlorat tålamodet då jag kl. ½ 10 kom fram till Ryska lägret — Jag gjorde genast min uppvaktning hos General Krasoffsky (chef för 3dje Inf. Corpsen) lemnade honom mina medbragta depescher — Chefen för hans Stab General Major Prins Gortschakoff blef genast skickad till Schumla för att uträtta deras innehåll hos Stor-Vizirn — Jag stadnade emedlertid i lägret hos en af mina gamla vänner och kamrater Capitain Bergenheim — På e. m. uppsökte jag och gjorde Landshöfding Aminoffs sons bekantskap, Cornett vid Prinsen af Oraniens husarer — känd vid hela divisionen under namnet af den toppade Aminoff.

Torsdag d. 17. Blef jag kl. 9 på morgon expedierad, och fick med mig General Krasoffsky's tolk, Stads-Rådet Pisano (grek till nation) för att göra min uppvaktning i Schumla hos Stor-Vizirn samt hos Zeraskiren Gusein Pacha — Den förra var ute på exercis med de i fästningen förlagda regulierade trupper; hvilka han exercerar nu mera, nästan alla dagar från morgon till afton — Jag var omed-

lacke att gjorde min visite hos den omtalte Zeraskirn, med
helsningar från General Kisileff, dem han emottog med
ett synnerligt vålbehag och mycket besksägelser — Gussen
är en man af 50 år, något undersätsig ej lång till växten, myc-
ket stöter i grått — Han anses för turkarnes bästa General
för det närvarande. Med mera glattighet, än man van-
ligtvis finner hos denna nation resonerade han med
mig uti hvarjehanda ämnen och raillerade ganska myc-
ket därunder. Hans tält bestod af ett sorts tjockt med guld
silfver och silke invåft tyg, ganska vackert och af ett rikt ut-
seende — i fonden var en med rödt kläde öfverdragen Otto-
man ~~och~~ vid hvars vardera ända låg på golfvet stora
röda, väl stoppade Madratser — på den ena satt en ~~P~~
Pacha vid namn Hasan, hvilken försökte att svagt ex-
primera sig på ryska — På tält stolpen som stod
mitt framför soffan hängde en sabel och ett par
pistoler rikt guldbeslagne — Härifrån gingo
vi åter till den delen af fästningen där Stor Vizirn
hade sitt tält — En del af de reguliära trupperna åter-
vände från sin exercis — Nyfiken att få se dessa
nybörjare uti den nyare krigskonsten begaf jag
mig till deras läger, dit de ~~t~~ marcherade, en del uti
flanc-march en annan del uti från lägret forme-
rad colonn på plotons distancer — Deras musique var
högst dålig, bestod af trummor, samt några styck
finare och gröfre blås-instrumenter — tillsammanstagen högst
otäcklig — På truppens fötter kunde man ej märka att de
fäste någon attention till musiquen — Deras klädsel är
ganska ovan för ett Europeiskt öga och endast lämplig somma-
tiden — Den består uti mörkblå tröja och byxor, med röd
eller blå krage och uppslag på ärmarne — Tröjan går 2 à 3
tum nedanför ocka lifvet, är jemt snävare samt framför
med häktor — byxorna äro vida öfver låren utan att dock
kunna jemföras med vanliga turkiska byxor, ifrån
knät nedåt äro de helt snäva med häktor — yttre sömmen
är öfversydd med en smal röd heller blå klädeslist — fötterne
~~bara~~, endast försedda med vanliga låga turkiska skor —
helsen bar — hufvudbonaden är en röd mössa, som då
den drages ned på öronen och ända till ögonen dock lämnar
ett tomt rum öfvan på hufvudet — ifrån midten af
dess kulle hänger en blå silkes tofs, så lång att den
räcker till nedra delen af örat — Truppen marcherade
in emellan sina tält som voro uppslagne uti 2 linier
~~om~~ vid pass 25 à 30 steg från hvarandra, här gjorde de halt
front, ett par gånger gevär på axel och till fot — och
temmeligen dåligt — På ett gifvet commando, fattade hvar
och en sitt gevär i handen och hela truppen sprang under
skådespel in uti sina tält — Tälterne äro runda, öfre delen grön
den nedre hvit, samt uppehålles af en enda stång, och därigenom

vida ryttlägare och portalvakter än vara — De bestå i allmän-
het af ett mycket litet och tjockt buldan — Officiers tälten äro hel-
och hållet gröna utanpå, innuti mörk röda — Undertiden jag
lemnat hela min uppmärksamhet åt dessa nyssnämnde
trupper, hade Stor-Vizirn hemkommit — Jag begaf
mig åt hans tält, då jag på vägen möttes af min tolk
H: Red. Pisano, som redan under min frånvaro varit
hos honom, utverkadt åt mig ett turkiskt pass samt
en turkisk tjenstemann till följeslagare — Ganska
ledsen öfver att se tillfället hafva gått mig utur hän-
derna att personligen få göra min uppvaktning hos
Vizirn, hade jag ej annat att göra än att skynda mig
så fort som möjligt härifrån, emedan det redan
började blifva skumt på aftonen — Jag for till Gäst-
gifveriet och undertiden man besörjde om hästar
för mig, så gick jag litet omkring uti handels-
bodarna; men som det redan började blifva mörkt
och jag hade ganska litet tid, så kunde jag i hast ej finna
något vert att köpa till åminnelse af denna turkarnes
hufvudfästning — Jag fant Staden, ehuru ej liten, mera
illa bygd — Såsom fästning är dess naturliga läge ovanligen
fördelaktigt, på 3ne sidor omsluten af höga oländiga berg
hvaröfver endast några mindre goda vägar föra, är res-
dan af denna half-cirkel tillsluten af fladubble linier
fästningsverk — Då man betraktar hela massan på af-

stånd, hafva dessa, ifrån en omgifvande plan, nästan perpendiculärt
uppstigande höga naturvallar ett ganska pittoreskt och vörd-
nadsbjudande utseende, som tyckes vid sin egen styrka, tyckes
vilja trotsa, hvarje större eller mindre fiendtligt anfall på
den stad, de likasom med 2ne moderliga armar omgifva;
Wi hafva också 2ne år å rad, sett ansenliga Ryske Corpser omme-
sluta denna fästning utan att kunna öppna dess portar.
Det var dock, så långt kommet ifrån detta år, vid fredens slu-
tande, att fästningens garnison var uti ganska stor brist
på fourage, emedan våra trupper så flitigt omkring skickade
partier, att turkarnes fourageurer, hvilka blefvo som of-
tast fångna, och nästan aldrig lyckades att medföra något
hem till Schumla ——— Som sagt då jag återkom till
Gästgifvaregården, började det redan blifva mörkt — mina hästar
voro sadlade, jag drack ett par koppar Caffe och begaf mig
härifrån på vägen åt Tschumna — Vägen förde genast upp
för åt de på baksidan af Staden liggande höjder — Då jag vi-
det vid pass ett par verst allt uppförbackt passerade vägen längs med en smal
ås omgifven på bägge sidor af brå-djupa dalar, och emellan
den formerade så godt som en bro i 400 famnars lång bro;
framföre hade jag ännu en ansenlig höjd, och då jag
vände mig om blef jag varse hela Staden med sina fäst-
ningsverk som nu låg likasom under mina fötter —
Vägen som härifrån följde vänstra sidan af den framförliggande

höjden ledde snart in uti en smal- och djup defilée och förvandlades till en ganska stenig gångstig - Defiléen räckte vid pass 4:de verst - Det började nu blifva ganska mörkt, hvartill ett uppstigande regnmoln äfven mycket bidrog, som äfven efter ett par timmars duggregn tracterade oss med tillräckeligen vatten för att tränga in genom min stoppade kapprock. Det blef tillslut stick mörkt, vi förlorade den dåliga vägen och förvilledes tillslut uti skogen, så att vi ej visste hvart åt vi skulle styra vår kosa - Alla mina följeslagare voro af den mening att vi borde göra opp eld och här i skogen invänta den följande dagen - Jag ville ej gå in härpå utan befallte vidare march i hopp att finna någon väg - då vi på detta sätt vandrat ungefär en half timme, hördes på afstånd en hund skälla - vi styrde kosan ditåt och stötte tillslut på en väg. Då vi följt den vid pass en qvart timma blefvo vi varse en liten eld som låg ett stycke på sidan af vägen. Wi redo nu dit, förmodandes att träffa på en by - Men vid vår framkomst funno vi endast en enstaka liten stuga, där en resande turk redan tagit sitt nattqvarter - Hans häst som äfven fått sin plats uti rummet, delogerades utan all skonsamhet och vi intogo dess plats. Genomblött och alfrusen

var jag glad att åtminstone hafva tak öfver hufvud och eldbrasan begagnades att tuvist uppvärma och upptorka ens frusna lemmar och genomblötta kläder - Sjelfva stugan var aldeles svart. Skepannan blef genast påställd och sedan jag härmed värmt mig informerade jag -

Fredag d. 16:de October. Kölden som ifrån körgarn gjorde min sömn mera orolig, tvingade mig till slut kl. ½ 4 om morgon att intaga min plats vid eldbrasan där jag sysselsatte mig med att torka min våta kapprock, under det vattnet värmdes till Thé - kl. omkring ½ till 5 satt jag åter till häst - Det gårdiga regnet hade under natten förvandlat sig till ett starkt snöslagg som snart betäckte jorden med ett hvitt skörje och medelst sin fuktighet snart åter uppblötte min kapprock. På detta sätt genomvåt kom jag till staden Tschumaja där min turk förde mig in hos Ajan (en slags borgmästare) - Jag blef här ganska artigt emottagen - Emedan man anskaffade 2:ne hästar i stället för 2:e af mina som helt och hållet tröttnat, oaktadt jag red dem fot för fot, gaf man mig frukost - Sedermera tracterade man mig med en sorts turkisk pipa där röken går igenom vatten och däri-genom ansenligen renas från olja - den kallas Kaljan - Sjelfva skaftet består af en flere alnars lång slanga - Såsom ovan vid denna sorts rökning, behagade den mig ock ej synnerligen; men frågade af nyfikenhet hvad en sådan kan kosta o. s. v., samt om ej ett sådant skaft skulle låta bruka sig med en annan pipa - Emedlertid hade jag fått mina hästar - jag

tog afsked och just i detsamma jag skulle sätta mig till häst-
skickade min värd ut det omtalta sejd skaftet, lätandes säga
att som han tyckt att jag vore amateur deraf, så önskade han
att jag skulle taga det till souvenir — Det hade väl litet
upphört att snöga; men kölden deremot blifvit så mycket
starkare; så att, då jag ridit ett par timmar stod mig kapp-
rock omkring mig styf som ett horn — Ulfrusen kom
jag kl. 4 e. m. till Staden Osmanbasar där jag
åter red in hos Stadens hufvudman — Bytte här om alla
mina hästar, drack thée och red vidare — Bägge dessa sist
omtalta städer äro ganska små; denna sednare dock nå-
got större och drifver en litet betydligare handel än den förra;
2½ timmars väg härifrån blef det så mörkt och kallt, att
jag nödgades stadna öfver natten i en by, uti en förut om-
talt gästestuga. Jag beslöt nu att ehuru sömnig jag också
var ej somna förr än jag till det mästa upptorkadt min
kapprock, handskar och strumpor —

Lördag d. 19de October — War vädret bättre dock ganska kallt
men som jag nu var alldeles torr, så kunde jag dock stå mig
at temmeligen bra — Som jag åter nu som öfverallt fått
dåliga hästar kunde jag ej komma fram till Staden Tir-
nova utan nödgades åter stadna uti en by 2½ timme från
Staden — Man förde mig in hos en Bulgar — Ganska led-
sen öfver att min resa gick så långsamt, hade jag önskat

att genom natten kunna få fortsätta densamma, och hade ännu ej
kunnat finna mig uti den ledsamheten att nu åter vara tvungen att
för dåliga hästar skull förlora flere timmar dyrbar tid, då i detsam-
ma en ung och ganska vacker värdinna kom in, helsade ganska gladt,
bad mig vara välkommen och började ofördröjeligen att tillreda mat
för mig och mitt folk. — Ovanan att nu åter se någon af detta kön,
som jag ej på flera dagar, vandrande genom turkiska byar, sett,
gåfvo denna qvinnas verkeligen vackra och lifliga ögon
ännu mera behag. Jag blef nu här i tillfälle att se huru Bul-
garerna baka sitt bröd. De hafva nästan alltid ett litet
förråd af deg i beredskap, hvaraf de baka efter behof ett
bröd i sänder. Brödet har vid pass ½ aln i diameter och
en tum i tjocklek — för att grädda det, jemna de askan uti
spisen, placera det dit och betäcka det helt och hållet
med aska — och inom en liten stund är brödet fär-
digt — Jag öfverlämnar till vara goda Finska matmö-
drars bedömmande att afgöra huru godt ett på slikt sätt
gräddat bröd kan vara — Under det brödet gräddades var
min vackra värdinna sysselsatt med att kafbla et att
steka pankakor af samma deg till så tunna som oblater
dem hon sedan lade på hvarandra, uti en stek-panna, med
käl emellan ej sparandes smör — Hela anrättningen var
ganska snart färdig — Jag försökte att äta häraf, men kun-
de mig ej synnerligen hungrig — Och jag måtte uppricktigt

tycktes att värdinnan sjelf väckte mera appetit i mina ögon
än hennes välmente anrättningar uti min mage. Den
uppmärksamhet jag utaf ren böjelse visste henne, i synnerhet
så snart hennes redan ålderstigne man var frånvarande,
torde ej hafva varit utan all verkan; ty hon tycktes på
all sätt vilja gå mig till mötes uti mina önskningar.
Till slut skaffade hon mig ganska godt smör och god mjölk
från byn — det var väl ej det jag mäst önskade; men
var dock ganska välkommit för att släcka den hunger
som endast falskt uteblifvit vid de nationala rätterne.
Oaktadt alla vänliga ögonkast, erhöllo mina önskningar
här sin gräns; ty man bäddade åt oss och sedan försvann
min Bulgariska skönhet, med sin lyckliga man — Trött-
heten och sömnen, kom mig också snart att glömma
så väl den ena som den andra — och jag njöt af en söt
sömn — utan att en gång oroas af drömmar —

Söndag d. 20 October. Jag vaknade kl. 4, lät sadla, fick ett
ömt farväl och skildes från min brunögda skön-
het — Wäderleken var ganska vacker men kall — kl.
7, just vid solens uppgång red jag in uti det väl be-
lägna Tirnova — Passerade här ett par timmar och
fortsatte vägen åt Gabrova — Då jag förra gån-
gen passerade Tirnova, skänkte mig Gästgifvaren,
som såg att jag ville köpa turkiska pipor, en helt
och hålft förgyld, då jag sedermera gaf honom dricks pen-
ningar ungefärligen pipans tredubbla värde, förkunna-
de han mig att han aldeles ej sålde utan skänkte mig
pipan, hvarpå jag svarade att det heller ej var meningen
att betala honom och lämnade honom pipan i förvar till
dess jag skulle komma tillbaka. Då jag nu återkom häm-
tade han mig 2:ne i stället för en — kl. 7 e. m. fram-
kom jag till Gabrova.

Måndag d. 21: October. till och med
Fredag d. 1:sta November i Gabrova sysselsatt med hvarjehan-
da tjenstebestyr — Trupperna som till och med den 21:e
stått uti läger uti den svåra väderleken blefvo förlagda
uti quarter i de kringliggande byarne för dessa sista åtta
dagar, så att endast ett Compagnie af hvad Bataillon
blef qvar i lägret uti dubbla tält. — Fästningen Schum-
scha hade nu blifvit af Turkarne, enligt fredsfördraget,
öfverlämnad åt våra trupper och i detsamma äfven vårt
öde afgjort att få återvända från denna tråkiga post,
där vi nästan började lida brist på allt — Af våra pa
krigsbedrifter, högst fattiga, så aldeles renonsa; men med gan-
ska stora ~~Compagnie~~ möda förknippade Compagnie, återstod nu
till belöning ett ganska svårt återtåg — Mer än 600 sjuka
skulle medföras i mer än 200 verst uppå en ganska bar-

hög och af ett långvarigt snö och regnväder bortskämd väg.
Lördag d. 2dra November. Det är således i dag vi gör första
steget för att återvända till fäderneslandet — Välkommen
du glada dag — Jag har gjort ett krig väl utan att vara exponerad
för dödande kulor; men dock omgifven af mera sjuka och
döende, än hvad som kanske är vanligt i många andra krig — Med
förundran har jag sett mig nästan ensammen, så åtmin-
stone med ganska få till mig, hela tiden frisk ibland tu-
sendetals sjuka — min högsta önskan har härmed blifvit
uppfylld och jag är skyldig att härföre tacka försynen —
Min nyfikenhet att få se detta land är tillfredsställd; jag
har här föga ja alls intet njutit — Klimatet plågsamt
genom en långvarig och stark hetta under Maj, Juni, Juli
och Augusti månader, är ännu obehagligare med hösten
genom sina kalla vindar åtföljde af snö och regn —
Ohälsosamt för landets innevånare, och i högsta grad
skadligt för våra nordmäns hälsa, hvilka här nästan u-
tan undantag måste utstånda en envis frossa eller stark
diarrhé som ej sällan öfvergår till rödsot — En mängd fruk-
ter får man här, nästan för intet; men hvad är där-
med vunnit? Med största måttlighet tör man ej njuta
deraf för att undgå de omtalte sjukdomar, hvilka hör
bortryckt största delen af vår Armée — Menniskorna
rå och obildade och umgås med hvarandra lidelse på

året med mycken försigtighet och räddhåga att blifva smit-
tade af hvarandra — Hvad har jag således att sakna?
Nej med nöje lämnar jag detta [illegible] land — In-
tagen af dessa tankar märkte jag knappt att det blef dager
och således tid att sätta mig till häst för att anträda marchen —
Jag såg ut från fönstret — ett gräsligt oväder förenade
himmel och jord — Jag pälsade på mig allt hvad jag kunde,
satte mig till häst, lämnade Gabrova med den önskan att
aldrig behöfva återkomma, gaf sporrorna och galloperade
till lägret där trupperna höll på att samla sig — Det snö-
gade och yrde så att man ej såg 20 famnar för sig — Då
jag red förbi de arma sjuka som i detta väder skulle fram
släpas med oss, gick en kall rysning genom min kropp —
200 vagnar voro lastade med dessa olyckliga och jag tackade
den Högste, att jag ej var bland deras antal — Kl. 8 om morgo-
non började tåget att röra sig och jag följde med Cavalleriet —
som var främst — Med möda hittade vår vägvisare fram
och flere gånger förlorades vägen helt och hållet uti den
½ qvarters djupa snön — Kl. 3 på e.m. kom jag jemte Cavalle-
riet fram till det bestämda nattstället, byn Malkotschi,
22 verst från Gabrova — Jag utstakade lägret, Cavalleriet in-
tog sin plats, men förgäfves väntade jag på Infanteriet, hvaraf
en del endast hunnit halfva vägen — de öfriga jemte artilleriet
och sjuka uppfyllde nästan hela vägen från Gabrova dit, Det

hade det upphört att snöga; men blåsten fortfor allt lika starkt åtföljd
af en sträng köld — Så väl sjuka som friska voro tvungne att
bivouaquera, hvar och en på det ställe där han befant sig då
det blef mörkt — ty det var redan svårt att om dagen komma fram
på de uppblöta och fördärfvade lervägarne, och hästarne som spändes ur
det ena fordonet och till det andra för att med förenade krafter
draga upp Artilleriet och trossen blefvo aldeles uttröttade; Kärr-
adlarne gingo af den ena efter den andra, oxarne tröttna-
de, med ett ord sagt, allt kom redan på denna första dag
uti den största oordning — Af allt, så var onekeligen de
sjukas belägenhet den svåraste, hvaraf åtminstone 10 à 12 på
denna dag afsomnade på kärrorna emellan sina kamra-
ter —

Sondag d. 3e Novemb. Tobolska infanteri Regementet som följd
straxt efter Cavalleriet och följt en gångstig, hade framkommit
middagstiden. Det var en klar och vacker dag — men kölden
hade varit stark under natten; marken var strängt frusen
så att slö-skodde hästar och i synnerhet oxarne hade ganska
svårt att komma fram — Hela dagen passerade och ännu
var resten af trupperne ej framkomne och ej det minsta af
trossen — General Adjutant Kisileff kom med sin Stab och blef
qvar öfver natten —

Måndag d. 4e Ankom vår Divisions Chef och efter honom, med of-
ten, 2e Infanteri Regementet samt en liten del af trossen och
Artilleriet, hvilket på vägen blifvit uppehållande af ständige repa-
rationer och dessutom nödgats lemna efter sig flere Ammuni-

tions kärror —

Tisdag d. 5te. War trossen ännu ej ankommen, och just då vi skulle
begifva oss bort ankommo de sjuka som under hela dessa 3e dygn (endast fått 22 olik)
nödgats uthärda en sträng köld — 29 hade dödt — 7e Jägare Reg.tet som
betäckte trossen var också efter ofvan som hela Arrière-gardet
som hade varit på andra sidan om Balkanerna — Uti byn
Malketshi bodde jag tillsammans med min Camrat Lieutenant
Essen hos en Turk — Wid vår ankomst till quarteret fans där
ingen menniska — Från Alla de gårdar som voro upplåtne för in-
quartering, hade folket gått bort; ty turkarne, försedde i all-
mänhet med en flagg, tillåta ej sina qvinnor att stadna qvar
ibland ryssarne och i händelse i byn finnes Bulgarer förlag-
ge de all inqvartering hos denna nation; hvilket de ofvan gör
med de turkiske trupperne — Dessutom nödgas Bulgarerne lem-
na transport skjuts — utskaffa hö och spannmål, hvarför tur-
kiske embetsmän taga emot betalning, den de högst sällan
aldrigstans ej aflemna åt den arma Bulgarn;
den de i allmänhet handtera på det despotiskaste vis och utan
all rättvisa — Bulgarn törs nämligen ej säga något så att
en turk ser det, ty då måste han genast dela med sig en del
af den erhållna köpeskillingen — Det händer till och med att de
blifva utkörda utur sina hus och ihoptrangde med andra famil-
ler samt deras hus helt och hållet upplåtne åt turkar —
med ett ord sagt — deras belägenhet är högst ynklig —
Som sagt då vi kommo till vårt quarter fans där ingen men-
niska — Wi voro utan hö, utan ved, ja utan allt och ingen menni-

ska visste sig — Slutligen kom i vår drängar och förkunnade att de hade
hittat på en hö-lada — Wi befallte dem taga litet hö, förmodandes att äga-
ren skulle infinna sig — hvilket ej sig fall — Ej lång tid derpå hörde vi ett
starkt gråt på gården och i detsamma kom en Turk insprinngande,
i högsta måtto uppbragt, hållandes en af drängarne i kragen, med hot-
else att föra honom till Pachan — Wid nogare efterfrågan fingo vi
veta att det var vår värd och hans hö som vi tagit — Wi löste honom
penningar och tystade därmed munnen på honom; medelst mera pennin-
gar fingo vi honom så långt att han lofvade skaffa bröd smör och
mjölk — hvarefter han gick bort — Efter en stund kom han till-
baka med en annan — De kifvade oändligt och pratade sins-emellan —
hvarefter vår värd öppnade dörren till en liten kammare som
var läst med hänglås — Då han kom dit in började han åter skrika
och svära — Jag gick in och frågade hvad det var, och han fick till
svar att vår drängar säkert brutit sig in, emedan låset var sönder
samt säckarna där inne omkastade — hela saken bestod däruti att en
korg med allt som hade hängt i taket, enligt hvad han påstod, ne-
dade fallit ned på golfvet — Imedlertid var han arg, kom ut,
kastade låset på golfvet, samt gick på gården, med löfte att gå
å klaga för Pachan (vår General); återvände dock snart ännu
mera förargad öfver att vi kommit ned till trappan — bar in-
där af en hel börda, sade mycket som vi ej förstodo och tog till-
slut en eldbrand från spisen den han stack opp mot taket, för-
modeligen ville han därmed hota oss att bränna upp sin stuga.
Ledsne öfver alla dessa obehagligheter beslöto vi att lämna hela gar-
tuel [?] och bedja honom gå att klaga — Då han märkte vårt
företag, samt att vi ej ville muta honom mera, skilade [?]

han sin vredska, bad oss stadna qvar och gick bort med den andra Turken,
som var något drucken och tycktes hafva uppretat värden — Efter en half
timmas väntan på utgången af allt detta spectacle, återkom vår Turk
glad och vänlig med bröd, smör etc. — samt tracterade oss med plom-
mon och Walnötter. Och det var, som ingenting skulle ha passerat —
Han berättade dock sedermera att den andra var hans bror-son och
brukade öfverlasta sig; sedermera passerade vi här hela tiden gan-
ska bra samt fingo hö och allt tillräckligt — På e.m. i dag ankom-
mo vi till Byn Murat-bei-Kiöj; 24 verst från Malkolschi. Denna
by bebodes till hälften af Bulgarer —

Onsdag d. 6. November blefvo vi qvar här hela dagen för
att invänta de sjuka etc.

Thorsdag d. 7. Ankom lasarettet på morgonstunden — Wi
foro härifrån under ett ganska starkt snö och yr-väder. Wä-
garne som nedan förut voro dåliga blefvo nu till den grad
försämrade att trossen, oaktadt vägen nu mera ej var backig,
nästan ej kunde komma fram — Kl. 4 på e.m. kom-
mo vi fram till byn Kara-Jasen — 17 verst — Den hade om-
kring 200 gårdar, hvaribland ~~ved~~ jemt [?] 80 Bulgariska —

Fredag d. 8. Till byn 25 verst — Härifrån återstod nu en-
dast 3:4 verst till Staden Sistov. — Turkarne voro här i allmän-
het mera motvillige än förut och ville ej anskaffa något — I följd
häraf gick en Kosak utan lof och tog hö från en nära stående
stack — En Turk som blef det varse, tog en vedklabb och sprang
sig sakta bakom Kosaken för att gifva honom ett tonkuff [?]

Kosaken träffade, i detsamma, vända sig om; upptäckte Turkens
svärd, fattade honom i kragen, tryckte hans hufvud emellan
sina ben och liquiderade hit med 100 à 150 slag, af sin Ko-
sackpiska, på Turkens rygg. En mängd andra Turkar som
först i början ämnade sig till hjelp, blefvo förvånade öf-
ver Kosakens sarma tag, och betraktade på afstånd hela
denna execution, som Kosaken utförde utan all fjeski-
ri —

Lördag d. 9de November

20
36

Ich
Trotz

Th

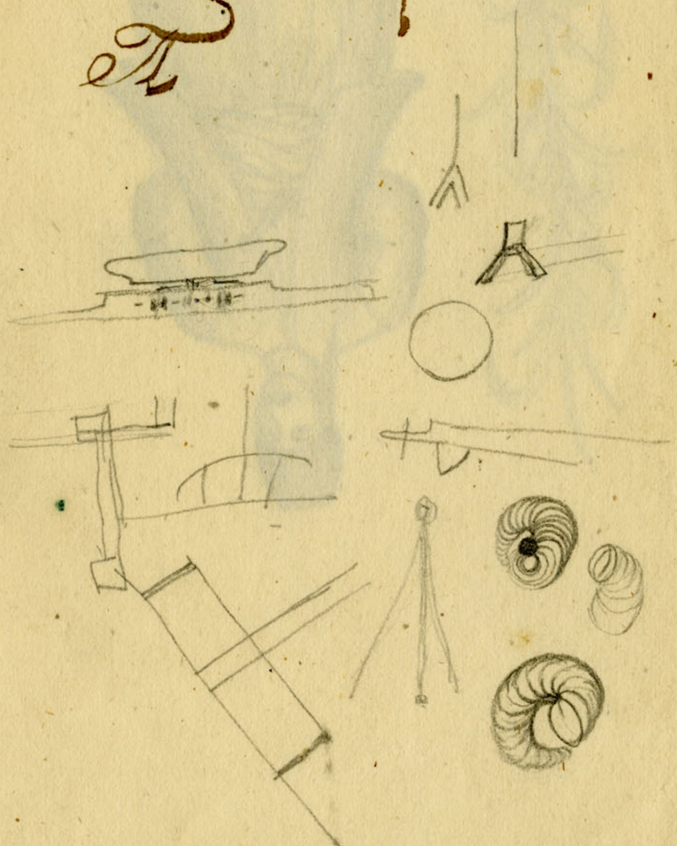

№ Lit. б.

Точная мѣра со священнаго копія съ крестикомъ посреди онаго нерукотворенным и прикованнымъ Апостоломъ Ѳомою. — Имъ же апостоломъ сіе копіе спаено двумя накладками. — Печать красная прежняго Патріарха Lit.a, а печать желтая экс-Патріарха Lit б.

Lit a

Маія 25 дня 1805 года

Семенъ Каракинъ

Подпис. Маіоръ Матушевичъ —